

HỎI VÀ ĐÁP VỀ CÁC ẤN

[Một anh em nói tiếng lạ. Anh em khác đưa ra lời thông giải.
Hội chúng cầu nguyện lớn tiếng—Bt.]

Lạy Cha Thiên thượng của chúng con, chúng con thật biết ơn vì thì giờ này chúng con có thể thông công một lần nữa chung quanh Lời Chúa, trong Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời. Chúng con thật biết ơn rằng Ngài ở cùng với chúng con, sáng nay, để giúp đỡ và ban phước cho chúng con. Chúng con cầu xin sự tha thứ tội lỗi chúng con, hầu cho đèn của chúng con sẽ được đổ đầy Dầu, và được khêu bắc và bùng cháy lên, để Ngài sẽ sử dụng chúng con bây giờ hầu tôn cao Danh vĩ đại của Ngài. Vì chúng con cầu xin trong Danh Con yêu dấu của Đức Chúa Trời, là Đức Chúa Jêsus Christ. A-men.

Xin mời ngồi.

2 Tôi vừa mới đi vào lúc tôi nghe sứ điệp đó phát ra. Vì thế tôi... Đúng là chúng ta cần giữ cho đèn của mình được đầy dầu, giữ cho chúng ta...Anh em biết, khi mà...Khi anh em nóng cháy, anh em không thể tiếp tục những gì mình đã làm, bây giờ. Hiểu không? Bởi vì, lửa, bùng cháy từ dầu, tạo nên carbon. Vì thế đó là lý do sự khêu bắc của...khêu bắc đèn của anh em, bởi vì khí carbon ở trên đầu của—của bắc đèn. Nhiều người trong anh chị em khoảng tuổi của tôi, khi chúng tôi trước đây thường sử dụng đèn—đèn than dầu, đấy, họ...Nó—nó—nó có khí carbon trên đầu, chỗ nó sẽ cháy, và do đó nó sẽ tiếp xúc với ánh sáng. Vì vậy anh em phải giữ cho tất cả khí carbon khêu lên, và để chúng ta có thể “tiến về phía trước, hướng đến dấu hiệu của sự kêu gọi trên cao trong Đấng Christ.”

3 Bây giờ, thật là một—thật là một buổi sáng đẹp, tuyệt vời, bên ngoài và bên trong, khi mùa Phục sinh này đang đến gần hiện giờ.

4 Và—và chúng ta bây giờ sắp đến Ấn cuối cùng, tối nay, ý Chúa. Và Nó là một Ấn rất, rất, rất huyền bí, bởi vì Nó thậm chí không—Nó thậm chí không được đề cập trong Kinh Thánh chỗ

nào cả, không có biểu tượng nào, bất cứ điều gì để nắm giữ. Nó phải đến trực tiếp từ Trời.

5 Và nó—nó là một—hầu như là một thì giờ căng thẳng cho tôi. Điều đó đã xảy ra, suốt tuần rồi. Bây giờ đây là...là ngày thứ tám của tôi trong một căn phòng. Và tôi chú ý ở trong đây, có nhiều, trong những lời thỉnh cầu này, tôi phải chọn ra. Có nhiều người đang muốn phỏng vấn. Và tôi—tôi thích điều đó. Tôi muốn—muốn đưa ra điều đó bây giờ, đây, nhưng tôi—tôi không thể làm ngay bây giờ. Bởi vì, anh em hiểu, rằng toàn—toàn bộ những gì chúng ta đang cố gắng làm bây giờ là tìm sự khải thị của ý Chúa, anh em thấy. Thế thì khi chúng ta có cuộc phỏng vấn, thì điều đó sẽ lôi kéo anh em ra, trên phía kia của điều gì khác, đây.

6 Và, rồi, và giống như trong lời cầu nguyện cho người đau ốm, đó là sự khác biệt hoàn toàn. Anh em...Nó là những khải tượng và các thứ; anh em nghiên cứu khác nhau, và anh—anh em được xúc dầu khác nhau. Giống như Kinh Thánh đã nói ở đó, “Một—một cây được trồng bên những—những dòng nước.” “Những dòng nước,” đây, cùng một thứ nước, nhưng có dòng chảy lối này, dòng chảy lối này, và dòng chảy lối này. Tùy thuộc vào dòng chảy nào. Nó có cùng một Thánh Linh.

7 Phao-lô, trong Cô-rinh-tô Nhất 12, đã làm giống như vậy, nói về, “Có nhiều sự ban cho, nhưng chỉ cùng một Thánh Linh.”

8 Vậy, anh em thấy, nếu anh em đang làm việc, giống như, với một điều, rồi được thay đổi để đi sang điều khác này ở đây. Anh em biết tôi muốn nói gì. Anh—anh em học hỏi theo đường lối đó, để có được dân sự...Và vậy thì tất cả tấm lòng của họ đều đặt vào, “Những Ấn này là gì?” Sự tập trung chú ý của họ, “Nó là gì?” Đêm này sang đêm khác, khi tôi đi vào đây, có sự căng thẳng như vậy, cho đến nỗi tôi phải nói về điều gì khác; chỉ hầu như để làm—để làm nó lắng dịu xuống, anh em biết đấy, và, rồi, cho đến khi Đức Thánh Linh mở Ấn. Và rồi—rồi tôi phải, mỗi đêm như thế. Rồi khi chúng ta đổi điều đó sang sự chữa lành hay điều gì đó, đây, anh em...Dân sự hết thấy tập trung vào một điều. Anh em hầu như không thể đổi lại theo cách khác, ngay lập tức.

9 Và—và rồi, cũng, biết rằng ngay ở giữa vòng anh em những sự việc đang xảy ra, đây, mà tôi—tôi chỉ...tôi—tôi biết. Tôi biết

anh—anh em không nhìn thấy nó, đấy. Tôi cảm thấy thật rõ ràng anh em không thấy nó, đấy. Và anh em nói, “Anh Branham, thật khó cho anh để nói điều đó.” Tôi biết vậy.

¹⁰ Nhưng, hãy nhìn, chỉ cho phép tôi nói điều này bây giờ. Tôi cho rằng đây là những cuộn băng chỉ dành cho chính chúng ta, và đại loại như vậy. Nhưng xin cho tôi nói điều đó, đấy. Rằng, anh—anh em không...Anh em không hiểu được điều đó, đấy, và anh em không được cho là hiểu nó. Vậy đừng cố gắng giải thích điều gì, đấy. Đừng cố gắng đưa sự giải thích của mình với điều đó; anh em chỉ—anh em chỉ đi xa thêm mà thôi. Cứ nghe theo lời khuyên của tôi, nếu anh em tin tôi lúc này, nếu Đức Chúa Trời ban—ban ơn cho tôi trước mặt anh em.

¹¹ Và anh em biết, rằng, những sự khảo thị và các việc. Tôi—tôi đã có mặt tại đây với anh em một thời gian dài, đấy, và nó đã luôn luôn xảy ra đúng. Và bây giờ để chứng minh gấp đôi nó, là đúng, nó phải gắn chặt đúng với Lời. Hiểu không? Như vậy, anh em biết Ấy là CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Điều đó chính xác. Đấy, Nó đã được chứng minh cho anh em.

¹² Bây giờ hãy nghe lời khuyên của tôi, như người anh của anh em. Đừng đưa sự giải thích riêng của mình vào bất cứ điều gì. Anh em cứ tiếp tục và sống một đời sống Cơ-đốc tốt đẹp. Bởi vì, anh em sẽ chỉ ráng sức ra khỏi điều thật khi anh em làm thế. Hiểu không? Anh em, anh em sẽ chỉ lại đi đông dài xa khỏi điều thật.

¹³ Và tất cả anh em đều ý thức và biết có điều gì đó màu nhiệm đang xảy ra. Và nó đang xảy ra. Và tôi biết đó là gì. Bây giờ, tôi thật sự không nói điều đó; đó là ân điển của Đức Chúa Trời để cho tôi biết đó là gì. Nó là điều gì mà phi thường. Và nó biến mất ngay bây giờ, và không còn cách nào trên thế gian cho anh em nhìn thấy nó. Và đó là...Tôi...Nhưng, để giúp tôi, với quyển Kinh Thánh này trong tay, tôi biết đó là gì. Trước đây, tôi đã bảo cho anh em. Vì thế chỉ—chỉ đừng cố đưa vào sự diễn giải nào, nhưng chỉ tin tôi, như là anh em của các bạn. Hiểu không? Chúng ta đang sống trong một thì giờ trọng đại. Chúng ta đang sống trong một thời đại mà...Ồ, chúng ta...

¹⁴ Bây giờ, anh em cứ thật khiêm nhường, là một Cơ-đốc nhân, và cố gắng sống cho Đức Chúa Trời. Và sống trung thực với đồng

bào của mình, và yêu thương những người không yêu thương anh em. Đừng cố gắng làm điều gì...Anh em thấy, anh em làm, anh em chỉ làm cho điều gì đó bí mật, và làm rồi tung chương trình thật của Đức Chúa Trời lên. Hiểu không?

15 Chiều hôm qua, điều gì đó đã xảy ra trong phòng tôi, mà tôi sẽ—tôi sẽ không bao giờ có thể—rời nó được, anh em biết đấy. Và vì vậy anh em...Và cách đây khoảng hai tuần, điều gì đó đã xảy ra, nó sẽ không bao giờ có thể...Chừng nào mà tôi còn sống trên trái đất này, tôi—tôi sẽ không bao giờ có thể tránh xa khỏi nó, đấy. Và, vì vậy, nhưng...

16 Và hội—hội thánh, anh em không được cho là biết những điều này, vậy đừng đưa ra sự diễn giải nào vào điều gì. Hiểu không? Anh em cứ tiếp tục và cứ nhớ những gì đã được bảo cho. Hãy sống một đời sống Cơ-đốc. Hãy đi nhà thờ của mình. Hãy là sự sáng thật bất cứ nơi nào anh em ở, và cứ nóng cháy cho Đấng Christ, và nói cho dân sự biết anh em yêu Ngài như thế nào. Và cứ để lời làm chứng của mình đầy dẫy yêu thương, luôn mọi lúc, với dân sự. Hiểu không? Bởi vì, nếu không, anh em tự quay ra khỏi để vào điều gì tại đó, và thế thì anh em—anh em bị lạc khỏi lối mòn rồi. Xem đó, mỗi lần anh em cố làm điều đó, anh em đã gây nên như vậy. Hiểu không? Vậy chỉ đừng, đừng, đừng cố tạo nên sự diễn giải nào.

17 Và đặc biệt, tối nay, khi Ấm đó đến trước anh em, đấy, chỉ đừng cố diễn giải Nó. Anh em cứ tiếp tục và cứ khiêm nhường, và sống đúng với cùng Sự điệp rõ ràng đó.

18 Vậy thì anh em nói, “Anh Branham, có phải điều đó...Chúng tôi, là Hội thánh của Đức Chúa Trời hằng sống, chúng tôi có nên...”

Ồ, như tôi đang cố gắng...Xem đây, tôi muốn nói...

Nói, “Ồ, tại sao tôi không thể? Tôi phải có...”

Không. Vậy thì, không.

19 Nhớ rằng, tôi đang nói điều này vì sự ích lợi của anh em. Xem đó, tôi đang nói điều này để anh em sẽ hiểu. Nếu bây giờ, anh em tin tôi, hãy lắng nghe những gì tôi nói cho anh em. Hiểu không? Hiểu không?

²⁰ Bây giờ, ở đây, bây giờ ở đây là một cây cột, và, đó là, chúng ta sẽ gọi đó là cây cột lắng nghe, đấy. Và ở trong nó, có một chiếc ra-di-ô, đấy, và có những lời cảnh cáo và những điều có thể được thực hiện. Giống như một thanh gươm trong tay anh em, đấy, nó có thể lựa chọn điều xấu hay chọn lấy từ chỉ như...nó hiểu được sứ điệp của mình, đấy.

²¹ Nhưng, nhưng bây giờ, chẳng hạn, đối với một người bình thường, có quá nhiều nhóm hệ thống tôn giáo và bè phái dấy lên, trên những sự tuôn đổ nhỏ bé của Thánh Linh, cho đến nỗi người ta làm cho hết thảy trở vào trong một mớ bòng bong, đi ra và bắt đầu một phong trào nhỏ khác, và, anh em biết, và các thứ. Hiểu không? Anh em không muốn làm điều đó bây giờ. Hiểu không? Vậy thì, cứ nhớ, cứ ở lại trong đường lối anh em hiện có.

²² Và anh em nói, “Ồ, Chúa tỏ ra...” Không. Bây giờ phải cẩn thận, đấy.

²³ Hãy nhìn ở đây. Xin để tôi tỏ cho anh em đôi điều, đấy. Anh em có biết có hàng chục ngàn tiếng nói trong căn phòng này ngay bây giờ không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Theo đúng nghĩa đen, tiếng nói của những người đang đến qua những làn sóng điện ra-di-ô! Tại sao anh em không nghe chúng? Chúng là những tiếng nói. Đúng không? [“A-men.”] Chúng đang truyền ngay qua sóng ở đây bây giờ. Có những người những hình dạng và các thân thể đang di chuyển ngay qua gian phòng này bây giờ. Đúng thế không? [“A-men.”]Ồ, tại sao anh em không nhìn thấy? Hiểu không? Chúng có tại đây, những giọng nói thực sự giống như giọng của tôi.Ồ, tại sao anh em không nghe thấy nó? Hiểu không? Nó phải đập vào điều gì đó trước tiên, để bày tỏ nó. Hiểu không? Bây giờ anh em hiểu chứ? [“A-men.”]

²⁴ Vậy chỉ đừng diễn giải gì cả. Nếu Chúa muốn anh em biết điều gì, thì Ngài sẽ gọi đến anh em. Hiểu không? Vậy cứ thật, thật vững vàng bây giờ. Hãy giữ yên lặng, điều gì đó đã xảy ra. Và bây giờ cứ thật...Anh em hiểu những gì tôi muốn nói, phải không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và thật sự...Đừng cố làm cho chính mình lập dị, để là một người Cơ-đốc, bởi vì anh em—anh em tự đưa mình xa khỏi Đức Chúa Trời. Và anh—anh—anh em...

25 Nếu anh em có thể hiểu được điều đó, đây là Thần lực thứ Ba đó. Hiểu không? Anh—anh em nên nắm bắt điều ấy, ngày khác. Hiểu không? Vì vậy nên, chỉ nhớ, sẽ không có sự giả mạo nào giống như đã từng có về hai thần lực kia. Hiểu không? Vì vậy, đó là trong chừng mực anh—anh em nên biết. Chỉ—chỉ nhớ nhớ rằng...

26 Anh em thấy, bây giờ, có điều gì đó đang xảy ra trong gian phòng này, và có Điều gì đó tại đây. Có—có, thật sự, trong căn phòng này, các Thiên sứ, Tiếng của Đức Chúa Trời. Hiểu không? Nhưng làm thế nào anh em...Anh em không thể...Nếu anh em không thể nghe giọng nói tự nhiên, mà không có điều gì đó để gợi nó ra, làm thế nào anh em sẽ nghe được Tiếng nói thiêng liêng?

27 Bây giờ anh em có thể làm bộ tin rằng người nào đó đang hát bài hát nào đó *này*. Thậm chí họ có thể không có mặt ở đó, đấy. Nhưng khi nó thực sự đánh vào gương pha lê mà được cho nó phải đập vào, thế thì nó đưa ra một sự thông giải đúng, và tỏ cho thấy, chứng thực nó bằng bức hình. Hiểu ý tôi muốn nói gì không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

28 Bây giờ, Thánh Linh của Chúa, khi Nó nói ra Lời thật, Nó tự chứng thực Nó, để tỏ cho thấy chính Nó, rằng Nó là đúng. Bây giờ anh em hiểu chưa? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện, chỉ một lần nữa.

29 Lạy Cha Thiên thượng, chúng con sắp mở...mở những nắp đập của Sách này, và như phần thể chất của—của sự cố gắng trả lại cho những gì mà Ngài đã mở cho chúng con trong lãnh vực thuộc linh. Và bây giờ con cầu nguyện, lạy Chúa, hầu cho Ngài sẽ giúp con để đưa ra sự thông giải đúng đắn với những câu hỏi này. Để nó có thể được nói rằng—rằng chúng là...Chúng giúp cho dân sự. Chúng cho họ sự thông hiểu. Và con nguyện xin Ngài ban cho con sự hiểu biết, để con có thể phân phát Nó cho dân sự Ngài, hầu cho họ có thể hiểu, để cùng nhau chúng con có thể sống cho sự vinh hiển và tôn quý của Đức Chúa Trời, qua Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

30 Bây giờ, tôi chỉ muốn nói điều đó.

31 Và tôi nghĩ điều này ở đây đã kiểm soát những băng ghi âm đó, nhưng nó không, đấy. Và đây là một—một cái đèn bàn. Và tôi nghĩ người kiểm soát băng ghi âm thường có mặt tại đây. Nhưng tôi được bảo cứ ra hiệu với những anh em trong—trong căn phòng đó, phòng ghi âm, và họ biết khi nào ngưng những cuộn băng lại, và khi nào thì không.

32 Đấy, những băng ghi âm có một linh vụ toàn cầu mọi nơi, đấy, khắp mọi nơi. Nó đi vào tất cả các loại ngôn ngữ và mọi thứ. Vì thế có những điều chúng ta sẽ nói ngay tại đây, chúng ta không muốn nói nơi nào khác, anh em thấy, và đó là lý do mà chúng ta ngưng nó lại.

33 Bây giờ, trả lời những câu hỏi quả là điều khó khăn. Vì vậy, tôi—tôi bây giờ...Trong—trong—trong sự trả lời về điều này, hầu hết chúng, hầu hết những câu hỏi, bên ngoài của...Bây giờ, mỗi người...Một vài câu hỏi thậm chí không dính gì đến Sự điệp, chút nào, nhưng tôi sẽ...hay các Án chút nào hết, nhưng tôi sẽ cố gắng trả lời chúng. Và những câu hỏi được đưa cho tôi, và như chúng được nói. Tôi đã được nói cho biết hầu hết chúng. Hay là, phần lớn chúng là về những nan đề cầu nguyện, và người đau ốm và bệnh tật. Và—và những điều khác giống như thế, nó cứ như thế, và vì vậy nó không dính dáng gì đến vấn đề nào để được giải đáp. Và rồi họ...Họ đã trao cho tôi một mớ là—đó là về các việc khác nhau, lời Kinh Thánh và những điều khác; nhưng có lẽ, nếu chúng ta có thời gian, chúng ta sẽ cố trả lời chúng cách tốt nhất như có thể được. Bây giờ, và nếu tôi có nhầm lẫn, ồ, nên nhớ, tôi không có ý định phạm sai lầm.

34 Vậy mọi người cảm thấy tốt không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] A-men. Điều này không phải vậy...Hãy nói về các nơi trên Trời trong Chúa Jêsus Christ, thật là một nơi tuyệt vời, thật là một thì giờ tuyệt vời!

35 Trong tất cả các lần mà tôi đã được đứng sau bục giảng tại đền tạm, tôi chưa bao giờ, chưa bao giờ, vào bất kỳ lúc nào trong chức vụ của mình, đã từng làm việc trong những lãnh vực của Đức Chúa Trời và những lãnh vực thuộc linh như đã xảy ra lần này; vượt ra ngoài giới hạn bất kỳ điều gì mà tôi đã từng làm vào bất kỳ lúc nào của chức vụ mình, trong bất kỳ buổi nhóm nào tại

bất cứ đâu, giống như thế này. Hầu hết, đó là về sự chữa lành. Đây là sự khảo thí của những Lễ thật, bởi cùng Thánh Linh, cùng Thánh Linh.

³⁶ Và tôi—tôi đã ở một mình, hoàn toàn, và đáp máy bay đến một chỗ, hay đi xuống ăn tại một chỗ. Và tôi đã thật sự ở một mình, vậy đó thật là một thì giờ tuyệt vời.

³⁷ Và bây giờ, ngay lập tức, hoặc là vào buổi sáng, nếu không thì sáng hôm sau, tôi... Có lẽ, nếu chúng ta có thể đi hết thời gian, tôi sẽ chỉ cầu nguyện cho người đau sáng nay, nếu những câu hỏi này không kéo dài lâu quá.

³⁸ Vì thế tôi—tôi phải ở riêng mình một thời gian ngắn, đấy. Tâm trí con người có thể chỉ chịu đựng quá nhiều. Hiểu không? Và khi anh em đi đến một chỗ mà anh em ngồi một giờ, yên lặng với Sự Hiện diện của Đức Chúa Trời, và Trụ Lửa đang lơ lửng ở đó trước anh em, anh—anh em không thể ở lại đó quá lâu, anh em thấy. Thực thể con người không thể, không thể chịu đựng được điều đó.

³⁹ Và vì vậy, bây giờ, những câu hỏi này thật hay. Tôi rất biết ơn, và sự khôn ngoan và các thứ mà dân sự sử dụng. Bây giờ, dành cho câu đầu tiên. Và tôi sẽ cố gắng giải đáp chúng. Và rồi nếu tôi—tôi không đáp đúng, ồ, thế thì anh em—anh em hãy tha thứ cho tôi.

⁴⁰ Và nếu anh em có sự giải thích khác, và tin rằng ý tưởng của anh em là đúng, ồ, cứ tiếp tục. Điều đó sẽ không làm tổn thương, bởi vì không chỉ có một hay hai câu trong đó dính dáng điều gì về sự cứu chuộc. Nó chỉ...

⁴¹ Hầu hết những câu hỏi là, được hỏi, về mặt khác này của... hay về Sự Cát lên của Hội thánh. Vì thế, đấy, đó là những câu hỏi ở trên đây, mà hiện có và sẽ ứng nghiệm, trong những phần khác. Bởi vì, bây giờ chúng ta đang ở bên kia thời đại hội thánh, trong những bài dạy của chúng ta trong—trong quyển Sách. Chúng ta ở bên kia, vượt qua thời đại của sự kêu gọi một trăm bốn mươi bốn ngàn người. Bây giờ câu đầu tiên ở đây:

173. Có phải năm người nữ đồng trinh khôn ngoan, của Ma-thi-ơ 25, là người hầu cho—cho Nàng Dâu, hay họ

là Nàng Dầu? Hiểu không? Nếu những người nữ đồng trình khôn này là những người hầu cho Nàng Dầu, thì Nàng Dầu ở đâu?

42 Đấy, bây giờ, theo sự hiểu biết tốt nhất của tôi, năm người nữ đồng trình này... Có mười người trong số họ, anh em biết, đã đi ra, đấy. Và điều này ở đây chỉ là một biểu tượng, hay một thí dụ, đấy, mà—mà tôi sắp nói cho anh em. Xem đó, có mười người. Dĩ nhiên, có hơn mười người. Đó chỉ là cho một con số. Nhưng, lúc ấy, những—những người nữ đồng trình khôn đã có Dầu trong đèn của họ. Những người nữ đồng trình khờ dại không có Dầu trong những đèn của mình.

43 “Vì thế nếu mười người ở đó, trong Ma-thi-ơ, nếu...” Đây là câu—câu hỏi của người đó. “Nếu mười người đó, ở đó, điều đó có nghĩa rằng đó sẽ là...hay đúng hơn là, năm người này, điều đó sẽ chỉ là năm, đấy, năm người không?” Không, không có nghĩa điều đó.

44 Nó chỉ là biểu tượng, của những người nữ đồng trình, anh em thấy, về người nữ đồng trình đi ra với Dầu trong đèn mình. Họ là một phần của Nàng Dầu đó. Và theo sự hiểu biết của tôi...

45 Và rồi anh em để ý, bây giờ, rằng họ là những người nữ đồng trình của canh cuối cùng. Họ đã đi qua các canh, có bảy canh. Và trong canh thứ bảy, giờ giữa đêm, khi chúng ta nghe tiếng gõ lúc này, đấy. Bây giờ, trong canh giữa đêm này, những người nữ đồng trình này thức dậy và khêu đèn của họ, và đi vào; trong khi những người nữ đồng trình kia đang ngủ...

46 “Bây giờ phần này ở đây, năm nàng này,” nếu đó là ý nghĩa của câu hỏi, điều mà có nghĩa, “có phải chỉ có năm không?” Và chúng ta đã có nhiều câu hỏi tại đây, về bảy—bảy ngàn người, và đại loại như vậy. Bây giờ, điều đó, đó chỉ là một biểu tượng, một phần của họ. Và tất cả đã tỉnh dậy trong thời đại cuối cùng tại đây, canh thứ bảy, mà...“Nếu đó không phải là ngoài—ngoài năm người đã thức tỉnh vào lúc ấy, được cất đi, đi vào với Nàng Dầu, đại loại như vậy, Chàng Rể không? Bây giờ nếu chính họ...”

47 Điều ấy không có nghĩa sẽ chỉ có năm. Bởi vì, họ đang mê ngủ, suốt qua các thời đại; như chúng ta đã đi qua tuần này, đấy.

48 Vào thời của—của Phao-lô, thiên sứ của hội thánh tại Ê-phê-sô; Phao-lô, lập nên hội thánh này, là sứ giả cho nó. Nên nhớ, Phao-lô, thành lập hội thánh tại Ê-phê-sô, trở nên sứ giả cho hội thánh đó. Và Linh, ở trong xứ vào lúc đó, là Linh sư tử. Và sư tử là Sư tử thuộc chi phái Giu-đa, là Đấng Christ, và Đấng Christ là Lời. Phao-lô, với Lời của thời đại đó! Hàng ngàn người đã rơi vào giấc ngủ trong thời đại đó. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

49 Rồi đến thời đại kế tiếp, và thời gian hội thánh ổn định trong—trong thời đại bóng tối, Linh bỏ đực xuất hiện; công việc, lao nhọc, và của sinh tể, và dâng đời sống mình. Hàng ngàn lần ngàn người ngủ, dưới sự tử vì đạo và mọi thứ. Họ đang chờ đợi, đấy.

50 Rồi, và thời đại kế tiếp đến, của Luther, thời đại cải chánh. Có những người khôn ngoan nhất, với sự xảo quyệt của con người. Nếu anh em để ý, con người đã tiến với điều đó, và, khi làm thế, con người đã thêm sự quỷ quyệt riêng của mình. Đó là điều đã liên kết cho người ấy vào trong một phần khác, đấy. Hiểu không? Nếu ông cứ ở lại với sự khôn ngoan của Đức Chúa Trời, chỉ cải chánh và rút ra...Nhưng người đã làm gì? Sau khi người đó mà đã có sứ điệp, Luther; sau cái chết của Luther, họ đã có một tổ chức Lutheran.

51 Sau cái chết của Wesley, họ có tổ chức Giám Lý. Hiểu không? Ở đó, anh em cứ đi theo con đường đó. Nó—nó chỉ...Nó làm điều đó. Bây giờ tôi muốn anh em để—để—để ý điều này, đấy. Bây giờ ai đó có thể hỏi về Ngũ Tuần, mà là thời—thời đại thứ ba.

52 Anh em thấy, trong mỗi một thời đại đó chỉ nhận lấy một sự dầm thấm trong Thánh Linh. Sự xưng công bình là công việc của Thánh Linh; sự nên thánh là công việc của Thánh Linh; nhưng phép báp-têm là Đức Thánh Linh. Đó là lý do phải cần đến vị Tiên tri đã được nói tiên tri giáng xuống. Không còn sứ giả nào cho thời đại, vì Đức Thánh Linh đã đến Chính Ngài, trong sự đầy trọn của Ngài, về phép báp-têm.

53 Nhưng vào cuối thời đại, như nó luôn kết thúc trên những thời đại khác, chúng ta thấy tại đó, lúc ấy, sứ giả được sai đi. Và

tất cả những sự cân nhắc này và các thứ được đặt đúng chỗ của chúng giống như thế, rồi sự Cất lên đến cho Hội thánh.

54 Nhưng như nhiều người đang chia ra tất cả những điều khác biệt này, “Mặt trời trở nên tối tăm, mặt trăng...” Họ đã đặt những điều đó lùi lại thời đại Cơ-đốc giáo. Họ thật sự không thấy được ba câu hỏi mà Chúa chúng ta đã được hỏi ở đó, đấy, khi Ngài trả lời cho họ.

55 Bây giờ, tối hôm qua, tôi nghĩ không có câu hỏi nào cả. Chúng ta đã nhận lấy mỗi một câu hỏi đó và đặt chúng ngay dưới các Ấn. Và các Ấn là toàn bộ Sách với nhau, tự Nợ.

Ông tin điều đó chứ, thưa tiến sĩ? [Một anh em nói, “Vâng.”—Bt.]

56 Đấy, toàn bộ sự việc được bao bọc với nhau. Và chúng ta đơn cử những gì Chúa Jêsus nói tại đây. Họ đã hỏi ba câu, đấy, “Khi nào những điều này sẽ xảy ra? Dấu hiệu của sự Ngài Đến là gì? Và kết cuộc của thế giới là gì?” Và Ngài đã trả lời thẳng xuống... Và chúng ta đã rút ra chúng, mỗi một câu, dưới điều đó, trừ một điều. Đó là gì? Ấn thứ Bảy. Tại sao? Đấy, nó không được biết. Chính điều đó. Mỗi ấn lộ ra ngay. Tôi đã đối chiếu chúng, đi đi lại lại, thật chính xác.

57 Và, tôi, khi viết đêm qua, và đi vào điều đó và đến với...Tôi quay lại nhìn vào ghi chú cũ của mình tôi đã lấy ra—ra lại ở đó.Ồ, tôi thấy chỗ mà mình đã đặt một ấn vào trong nơi khác, như thế. Tôi gạch chéo chúng, tới lui. Đó là điều tôi đã làm. Tôi nghĩ anh em đã nắm được. Anh em, anh em nắm được điều đó không? Hiểu không?

58 Tôi đã viết xuống ở đây những gì tôi viết xuống ở phía bên này, và viết nó ở trên đây. Đặt—đặt cả hai số, 9, 11, hay 9, 6, hay những gì...hay 6 và 11, và—và—và 9 và 11, mà nó không phải vậy. Nó ngược lại, câu kế tiếp ở dưới đó. Hiểu không? Và đó là câu ấy, câu—câu trả lời, giữa dịch lệ và chiến tranh, anh em thấy. Đó là nơi nó đã xảy ra.

59 Vì thế tôi thật rất sung sướng! Tôi cứ tiếp tục như là một—một...Tôi đã tận hưởng sự phấn khích từ sự khả thi. Cho nên, tôi—tôi đặt nó, cái này ở trên đây. Ngồi tại đó với một bút chì,

hay cây bút, và tôi viết xuống số 11 trên cả hai chỗ, khi mà nó không nên có. Tôi nghĩ đó là số 9 thay vì 11 cho phía bên kia.

⁶⁰ Nhưng bây giờ anh em có thấy chúng tương đương một cách hoàn hảo như thế nào không? Nào, đừng quên điều đó. Chúng song song xuống đến Ấn thứ Sáu, và dừng lại, đấy. Và hãy quan sát—quan sát sự khai mở của các Ấn; xuống đến Ấn thứ Sáu, và dừng lại. Chỉ, “Sự im lặng trên Trời,” nó chỉ nói thể thôi, “trong khoảng nửa giờ.”

⁶¹ Bây giờ—bây giờ, trong những câu này, đấy, tôi...Tôi sẽ phải vội và trả lời những câu này. Bởi vì, đấy, mỗi câu trong số đó là một bài giảng, dài bốn tuần, anh em thấy, trên—trên mỗi câu, và anh em thật sự lấy ra khỏi dựa trên điều gì khác. Nhưng tôi—tôi không có ý làm thế, bởi vì tôi muốn giải đáp câu hỏi của mọi người, theo như tôi có thể.

⁶² Những người nữ đồng trinh này, đấy, họ được hình thành từ...Đó chỉ là phần của họ, trong thời đại đó, đấy. Mỗi thời đại có những người nữ đồng trinh. Hiểu không? Một—một Ấn...

Thiên sứ đến với hội thánh. “Hãy viết cho thiên sứ của hội thánh Ê-phê-sô.” Hiểu không?

⁶³ Rồi qua ở đây, rồi sau thư viết cho hội thánh Ê-phê-sô, so sánh lại điều đó, một Ấn được mở. Đó chỉ là cách chúng ta đang mang nó ra, cố gắng đưa nó đến với hết thầy anh em, (hiểu tôi muốn nói gì không?), nếu Chúa muốn.

⁶⁴ Họ sẽ có điều gì trước tiên? Các thời đại hội thánh. Đúng không? Điều kế tiếp, sứ điệp cho các thời đại hội thánh. Mọi người hiểu điều đó rõ ràng bây giờ chứ? Hiểu không?

⁶⁵ Đầu tiên, chúng ta có các thời đại hội thánh, và đã có lịch sử, được đặt xuống trong giáo hội nghị Nicaea và tiền giáo hội nghị Nicaea, cùng mọi việc mà chúng ta có thể thấy trong lịch sử, và đã tìm thấy rằng sự thông giải chính xác của Lời là chính xác với lịch sử. Và mang nó ra cho đến thời đại này, trong thời đại Lao-đi-xê này. Và anh—anh em không phải có lịch sử về điều đó; điều này đang làm nên lịch sử hiện giờ, đấy. Nó đấy. Và, rồi, nó tỏ cho thấy những gì sẽ xảy ra trong thời đại này.

66 Bây giờ chúng ta trở lại với các Ắn, và mở Ắn đó. Đức Chúa Trời mở Ắn đó cho chúng ta. Đó là gì? Trước tiên, có một sứ giả, thời đại hội thánh; kế tiếp là Bảy Ắn.

67 Bây giờ, chúng ta thấy sự suy đồi đã giáng vào trong thời đại hội thánh thứ bảy. Nhưng Ắn thứ Bảy không khải thị bất kỳ điều gì, những gì sắp xảy ra với nó. Hiểu không? Vì, vào cuối thời đại hội thánh đó là đến sự ban cho nói tiên tri để khải thị những điều này. Hiểu không? Anh em đang theo kịp điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi. Bây giờ chú ý mỗi một trong những Ắn ấy...

68 Rồi tôi đến qua đây, và ba câu hỏi đó đã được hỏi Chúa Jêsus Christ, “Điều gì, khi nào thì những điều này sẽ xảy ra, ‘Sẽ không còn hòn đá này chồng lên hòn đá khác’? Khi nào thì trung tâm tôn giáo này của thế giới, được hạ xuống, và trung tâm khác được dựng nên? Đây, khi nào điều đó sẽ xảy ra?” Kẻ nghịch Đấng Christ cỡi ngựa! Hiểu không? Và cái gì đi ra để đương đầu với nó? Lời, Lời nghịch lại ngôn từ.

69 Rồi nó giải quyết với chính trị và mọi thứ khác, và bỏ đực lao khổ đi ra đó. Hiểu không? Chính xác đó là bước thứ hai. Và Chúa Jêsus đã nói như vậy, trong Ma-thi-ơ 24, đây. Rồi chúng ta từ đó, xuống đến sự khôn khéo của những nhà cải chánh, con Thú mặt người đi ra để gặp nó. Đó là những gì đã xảy ra. Rồi chúng ta đi xuống nữa, kế tiếp, tới Ắn thứ Tư, khi kẻ nghịch Đấng Christ trở nên những một khối liên kết, và có tên, “Sự chết.”

70 Hãy xem những gì Chúa Jêsus phán, “Và nó sẽ ném nạng vào những đám lửa, và thậm chí giết chết con cái của nạng.” Đó là sự chết, đang cưỡi ngựa. Đó là cả Tin Lành và Công giáo, đánh dấu của sự chết trên mỗi người trong họ. Đây, “Nạng và con cái nạng sẽ bị hủy diệt.” Vậy nếu anh em đang lệ thuộc vào giáo phái của mình, tốt hơn anh em nên tách ra khỏi nó ngay bây giờ.

71 Và rồi khi đến Ắn thứ Bảy, Chúa Jêsus ngừng ngay tại đó. Ngài mở Ắn thứ Sáu, bằng cách nói, “Mặt trăng sẽ trở nên máu, và sự tối tăm và mọi thứ.” Những điều này sẽ xảy ra. Chúng ta đến ngay ở đây và mở Ắn thứ Sáu. Sau khi Ắn thứ Sáu được mở, thì bật ngay trở lại và tỏ cho thấy điều tương tự.

⁷² Anh em có tại đó, với ba chỗ khác nhau trong Kinh Thánh, gắn bó chúng với nhau với sự khải thị. Hiểu không? Hãy xem. Chỗ mà Chúa Jêsus đã nói vậy; nơi mà khi Ngài mở Sách, nó được giấu từ lúc sáng thế; và rồi sự khải thị của thời đại này ở đây, đặt nó ngay ở đó, buộc cả ba lại với nhau. Và ba là một sự làm chứng. Vậy, điều đó đúng. Nó hoàn toàn đúng.

⁷³ Bây giờ, những nữ đồng trinh này đã đến đây, họ là những người đã ngủ mê, và rồi cả thân thể được làm thành với nhau của nhóm đó. Điều đó đi tới làm thành...đấy, làm nên những—những người nữ đồng trinh khôn. Và những người nữ đồng trinh khờ dại là những người mà đã bắt đầu trở lại nơi mà lúc những người nữ đồng trinh khôn ngoan đã bắt đầu, kẻ nghịch đấng Christ, và họ là những người cố mua Dầu.

⁷⁴ Bây giờ cứ nhìn ở đây và thấy mọi nơi anh em đi, thật hoàn hảo thế nào. Nếu tôi có thể đứng ở đây nói về những điều đã được khải thị trong căn phòng đó, tôi nói với anh em, nó sẽ làm cho đầu anh em quay cuồng. Nhưng anh em sẽ làm điều đó thế nào, khi anh em đã hiểu được toàn bộ sự việc ở đây?

⁷⁵ Và rồi anh em, cách nào đó hay cách khác, khi anh em đi xa khỏi dân sự, thì nó bắt đầu mở ra các sự mâu nhiệm. Rồi anh em thấy những điều mà anh em cũng, không dám nói với dân sự. Bởi vì, anh em thấy, nếu nó sẽ xảy ra, họ sẽ bắt đầu những chủ nghĩa nhỏ.

⁷⁶ Và rồi chúng ta hãy xem những gì ân tứ nhỏ về sự chữa lành này đã làm, cách nó đã làm hội chúng xáo trộn thế nào. Mọi người có xúc cảm, mọi người có *điều này*; và ngay tận đáy lòng tôi, (Chúa Trời biết đó là sự thật), tôi biết nó không đúng, vì Ngài đã bảo cho tôi vậy. Hiểu không? Nhưng đó là một sự giả mạo sai trật, chỉ đưa dân sự ra ngoài thôi. Bây giờ, điều đó đúng. Bây giờ, nhưng, anh em thấy, anh em không thể nói những điều đó. Tốt nhất cứ để mặc nó.

⁷⁷ Và anh em còn nhớ Thần lực thứ Ba không? Ngài phán, “Đừng nói cho ai biết.” Tôi đã nói đó là điều gì? Bao nhiêu anh em nhớ điều đó? Chắc chắn. Hãy nhớ, tôi đã đứng đó, cố buộc lại sợi dây qua lỗ chiếc giày nhỏ đó, trong khải tượng không? Ngài

đã phán, “Người không thể dạy những con đồ Ngũ Tuần những điều siêu nhiên.”

78 Tôi nói, “Đây sẽ là Thần lực thứ Ba, và Nó sẽ không được biết, vậy xin giúp con, bởi ân điển của Chúa.”

Bây giờ—bây giờ, chúng ta—chúng ta đi ngay tới thời kỳ sau cùng bây giờ. Nó sẽ không lâu lắm cho đến lúc Ngai Thương xót sẽ là Ngai Phán xét. Trong khi anh em thấy những điều này đến, và những người này đi vào, tốt hơn anh em cũng nên đi vào, nếu anh em chưa ở trong rồi. Hiểu không?

79 Giờ đây, “Nhóm họp trong các nơi trên Trời,” đấy, nó cũng có nghĩa hơn chỉ là sự mừng rỡ. “Trong những nơi trên Trời,” nếu anh em được thực sự tập họp trong Đấng Christ, đó quả là một điều đáng sợ.

80 Đứng bên cạnh...Thiên sứ đó của Chúa, anh em nghĩ mình sẽ thật sự kêu gào và la lên. Điều đó, không phải thế đâu. Nó làm cho anh em sợ đến chết, gần như thế. Hiểu không? Vì vậy, anh em thấy, có—có một sự khác biệt trong chỉ sự vui mừng và khiêu vũ hão huyền, mà có vẻ được, và rồi thì đến điều có thực. Hiểu không? Hiểu không? Đó là nơi đáng sợ. Nó là một điều đáng sợ. Không phải anh em sợ bị hư mất; nhưng thực sự hầu trước Thực thể thiên sứ, và Chính Thánh Linh đang đứng đó.

81 Bây giờ, đó sẽ là phần của Nàng Dâu. Đó là những gì sẽ đi đến để làm nên nó, đấy, tất cả những người mê ngủ. Và chúng ta hoàn toàn không thể thấy...

[Hệ thống ghi âm băng từ bị gián đoạn. Băng trống—Bt.]... cầu nguyện bây giờ để Ngài sẽ ban sự chữa lành cho dân sự, qua những chiếc khăn tay này, được đặt trên. Trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Bây giờ, nó ổn bây giờ chứ? [Các anh em nói, “A-men.”—Bt.] Cám ơn các anh. Người nào giẫm lên cái gì đó? [Một anh em nói, “Có quá nhiều máy ghi âm đang làm việc.”] Quá nhiều máy ghi âm đặt tạo nên quá nhiều áp lực trên nó. Hiểu không? Được rồi, cứ trao đổi. Cứ lấy một cuộn băng và đổi cuộn băng, và thâu lại điều đó. Bây giờ, chú ý câu hỏi tiếp theo bây giờ.

174. Những nhà truyền giáo nên tiếp tục trên công trường không?

⁸² “Trong giờ này,” dĩ nhiên, đó là điều họ muốn nói. Chắc chắn, tất nhiên rồi. Đừng thay đổi một điều gì. Nếu Chúa Jêsus tái lâm vào buổi sáng, hãy rao giảng hôm nay giống như nó được giảng cách đây mười năm, nhưng hãy sống như là nó sắp xảy ra vào giờ này.

⁸³ Đừng—đừng do dự lúc này. Đó là những gì tôi đang cố gắng cảnh cáo anh em, đấy. Chỉ đừng trở nên lập dị, lạ đời. Đừng thay đổi điều gì. Nhưng nếu anh em đang làm điều gì đó sai trật hay đang làm điều ác, hãy ăn năn, đấy, hãy trở lại với Đức Chúa Trời. Cứ tiếp tục hầu việc truyền giáo của mình như anh em đã luôn làm.

⁸⁴ Nếu anh em đang xây một căn nhà, hãy dựng nó lên. Chúa Jêsus đến ngày mai, anh em được tìm thấy anh em trung tín với nhiệm vụ. Nếu anh em đang xây nhà thờ, cứ tiếp tục, dựng nó lên. Tôi thà bỏ tiền của tôi vào điều gì đó giống như thế, hơn là thấy nó ở trong túi của tôi. Hiểu không?

⁸⁵ Vậy cứ—cứ tiếp tục, tiếp tục như anh em đang làm. Bây giờ mọi người hiểu chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Cứ tiếp tục, và cứ đi như anh em đang làm. Bây giờ, chỉ—chỉ đừng dừng lại. Đừng làm điều gì...Cứ tiếp tục hành động đúng như anh em hiện có. Cứ tiếp tục hầu việc Chúa.

⁸⁶ Bây giờ, chẳng hạn, nếu anh em—nếu anh em đang làm việc cho một người, và anh em biết còn mười lăm phút nữa hết giờ. “Ồ,” anh em nói, “ừ, chỉ còn mười lăm phút nữa, vậy tôi có thể đi qua và ngồi xuống.” Anh em sẽ bị cắt lương cho mười lăm phút đó.

⁸⁷ Nếu anh em đang trồng lúa mì; hãy trồng lúa mì của mình. Nếu anh em đang đào khoai; cứ tiếp tục, đào chúng lên. Nói, “Ồ, không ai ăn chúng đâu?” Điều đó chẳng có gì quan trọng. Dầu sao, cũng cứ đào chúng ra. Hiểu không? Vâng. Cứ tiếp tục như anh em đang làm.

⁸⁸ Ngày nọ tôi nhận được một lá thư từ người nào đó. Người nào đó bảo họ, nói, “Ồ, thì giờ cận kề rồi. Hãy bán nông trại đi.

Bây giờ anh sẽ không cần đến lương thực để sống, trên nông trại nữa,” nói, “vì thời kỳ một Ngàn năm bình an sắp bắt đầu, và anh sẽ không cần nó nữa. Vì vậy anh cứ tiến hành... Và trong lúc thời kỳ Hoạn nạn sắp diễn ra, các con cái của anh em không được cứu, vậy cứ để cho chúng...Hãy để—để cho con cái sở hữu nông trại, nơi chúng có thể ăn hết đi, nhưng anh em hãy bán hết thầy nông trại của mình,” và—và, hay điều gì đó giống như thế. Và, ồ, họ đã có điều đó...

89 Tôi nói, “Ồ, chào ôi!” Nếu tôi biết Ngài sắp đến ngày mai, và tôi là một nông gia, tôi sẽ gom vào vụ mùa của tôi hôm nay. Chắc chắn. Nếu Ngài đã dựng nên tôi là một nông dân, tôi sẽ sống đúng với bổn phận của tôi. Đúng thế. Nếu Ngài tạo tôi nên là thợ cơ khí, đã nói người mà...

90 Người nào đó nói, ngày nọ, anh ta nói, “Một anh chàng đến và nói, ‘Này, anh ơi, anh biết gì không?’ Anh ta nói, ‘Tôi sẽ cho anh một bộ chìa khóa thứ hai. Tôi đã mua một xe hơi mới.’ Anh ta nói, ‘Tôi sẽ cho anh bộ chìa khóa thứ hai,’ nói với mục sư của mình. Nói, ‘Tôi sẽ cho ông bộ chìa khóa thứ hai, bởi vì Sự Cất lên có thể đến, ông biết đấy, và,’ nói, ‘Tôi sẽ không cần đến nó nữa.’” Mục sư định bỏ qua điều đó, anh em biết đấy.Ồ! Đó là cách sẵn sàng, phải không? Được rồi. Nhưng đó là—đó là cách như vậy, đấy, chúng ta không được theo cách đó.

91 Chúng ta phải là một—một người Cơ-đốc vững vàng, tỉnh táo, đấy, mà tôi được đặt ở đây để làm việc ngay đến phút cuối cùng. Tôi có một công việc để làm, và tôi muốn được tìm thấy đúng là trung tín tại vị trí làm nhiệm vụ. Nếu Ngài đến sáng nay, tôi muốn đang đứng ngay tại đây trong bụi gai.

92 Anh em nói, “Anh Branham, nếu Ngài đến sáng nay, anh sẽ không nên ở ngoài đó sao?” Không, thưa quý vị!

93 Đây là vị trí làm nhiệm vụ của tôi. Tôi sẽ đứng ngay tại đây, rao giảng, khi Ngài đến, tôi nói những điều giống như vậy. Rồi, khi Ngài đến, tôi sẽ chỉ đi với Ngài, đấy.

94 Nếu tôi có đang cuộc khoai, tôi sẽ cứ cuộc cật lực, như có thể được. Khi Ngài đến, tôi sẽ buông cuộc và cất đi.

Anh em nhớ trong năm hân hỉ không? Nếu người ta cuộc—đang cuộc với cái cuộc, họ cứ tiếp tục cuộc. Họ biết năm hân hỉ có lẽ đến trong mười phút nữa, và tiếng kèn sẽ thổi vang lên ở năm hân hỉ. Họ cứ tiếp tục rải rơm, bất cứ điều gì họ đang làm. Nhưng khi tiếng kèn vang lên, thì họ sẽ buông chìa ba của mình xuống, và đi. Thấy đó, chính là thế, cứ tiếp tục rải rơm cho đến lúc tiếng kèn vang lên. Được rồi.

[Một tiếng ồn được nghe từ điều gì đó ở gần—Bt.] Câu hỏi, “Theo sự mở ra...” Điều gì đó đã...Điều nào đó xảy ra? Hả? Nó—nó tạo nên tiếng ồn trên đây. Một câu hỏi:

175. Theo như sự khai mở của ấn thứ Năm—Ấn thứ Năm, Môi-se và Ê-li phải—phải chết. Thế còn Ê-nóc?

⁹⁵ Tôi không biết. Hiểu không? Tôi—tôi...Nếu như tôi không biết, tôi sẽ thật sự nói cho anh em tôi không biết. Hiểu không? Tôi—tôi không—tôi không biết tất cả câu trả lời, thưa các bạn. Tôi—tôi không biết. Và nếu tôi không biết, tôi sẽ bảo anh em là tôi không biết. Nếu tôi biết...Tôi sẽ không nói với anh em cho đến khi tôi biết, đấy. Nhưng tôi—tôi không biết.

⁹⁶ Tôi thường tự hỏi về điều đó, chính tôi. Đã có Ê-nóc...Tôi thấy Môi-se đến, và Ê-li trở lại, và họ bị giết, đấy, nhưng bây giờ Ê-nóc đã được cất lên trước thời gian. Chính tôi, thường suy nghĩ, và tự hỏi, “Ồ, điều gì, còn điều đó thì sao?”

⁹⁷ Nhưng, rồi, đây là sự an ủi duy nhất mà tôi có thể nói, là điều này. Bây giờ chú ý, Môi-se chỉ hầu việc Đức Chúa Trời bốn mươi năm. Hiểu không? Ông được—ông được một trăm hai mươi tuổi. Nhưng hai mươi năm...Tôi muốn nói, bốn mươi năm đầu tiên, ông có được học thức của mình. Đúng thế không? Bốn mươi năm thứ nhì, Đức Chúa Trời lấy nó ra khỏi ông. Và bốn mươi năm thứ ba, ông hầu việc Chúa. Hiểu không? Được rồi. Nhưng Ê-nóc đã bước đi năm trăm năm trước Đức Chúa Trời, và không chỗ trách được. Hiểu không? Hiểu không? Vậy, Môi-se trở lại để hầu việc thêm ít thời gian nữa; ông và Ê-li.

⁹⁸ Bây giờ, điều đó, tôi không nói điều đó là đúng, đấy. Tôi chỉ đưa ra cho anh em điều đó để suy nghĩ, đấy. Nhưng chỉ để nói phần nào, tôi không biết. Tôi thực sự không thể bảo cho anh em

những gì—những gì đã xảy ra tại đó, hay những gì Đức Chúa Trời sẽ làm.

176. Tên của—tên của...mà sẽ có trên dân sự trong Khải huyền 3:12 là gì?

⁹⁹ Tôi—tôi không biết. Vâng. Ngài phán, “Ban cho họ một tên mới.” Tôi—tôi—tôi không biết tên đó là gì, đấy. Có lẽ nó sẽ được tỏ cho biết khi chúng ta đến đó, nhưng bây giờ tôi—tôi không biết nó là gì, đấy. Thấy đó, Ngài sắp làm điều ấy. Hiểu không? Ngài ban cho họ một tên mới mà—mà chỉ họ biết, chính họ. Hiểu không?

177. Bây giờ, Anh Branham, có câu Kinh Thánh nào cho phép kết hôn sau li dị không? Đây là điều rất quan trọng.

¹⁰⁰ Câu hỏi nói, “Quan trọng.”Ồ, đó là lý do...Nó không dính dáng đến điều này. Theo như tôi có thể thấy được, người anh, hay chị em nào đó của tôi, có thể bắt cứ ai, không có, trừ phi bạn đời của anh chị em chết. Bởi vì, Kinh Thánh nói rằng, “Chúng ta được buộc với họ hễ chừng nào họ còn sống.” Hiểu không?

¹⁰¹ Vì vậy, theo như—như là “câu Kinh Thánh nào không?” Đó là những gì được hỏi tại đây, “Có câu Kinh Thánh đó không?” Hiểu không? “Có câu Kinh Thánh nào không?” Không như tôi có thể tìm thấy, đấy, không như tôi có thể tìm thấy.

Vì, Phao-lô nói rằng cặp—cặp đôi đã kết hôn rồi, “Nếu bạn đời chết, lúc ấy họ được tự do cưới bất kỳ ai họ muốn trong Chúa.” Nhưng cho đến lúc đó thì, nhưng, hãy coi chừng, anh chị em nhận lấy điều đó, “Cho đến khi cái chết mới chia lìa chúng ta.” Chính là thế. Anh chị em đã có lời hứa nguyện điều đó, anh chị em biết.

¹⁰² Vậy nên, tôi không nghĩ là có. Bây giờ, nếu có...Nếu anh em tìm được câu nào đó, và nó chính xác, ồ, được—được thôi. Nhưng, còn chính tôi, tôi—tôi không tìm được câu nào.

178. “Người chớ động đến dầu và rượu” có nghĩa gì, trong Khải huyền 6:6?

¹⁰³ Đó là Đức Thánh Linh. Hiểu không? Chúng ta vừa mới đi qua điều đó. Có lẽ người nào đó, anh em biết, đến trễ một chút để nghe Sứ điệp, họ...ồ, dành cho những cuộn băng khác, anh em biết đấy.

“Dầu và rượu chớ đựng đến.” Dầu và rượu có nghĩa gì?

¹⁰⁴ Dầu, như chúng ta đơn cử nó bằng biểu tượng, có nghĩa là Thánh Linh. Hiểu không? Rượu là...và dầu, được kết hợp với nhau, trong Kinh Thánh, về sự thờ phượng. Hiểu không? Và rượu, như chúng ta đặt, đó là nơi tôi có ý tưởng, “Sự phấn khích.” Rượu gây kích thích. Và rượu, trong tiền hình bóng của—của nó về bản chất của nó, từ sự kích thích, là sự khải thị.

¹⁰⁵ Bây giờ cứ suy nghĩ. Điều gì làm phấn khích Hội thánh? Sự khải thị. Hiểu không? Vì vậy, rượu, rượu mới, sẽ là...Bây giờ hãy xem. Dầu và rượu đi với nhau, trong của lễ; đi với nhau, trong—trong sự thờ phượng hội thánh. Bây giờ lưu ý, tập hợp nhau, kết hợp với nhau.

¹⁰⁶ Nếu anh em có bản phụ lục, anh em nhìn và thấy cả một dãy nơi rượu và dầu gặp nhau trong sự thờ phượng. Nếu anh em có một—một phụ lục của Cruden, ồ, nó nói lên ở đó.

¹⁰⁷ Bây giờ lưu ý về điều này. Nhưng bây giờ, anh em thấy, dầu luôn luôn là Đức Thánh Linh. Chúng ta tìm thấy điều đó trong Ê-xê-chi-ên. Và chúng ta tìm thấy trong Cựu Ước. Chúng ta tìm thấy nó tất cả xuyên suốt Tân Ước.

¹⁰⁸ Tại sao chúng ta xúc dầu người đau bằng dầu? Chúng ta xúc dầu cho người đau bởi vì đó là biểu tượng sự tuôn đổ của Đức Thánh Linh trên họ. Hiểu không? Những nữ đồng trinh khôn ngoan, cũng đã có Dầu; những người dại không có Dầu, Thánh Linh, đấy. Vậy thì, đó là Dầu. Và rồi rượu, nó—nó là...Nếu dầu tượng trưng, tượng trưng cho Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời là Thần Linh. Hiểu không?

¹⁰⁹ Đức Chúa Trời là Lời. “Ban đầu có Lời; Lời ở cùng Đức Chúa Trời. Lời đã trở nên xác thịt, và đó là Đức Chúa Trời.” Bây giờ, thế thì, nếu Lời bây giờ ở trong...ngồi ở tại đây trong hình dạng xác thịt bây giờ, rượu là nước giống như, điều đó, hay là sự khải thị mà bày tỏ sự thông giải đó của Lời, làm phấn khích tín đồ, anh em thấy. Ồ, họ chỉ nói, “Tôi chưa bao giờ thấy điều Đó trước đây! Ô! Vinh quang thay!” Đó là gì? Đấy, sự kích thích, đấy, của sự khải thị.

¹¹⁰ Tôi đã không biết điều đó cho đến ngày nọ, cũng đang ngồi ở đó. Hiểu không? Bây giờ, đó là, “Cái gì là dầu và rượu...” Đó là, “Thấy điều đó các người đừng đụng đến.” Đó là người cưỡi ngựa đen. Và đó là trong thời đại tối tăm, thời đại thứ ba của—của hội thánh. Chú ý. Và, ở trong đó, “Chỉ có một ít của Nó còn sót lại, chỉ một ít, nhưng đừng đụng đến Nó.”

¹¹¹ Và tôi tin nếu anh em hiểu được điều đó, ấ—Ấn thứ Ba, trên băng ghi âm, anh em sẽ...anh em sẽ tìm thấy nó ở đó, chỗ mà chúng ta đã giải thích chi tiết, hay đúng hơn, một cách chi tiết.

179. Anh Branham, có phải Sách Sự Sống của Chiên Con, và Sách Sự Sống, là cùng một Quyển Sách không?

¹¹² Chắc chắn, đấy, bởi vì đó là chỗ mà tất cả sự cứu chuộc được chép, trong Sách này. Hiểu không? Tên của họ thì ở trong Nó. Anh em nói, “Ồ, tên của chúng ta được ghi vào trong Sách Sự Sống của Chiên Con, Anh Branham. Tôi—tôi đã được ghi vào đó, đêm nọ.” Không, không phải đâu. Không, không phải. Anh em chỉ tìm thấy tên ở Đó, đêm nọ, đấy, bởi vì những tên của họ được chép trước khi sáng thế. Hiểu không? Đó là, tất cả là cùng một Sách, đấy.

180. Vậy thì, thưa Anh Branham, có thực là—là mỗi người Do-thái, sinh ra từ khi Đấng Christ đến, sẽ được cứu không? Và một trăm bốn mươi bốn ngàn người là ai? Có phải họ là những người được định trước để được đóng ấn bằng Đức Thánh Linh không? Và sứ mạng của họ là gì?

¹¹³ Có khoảng ba câu hỏi trong một, ở đó. Nhưng, ở đây, câu đầu tiên là:

Có—có đúng là mỗi người Do-thái được sinh ra từ khi Đấng Christ, đã đến trong thế gian, thì chắc chắn được cứu không?

¹¹⁴ Không. Không gì sẽ được cứu, chỉ có tên của những người mà đã được ghi vào trong Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế, người Do-thái hay dân Ngoại. Hiểu không? Chỉ thế thôi. Quyển Sách nằm giữ bí mật đó, và Sách chỉ đang mở ra bây giờ; không phải tên của mỗi người, nhưng những gì sự màu nhiệm

của Sách có, trong lúc nó đang xướng các tên đó. Cuối cùng bây giờ anh em hiểu điều đó chứ? Hiểu không?

¹¹⁵ Quyền Sách không nói, “Bây giờ, Lee Vayle được cứu trong thời gian của thời đại hội thánh này, hay—hay Orman Neville,” hoặc—hoặc bất cứ ai. Không, nó không nói điều đó. Nó chỉ tỏ cho thấy bí mật, mở ra bí mật của sự việc là gì. Nhưng chúng ta, chính chúng ta, bởi đức tin, tin Nó. Đó là những gì tôi đã nói đêm nọ.

¹¹⁶ Ai đó nói, “Ồ, tôi không cần thử điều đó. Anh Branham đã nói chỉ có một người sẽ được cứu ra khỏi Jeffersonville.” Hiểu không? Bây giờ, thấy đó, nó đang tỏ cho thấy một ẩn dụ. Điều đó—điều đó—điều đó không phải, đó—đó không phải là điều đó. Có lẽ có hàng ngàn người được cứu. Tôi không biết. Tôi hy vọng mọi người được cứu, đấy, nhưng tôi không biết.

Song đây là cách tôi muốn tin nó, “Tôi là một người đó.” Anh em tin cũng giống vậy cho anh em. Nếu không, thế thì có điều gì đó trực trặc với đức tin của anh em; anh em không tin chắc những gì mình đang làm.

¹¹⁷ Làm sao anh em có thể—làm sao anh em có thể bước lên đó trong gương mặt của sự chết, khi anh em không tin chắc lắm là mình được cứu hay không? Hiểu không? Làm thế nào anh có thể đi xuống đây và nói với người què này đang nằm tại đây, bị mù lòa và quẩn quại, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY. Hãy đứng lên! Đức Chúa Jêsus Christ làm cho anh khỏe mạnh”?

¹¹⁸ Làm sao anh em có thể đứng được, thân thể cứng đờ giá lạnh già nua đang nằm đó, đó là chết, và đã chết nhiều giờ, và đang nằm đó, lạnh cóng và cứng đờ; và nói, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, hãy đứng dậy trên chân mình”? Tốt hơn anh em nên, anh em phải biết những gì anh mình đang nói về. Hiểu không?

¹¹⁹Ồ, nói, “Cái chết lấy đi mọi thứ. Tất cả mất đi.” Vâng, nhưng khi Lời Đức Chúa Trời được khải thị, và anh em biết đó là Đức Chúa Trời, điều đó thay đổi các sự việc. Đúng vậy.

¹²⁰ Bây giờ, vâng, những người Do-thái này thì không...Không phải tất cả những người Do-thái sẽ được cứu. Không, thưa quý vị. Họ sẽ không được cứu; chỉ những người mà...Khi Ngài phán

về—về người Do-thái, “Do-thái,” đúng như một tên mà được ban cho họ sau khi họ rời khỏi...Tôi tin, Nê-bu-cát-nết-sa, qua, bắt đầu gọi họ là “Do-thái,” đầu tiên, bởi vì chi phái Giu-đa bị bắt đi ở đó. Và họ được đặt cho cái tên là “Do-thái,” bây giờ, bởi vì họ xuống từ xứ Giu-đa, và họ có tên Do-thái.

¹²¹ Nhưng, bây giờ, Y-sơ-ra-ên thì khác. Y-sơ-ra-ên, và người Do-thái, thì khác nhau. Mọi người Do-thái—mọi người Do-thái không phải là người Y-sơ-ra-ên, đấy. Không, người ấy chỉ là một người Do-thái. Nhưng, vậy thì, Y-sơ-ra-ên...Phao-lô không bao giờ nói tất cả những người Do-thái sẽ được cứu. Ông nói, “Tất cả Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu.” Tại sao? Danh của Y-sơ-ra-ên, đó là—đó là danh của sự cứu chuộc, suốt con đường trở lại. Hiểu không? Và tất cả dân Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu, nhưng không phải tất cả người theo Do-thái—Do-thái giáo sẽ được cứu. Hiểu không?

¹²² Cũng giống như những người Ngoại bang, sẽ có một...Có hàng ngàn lần ngàn của—của nhiều người, vâng, hàng triệu theo nghĩa đen, trong những tổ chức này, và họ gọi là “Cơ-đốc nhân, hội thánh của Đấng Christ,” và tất cả các tên giống như thế. Điều đó không có một ý nghĩa gì. Không...Điều đó không có nghĩa họ sẽ được cứu.

Nhiều người nói, “Này, anh phải thuộc về tổ chức *này* hay tổ chức *kia*, một tổ chức, một tổ chức nào đó. Nếu tên anh không được ghi trong quyển sách chúng tôi, anh bị hư mất.” Vậy thì, đó là hệ thống tôn giáo. Hiểu không? Đó là hệ thống tôn giáo. Hiểu không?

¹²³ Chỉ có duy nhất một con đường anh em có thể được cứu, và, đó là, “Không phải là người muốn, hay bôn ba mà được, người mà...Bèn là, bởi Đức Chúa Trời Đấng tỏ ra sự thương xót.” Và Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài, đã định trước một Hội thánh cho vinh hiển Ngài, và đó là những người được cứu. Đúng. Bây giờ, đức tin của anh em được neo chắc tại Đó!

¹²⁴ Anh em nói, “Ồ, đức tin của tôi được neo tại Đó.” Và hãy nhìn xem anh em đang sống loại đời sống gì. Anh em thấy thậm chí anh em không thích hợp cho chỗ Đó. Neo của anh em sai trật. Anh em neo nó vào đất cát thay vì tảng đá. Ngọn sóng nhỏ đầu tiên sẽ hất tung nó đi. Ừ-m.

125 Hãy để Lời được khải thị trong điều gì đó. “Giáo hội của chúng tôi không dạy điều Đó!” Thế thì điều đó tỏ cho thấy ngay anh em không neo trên tảng đá. Anh em ở trong cát. Ừ-m. Đúng thế. Vậy, bây giờ anh em hiểu, đấy.

Và một trăm bốn mươi bốn ngàn người, có phải họ là những người được định trước không?

126 Vâng, thưa quý vị. Đó là người Y-sơ-ra-ên, Y-sơ-ra-ên thuộc linh.

127 Cứ suy nghĩ, sẽ có hàng triệu người của họ ở đó. Tôi không biết có bao nhiêu người ở đó bây giờ; tôi đoán cả nhóm, nhưng họ hết thấy sẽ không được cứu vì họ ở xứ Giu-đa. Hiểu không?

Anh em có ý kiến có bao nhiêu người ở đó lúc này? Tôi không biết. Nhưng có lẽ họ...Sau khi sự bắt bớ kế tiếp này bắt đầu dấy lên...Họ được gom góp lại bởi...Anh em biết, tôi có một băng ghi âm về họ, đem cùng với tôi về miền tây bây giờ đến với—đến với một trong những giáo—giáo—giáo hội Giao ước mà hiện ở...

128 Nó thật sự xưa...Ồ, tôi quên lúc này. Nó đã bắt đầu...Họ có giáo hội loại đó dưới châu Phi. Cải chánh Hà Lan. Đó là giáo hội Cải chánh Hà Lan, là giáo hội Giao ước. Bây giờ, nếu anh em nào đang ngồi tại đây, tôi sẽ nói cho anh em tại sao. Anh em vẫn đang còn khư khư với Giáo lý đại cương Heidelberg cũ kỹ đó, và đó chính xác là lý do anh em vẫn còn ở trong...vẫn còn là người của phái Cải chánh Hà Lan. Vậy, anh em có thể đánh bóng lên bởi một tên Mỹ. Đó là—đó là thứ ở đằng sau nó, bởi vì anh em đang dạy từ cùng giáo lý đại cương đó, Heidelberg cũ kỹ đó. Anh em hãy hỏi mục sư của mình xem điều đó đúng không. Hiểu không? Vậy, bây giờ, lưu ý điều này.

Một trăm bốn mươi bốn ngàn người, họ là những người được định trước để được đóng ấn bởi Đức Thánh Linh chứ?

129 Vâng, thưa quý vị. Điều đó chính xác. Được rồi. Vậy bây giờ nếu có...Bây giờ nếu tôi...

Nếu tôi đã không trả lời, phù hợp với anh em, ồ, có lẽ tôi... Tôi có thể sai, xem đó. Nhưng, đây, đó là mọi sự hiểu biết của tôi, anh em thấy. Đây là với mọi sự hiểu biết của tôi.

181. Anh Branham, như anh đã khó nhọc hay khó nhọc...về dòng giống con rắn... (Ừ-ồ, tôi chưa hề để ý đến câu này. Câu này đã tuột mất khỏi tôi.)...dòng giống con rắn trong tuần này, liệu có đúng thứ tự để hỏi câu này không? Bạn bè của tôi đã yêu cầu tôi giải thích Sáng thế ký 4:1, và tôi không thể. Anh sẽ giúp tôi chứ?

¹³⁰ Nó—nó nằm ngoài đề tài. Nhưng, dầu sao đi nữa, tôi sẽ—tôi sẽ—tôi sẽ cố gắng hết sức, bởi sự giúp đỡ của Chúa. Chúng ta hãy xem nào. Hãy để tôi đánh bóng lên, chỉ một chút. Tôi nghĩ đó là chỗ nàng đã nói, “Tôi có một con trai từ Chúa.” Tôi—tôi tin là thế. Tôi nghĩ Ê-va đã nói nó ở đó. Tôi sẽ kiểm tra, để chắc chắn.

¹³¹ Vì, tôi đã nói, đêm nọ, bảy...thay vì...bảy trăm thay vì bảy ngàn. Vì vậy điều đó làm cho tôi rất lo lắng, đấy, và anh em phải coi chừng. Và kẻ thù ở mọi phía, và anh em—anh em ý thức về điều đó, anh em thấy. Vâng, chính là vậy.

Và A-đam ăn ở với vợ mình là Ê-va; và nàng thụ thai, sinh Ca-in, và nói: Tôi đã sinh được một người từ Chúa.

¹³² Bây giờ, tôi sắp giải đáp cho bạn câu hỏi, thưa anh em, hay chị em của tôi. Và bây giờ, hãy nhớ, không—không phải nhắm vào anh em, không. Tôi đang cố gắng giúp đỡ anh em, đấy. Tôi yêu thương anh chị em, và tôi yêu người mà có lẽ đã chỉ trích về điều đó. Nhưng tôi không nghĩ người này có tính chỉ trích. Họ nói, “Hãy giúp tôi,” đấy, bởi vì nhiều người tin điều đó, nhưng họ thật sự không đủ vững vàng, bởi Thánh Linh, để biết được điều gì để nói cho người đã hỏi họ câu đó.

¹³³ Bây giờ, câu hỏi là điều nàng đang nói ở đây, không nghi ngờ gì, rằng họ đang nói, “Ê-va nói bà có người con này từ Chúa.”

¹³⁴ Làm sao anh em nghĩ sự sống có thể từng xuất hiện nếu nó đã không đến từ Chúa, điều đó đúng hay sai? Ai đã sai—ai đã sai Giu-đa Ích-ca-ri-ốt đến trong thế gian? Hãy nói cho tôi điều đó. Kinh Thánh nói ông được sinh là “con trai của sự hư mất.” Hãy hỏi họ câu hỏi đó; giống như là con sâu trong một quả chanh, đấy. Hiểu không? Vậy thì, anh em thấy, họ không thể—không thể... Nó là vậy.

¹³⁵ Chú ý, thế thì, nếu anh em muốn làm cho chúng có kỹ thuật hơn chút nữa. Hãy xem. Ê-va đã nói tại đây, nếu anh em muốn nhận nó trong ngôn ngữ nó có ở đây, mà được chép để được giấu khỏi mắt, người khôn ngoan và sáng dạ. Ê-va, ở đây, theo cách được dạy dỗ, rằng Đức Chúa Trời là Đấng mà bởi Ngài mà nàng đã sinh đứa con trai này. Và Ngài là Thần Linh, và không thể làm điều đó. Hiểu không? Bây giờ quan sát tại đây, nếu anh em muốn chú ý điều đó. “Tôi đã sinh được một—một người từ Chúa.” Đấy, anh em không thể làm cho nó có vẻ...Nhưng nó phải có sự thông giải đúng của nó, đấy. Vâng, thưa quý vị. Không, thưa quý vị, nếu thế, thì tâm linh...

¹³⁶ Và chúng ta luôn luôn đi theo bản chất của cha mẹ mình. Anh em biết điều đó. Hãy xem đứa bé sơ sinh, bản chất nó.Ồ, thế thì, A-đam là con của Đức Chúa Trời; Ê-va là con gái của Đức Chúa Trời; đúng, việc đầu tiên trong sự sáng tạo của Đức Chúa Trời, mà không thể có một vết nhơ nào của—của tội ác ở bất kỳ nơi nào về nó. Thậm chí sự gian ác đã không được biết đến.

¹³⁷ Vậy thì tại sao Ca-in là một kẻ nói dối, một kẻ giết người, và mọi thứ khác? Điều ấy đến từ đâu? Cứ tự hỏi mình câu hỏi đó. Đó là dòng giống của rắn. Hiểu không? Kinh Thánh không nói như vậy sao? Hãy xem dòng giống của nó suốt mọi lúc. Trong đó, nó trở nên...

¹³⁸ Thế giới thuộc về ai? Ma quỷ. Ai kiểm soát thế giới bây giờ? Ma quỷ. Hoàn toàn chính xác. Ma quỷ kiểm soát thế giới. Hẳn đã bảo Chúa Jêsus, nói, “Hãy xem thế giới xinh đẹp làm sao, tất cả sự vinh quang? Ta sẽ ban nó cho người nếu người tôn thờ Ta.” Đấy, hẳn là kẻ kiểm soát thế gian. Giờ đây hẳn sở hữu nó.

¹³⁹ Bây giờ hãy xem, con cái của nó thì khôn ngoan; con cái của ma quỷ. Hay là, đơn cử con cái của Ca-in, nếu anh em muốn, và mang nó qua ngay các gia phả, và anh em sẽ tìm thấy rằng họ là những người thông minh, mọi người trong họ.

¹⁴⁰ Nhưng rồi khi nó giết A-bên; và Đức Chúa Trời đã ban Sét bù lại, là hình bóng về người công bình, được cứu chuộc; bị chết, và sống lại. Và từ đó...Nào hãy xem. Không phải từ hạt giống đầu tiên, của thiên nhiên; họ đã chết. Bây giờ anh em đã mở trí mình ra chưa? Hiểu không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Dòng giống

đầu tiên, của dòng giống xác thịt, thật tốt bình thường, nó làm hình bóng cho hội thánh hiện đại, A-bên. Để duy trì dòng đó nối tiếp, hạt giống ấy chết để hạt giống khác có thể sống dậy, anh em thấy đó. Vậy, nó phải có sự sinh lại, lần nữa. Anh em nắm được điều đó không? [“A-men.”] Được rồi, chỉ để anh em hiểu được nó, đấy. Hiểu không?

¹⁴¹ Anh em đấy, hình bóng hoàn hảo. Vì thế thậm chí con người tự nhiên, sinh bởi—bởi A-đam, cha mình, tỏ cho thấy khuynh hướng bẩm sinh đó. Sẽ không có hiệu quả được; con người tự nhiên không nhận thấy được những điều của Đức Chúa Trời. Vì vậy đã có một người đến trong thể tự nhiên, và chết đi, để phục hồi lại; và được tiêu biểu trong cái chết của—của—của A-bên, và thay thế bằng—bằng Sét.

¹⁴² Và quan sát đó là loại người gì, bấy giờ, linh đó đã xuất phát từ người; khiêm nhường, những nông gia, những người chăn cừu. Hãy quan sát những gì đến từ sự thông minh này của thể giới ở đây; những người thông minh, những thợ xây dựng, và—và với những kim loại, và tất cả loại thông minh khôn khéo và các thứ. Hãy nhìn họ đi về đâu. Họ đã có mặt ở dưới đó, và Đức Chúa Trời đã hủy diệt mỗi người trong họ, mỗi người trong họ, và cứu những người khiêm nhường. Chúa Jêsus há chẳng đã nói, trong Ma-thi-ơ 5, “Kẻ nhu mì sẽ hưởng được đất”?

¹⁴³ Vậy, vâng, đừng lo lắng. Họ không còn chỗ nào để đứng trên. Hiểu không? Họ không tin đó là con trai của Ca-in. Nhưng chúng ta có cuộn băng về đề tài đó, nếu anh em muốn nghe điều ấy được giải thích chi tiết. Hiểu không? Không, thưa quý vị.

¹⁴⁴ Và tôi đã thấy họ có một mẫu báo trên đó, nơi khoa học bây giờ đang đi đến chứng minh rằng “Ê-va không bao giờ ăn quả táo. Bà đã ăn một quả mơ.” Hiểu không? Tôi có bài báo đó ở nhà bây giờ, đấy. “Nó là một quả mơ.” Làm thế nào—làm thế nào người ta có thể...Đó là tâm trí xác thịt, đấy.

“Rồi thì, thực ra, Môi-se đã không bao giờ băng qua dòng nước. Ông đã băng qua một biển sậy; đã mang Y-sơ-ra-ên ngang qua phía trên cùng của Biển Chết. Có một đám sậy tại đó, cả một biển sậy, ngay chỗ nước đã có một thời, rút xuống. Và Môi-se đã đi đường tắt và đi quanh con đường đó.” Và những giáo hội

Chính thống đã chấp nhận chuyện đó. Anh em đã thấy điều đó. Các giáo hội Chính thống đã chấp nhận điều đó, rằng điều đó đã như vậy.

¹⁴⁵Ồ, chao ôi, anh em không thể thấy hạt giống đó của con rắn, kẻ nghịch lại Đấng Christ, và mọi thứ đang phô bày ngay ở đây sao? Chắc chắn. Vâng, thưa quý vị.

Anh Branham, xin cầu nguyện cho cháu nhỏ của tôi...
(Ồ, đó là một lời đề nghị cầu nguyện; tôi hiểu điều đó.) **Xin cầu nguyện cho cháu nội còn nhỏ của tôi, đau nặng vì bệnh cúm. Nó đang ở trong Khách sạn Riverview.**

¹⁴⁶Lạy Chúa Jê-sus, người tội nghiệp này ở đây không hề viết điều đó vô ích. Bà đã thấy Ngài cất đi một cách rõ ràng cơn sốt thấp khớp từ một cậu bé đêm nọ. Bà biết rằng Ngài là Đức Chúa Trời vĩ đại, và chúng con dâng lên những lời cầu nguyện của chúng con vì cậu bé đó. Trong Danh Chúa Jê-sus Christ, nguyện xin nó được chữa lành. A-men.

¹⁴⁷Khi ai đó viết bất kỳ điều gì, nó không vô ích. Họ—họ—họ có một...Cho dầu nó có nghe giản đơn đến thế nào đối với chúng ta, và tới mức nào về điều đó, nhưng—nhưng có điều gì đó đằng sau nó, anh em thấy; người đàn bà ấy, cậu bé kia, điều gì đó.

182. Có phải Ê-li, người mà đến rao giảng cho những người Do-thái, con người thật đã sống trên đất, hay ông sẽ là linh của Ê-li đến trong một người nào khác?

Bây giờ, đó là, tôi—tôi ngại phải nói. Tôi không biết. Hiểu không? Hãy để tôi đọc lại chỗ đó.

Có phải Ê-li, người mà đến rao giảng cho người Do-thái (ồ, vâng), con người thật đã sống trên đất, hay ông sẽ là linh của Ê-li đến trong một người nào đó khác?

¹⁴⁸Bây giờ, nếu tôi có thể trả lời câu đó một cách chính xác, tôi có thể bảo cho anh em về Hê-nóc, đấy. Nhưng tôi—tôi không thể làm điều đó, đấy. Điều duy nhất tôi biết là, chỉ, điều Kinh Thánh nói nó sẽ là gì. Và bây giờ nó có thể là điều đó...Bây giờ, tôi—tôi hầu như có khuynh hướng...Bây giờ xin để tôi nói điều đó theo cách này. Và tôi hy vọng băng ghi âm, các anh em nghe những cuộn băng ghi âm, sẽ hiểu điều này. Tôi có khuynh hướng tin rằng đó

là những người được xúc dầu, về tâm linh của họ. Bởi vì, đấy, họ nói, “Há không...trên Ê-li-sê? Há linh của Ê-li không ngự trên Ê-li-sê sao?” Thấy đó, “linh của Ê-li.” Và ông đã làm giống như Ê-li đã làm, đấy. Vì thế, tôi, nếu tôi...Nhưng tôi không thể nói điều đó là thực. Tôi—tôi không biết, đấy. Tôi trung thực với anh em. Tôi không biết.

183. Anh Branham, xin anh vui lòng trả lời câu hỏi này cho tôi, về phép báp-têm? Ma-thi-ơ 28:19 dạy, “Cha, Con, và Thánh Linh.” Và Phi-e-rơ, trong Công vụ 2:38, “trong Danh của Chúa Jê-sus.” Sự thay đổi này đã xảy ra trong Công vụ các Sứ đồ là khi nào? Bây giờ, tôi tin, “trong Chúa Jê-sus.”

¹⁴⁹ Ô, thưa anh hay chị, người đã viết điều đó, không—không có sự thay đổi nào xảy ra cả, đấy. Nó...Và Phi-e-rơ đã làm một cách chính xác những gì Chúa Jê-sus đã phán bảo làm. Bây giờ, nếu ai đó đến và nói, “Dùng các tước Cha, Con, và Thánh Linh,” họ đã làm những gì Phi-e-rơ nói không làm, nhưng những gì Chúa Trời bảo không làm. Hiểu không? Bây giờ, Chúa Jê-sus đã nói rằng...

¹⁵⁰ Chúng ta sẽ—chúng ta sẽ lấy ví dụ một chút, ở chỗ mà, tôi chỉ muốn tỏ cho anh em thấy điều gì đó ở đây. Chú ý. Bây giờ chú ý, nếu anh em có mặt tại đây, người đó. Tôi sẽ đặt ba miếng vật liệu tại đây. Nào hãy nhìn. [Anh Branham đặt vị trí ba miếng vật liệu để minh họa—Bt.] Đây là Cha, đây là Con, đây là Thánh Linh; như những người theo thuyết ba ngôi tin chúng, tin rằng họ là ba cá nhân riêng rẽ. Họ tin điều đó. Hiểu không? Ô, thế thì, bây giờ cho phép tôi...

¹⁵¹ Và rồi trong Ma-thi-ơ 28:19. Chúa Jê-sus phán, “Các ngươi hãy đi khắp thế gian, và giảng Tin lành cho mọi người. Kẻ nào...” Không, tôi xin lỗi. Tôi đang trích Công vụ bây giờ, hay trong Công vụ 2, tôi tin vậy. Không, Lu-ca 24:49, tôi đang trích dẫn. Ngài phán...Để cho tôi đọc câu đó, rồi tôi giải đáp, đấy, và rồi...vì ngày nọ tôi nói điều đó lúc tôi không...Tôi muốn chắc chắn tôi hiểu điều này đúng. Tôi—tôi biết danh hiệu của những gì anh em đang nói ở đó, nhưng tôi muốn hiểu thật sự những gì Ngài đã phán. Chúng ta hãy bắt đầu ở câu 16, của chương thứ 29. “Lúc đó khi mười một môn đồ ngồi ăn, thì...”

Lúc đó mười một...đi qua xứ Ga-li-lê, lên hòn núi mà Đức Chúa Jêsus đã chỉ cho họ.

Và khi họ thấy Ngài, họ thờ lạy Ngài: nhưng có một vài người nghi ngờ.

Và Chúa Jêsus đến gần và phán cùng môn đồ, như vậy, Hết thảy quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho...Hết thảy các quyền phép ở trên trời và dưới đất đã giao cho Ta.

152 Vậy thì quyền phép của Đức Chúa Trời ở đâu? Đức Chúa Trời ở đâu? Nếu tất cả quyền phép từ Trời, và tất cả quyền phép ở dưới đất, đã được ban cho, vậy thì Đức Chúa Trời ở đâu? Chính là Ngài đó, đấy. Đó là điều đang nói với anh em. Được rồi.

Vậy hãy đi, và dạy dỗ muôn dân, hãy nhân Danh Cha, Con, và Thánh Linh mà làm phép báp-têm cho họ.

153 Bây giờ chỗ đứng ba ngôi về điều đó, “Tôi báp-têm cho anh em nhơn danh của Cha, nhơn danh của Con, nhơn danh của Thánh Linh.” Điều đó thậm chí đã không được ghi trong Kinh Thánh. Hiểu không? Ngài phán, “Hãy làm phép báp-têm cho họ trong Tên của Cha, và của Con, và của...” Không phải trong...và đặt một danh trước mỗi tước. Một Tên! Hãy quan sát tại đây. Đã không nói, “Hãy làm phép báp-têm cho họ trong các danh.” nhưng D-a-n-h, một Danh, “Trong Danh của Cha, Con, và Thánh Linh.” Hiểu không?

154 Bây giờ tôi muốn hỏi anh em. “Cha” có phải là tên không? [Hội chúng nói, “Không.”—Bt.] “Con” có phải là tên không? [“Không.”] Bao nhiêu người cha ở đây? Có người nào trong anh em được đặt tên là “Cha”? Bao nhiêu người con ở đây? Bao nhiêu người ở đây? Hiểu không?Ồ, người nào trong anh em được đặt tên là “Cha,” “Con,” hay “Con người”? Hiểu không?

155 Giống như một người đàn bà đã nói lần nọ, bà ấy nói, “Anh Branham, ‘Thánh Linh’ là một tên. Nó là một Người.”

156 Tôi đáp, “Vâng, thưa Ngài. Tôi là một người, nhưng tôi không phải tên là ‘Người.’ Tôi là một người, đấy. Tên tôi là William Branham; nhưng tôi là một người.”

Thánh Linh là một Thân vị. Đó là những gì Nó là. Nó không phải là cái tên; nó là một tước của Thân vị Đức Chúa Trời. Hiểu không? Đó là cái tước với cá nhân của Đức Chúa Trời, Ngài là gì. Bây giờ—bây giờ nếu...

157 Ngài phán, “VẬY các ngươi hãy đi, và dạy dỗ muôn dân, làm báp-têm cho họ trong Danh của Cha, và của Con, Thánh Linh.” Không phải “trong danh của Cha, danh của Con, danh của Thánh Linh.” Hay là, không phải “trong *các danh* của Cha, và của Con, Thánh Linh,” nhưng, “Trong Danh Cha, Con và Thánh Linh.” Và nếu “Cha, Con, và Thánh Linh” không phải là tên, vậy thì nó về điều gì?

158 Nói nếu nó là “tên,” ồ, tên nào? Anh em muốn gọi một trong chúng một tên, tên đó là tên nào? Nếu anh em muốn gọi tước là một tên, thế thì tên nào, tước nào anh em muốn làm báp-têm, “Cha” hay “Con”? Đó là số ít, đấy.

Bây giờ chúng ta lật qua ở đây, và đó là phần cuối cùng của sách Ma-thi-ơ.

159 Giống như tôi đã luôn giải thích điều đó. Nếu anh em đọc một câu chuyện tình, và nói rằng, “Giăng và Ma-ri sống hạnh phúc mãi mãi về sau.” Đấy, chính là vì anh em không—không biết Giăng và Ma-ri là ai. Trở lại phần đầu câu chuyện của anh em, tìm xem Giăng và Ma-ri là ai. Hiểu không?

160 Vậy thì đó là điều anh em đang làm ở đây trong Ma-thi-ơ. Anh em chỉ đang đọc phần cuối cùng của nó. Trở lại với phần đầu của Ma-thi-ơ và đọc câu chuyện là gì. Đó là chương cuối cùng của Ma-thi-ơ, và những câu cuối cùng.

161 Giống như anh em lấy lên một quyển sách, và nói, “Giăng và Ma-ri sống hạnh phúc mãi mãi sau đó. Đó là John Jones và—và Ma-ri *A hay B nào đó?* Đó là...? Không, đó là John...? Đó là John Henry và đó là cô *A hay B nào đó?* Đây là John *Nào đó* và cô *A hay B nào đó?*” Không, tuy nhiên anh em không biết, anh em thấy đó. Điều duy nhất để làm, để tin chắc, là quay trở lại quyển sách và đọc nó. Đấy, anh em không thể lựa ra một mẫu ở đây. Anh em phải đặt mọi thứ cùng với nhau, để tạo nên một bức tranh.

¹⁶² Bây giờ trở lại với Ma-thi-ơ, chương 1. Và nó làm việc và cho biết gia phả, đọc xuống chương 1. Rồi đến câu 18, và nói, “Lúc ấy sự giáng sinh của Đức Chúa Jêsus Christ đã xảy ra như vậy.” Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

¹⁶³ Bây giờ tôi muốn hỏi anh chị em đôi điều. Bây giờ lắng nghe lần nữa. Anh chị em, anh chị em gọi điều đó. [Anh Branham chỉ mỗi trong ba vật thể như những minh họa—Bt.] *Đây là ai?* Đức Chúa Trời là...[Hội chúng đáp, “Cha.”] Đức Chúa Trời là...[“Con.”] Đức Chúa Trời là...[“Thánh Linh.”] Bây giờ người nào là *đây*? [“Cha.”] Người nào là *đây*? [“Thánh Linh.”] Người nào là *đây*? [“Con.”] Con. Được rồi. Bây giờ chúng ta hiểu điều đó lúc này. Bây giờ anh chị em nói *đây* là gì; Đức Chúa Trời là *ai*? [“Thánh Linh.”] Đức Thánh Linh. Được rồi. Bây giờ, được rồi.

*Bấy giờ sự giáng sinh của Chúa Jêsus Christ là như vậy:
Khi...mẹ Ngài là Ma-ri đã được hứa gả cho Giô-sép, trước
khi họ ăn ở cùng nhau, nàng đã thụ thai bởi...*

¹⁶⁴ [Hội chúng nói, “Thánh Linh.”—Bt.] Bây giờ, tôi nghĩ anh em nói rằng Đức Chúa Trời là Cha Ngài. Vậy thì có điều gì đó sai trật ở đây; Ngài không thể có hai Cha. Anh em biết điều đó. Hiểu không? Vậy thì có điều gì đó sai trật. Vậy người nào trong những Người này, nếu có ba Người, người nào trong Họ là Cha Ngài? Kinh Thánh đã nói ở đây, một cách tỏ tường, “Nàng được thụ thai bởi Đức Thánh Linh,” Đức Chúa Trời là Cha không liên quan gì với điều đó. Và Chúa Jêsus đã nói Đức Chúa Trời là Cha Ngài, và chúng ta biết Đức Chúa Trời là Cha Ngài. Thế thì, Ngài đã có hai cha; vậy thì Ngài là con hoang, chắc chắn. Bây giờ thấy chính anh em hiểu ở đâu không? Bây giờ:

*Lúc ấy Giô-sép chồng nàng, là một người có nghĩa...
không muốn cho nàng mang xấu, bèn toan đem để nhẹm.*

Nhưng trong lúc người suy nghĩ về những điều này,...

¹⁶⁵ Nhớ rằng, ông là một người tốt, bấy giờ. Và bàn tay của Chúa là bàn tay giống như bây giờ; những người mà được định trước sẽ nắm bắt điều đó. Hiểu không?

Nhưng trong khi người suy nghĩ về những điều này, kìa, thiên sứ của Chúa xuất hiện với người trong một giấc chiêm bao,...

Anh em có đang theo kịp trong Kinh Thánh không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Được rồi.

*...phán, Hỡi Giô-sép, con cháu Đa-vít, người chớ ngại...
lấy Ma-ri làm vợ người: vì con mà...người chịu thai đó là bởi...*

166 “Đức Chúa Trời là Cha”? Tôi đã đọc nhầm điều đó không? [Hội chúng nói, “Đúng.”—Bt.] Chắc chắn vậy. “Mà nàng chịu thai đó,” không có liên quan gì với Đức Chúa Trời là Cha, mà chính là “Đức Thánh Linh.” Và bây giờ chúng ta biết rằng Đức Chúa Trời là Cha Ngài. Đúng thế không? [“A-men.”] Vậy đó là gì? Đức Thánh Linh là Thần Linh của Đức Chúa Trời, dĩ nhiên. Bây giờ anh em nắm được điều đó. Hiểu không?

167 Đức Chúa Trời là Cha và Đức Thánh Linh là cùng một Người, nếu không thì Ngài có hai cha. Và rồi đáng gì—loại người gì anh em thờ phượng? Anh em có loại Đức Chúa Trời gì bây giờ? Hiểu không? Hiểu không? Đức Chúa Trời là Đức Thánh Linh, và Đức Chúa Trời là Cha, là cùng một Linh.

Nàng sẽ sanh một Con trai,...(Người này đây)...và người sẽ đặt tên con trai ấy...

Tên gì? [Hội chúng nói, “JÊSUS.”—Bt.] “Tên của Ngài!” [“JÊSUS.”] Bây giờ nên nhớ.

...tên Ngài là JÊSUS: vì Ngài sẽ cứu dân mình cho...ra khỏi tội.

Mọi việc này đã được xảy ra, để cho ứng nghiệm điều đã được Chúa phán bởi đấng tiên tri, với người mà Lời đến với, rằng,

Này, một nữ đồng trinh sẽ chịu thai, và sẽ sinh một Con trai, và người ta sẽ...đặt tên con trai đó là Em-ma-nu-ên, mà được thông giải là, Đức Chúa Trời ở cùng chúng ta.

168 Cái Tên của Đức Chúa Trời là gì? Tên của Cha, Con, Thánh Linh là gì? [Hội chúng nói, “JÊSUS.”—Bt.] Kinh Thánh nói “JÊSUS” là Tên Ngài.

Rồi một lần trong đền tạm tại đây, anh chàng đó cố tranh luận, nói, “Anh Branham đã khéo lẩn tránh hết thấy, nhưng lần này thì sẽ không được đâu.” Nói, “Tại đây tỏ cho thấy ba người khác nhau, một cách chính xác, hoàn hảo.” Nói, “Ma-thi-ơ, chương 3! *Đây* là Giảng đang đứng, giảng dạy; *đây* là Con, bước đến để chịu báp-têm. Ngài đi vào trong dòng nước, được Giảng làm báp-têm cho; quay lên khỏi dòng nước. Và, ‘Kìa,’ nói, ‘các từng trời mở ra với Ngài.’ Và nói, ‘Đức Thánh Linh, giống như chim bồ câu từ Trời giáng xuống. Và có Tiếng từ Trời, phán, “Đây là Con yêu dấu của Ta, trong người...”’ Ba người riêng biệt, cùng một lúc.”Ồ, chao ôi!

¹⁶⁹ Vâng. Điều đó chỉ cho thấy rằng nhiều người không có phép báp-têm, và không được kêu gọi đến với chức vụ của—của một—một mục sư, không có việc gì ở bậc giảng. Đúng thế.

Tôi—tôi—tôi có thể lấy người ấy, bây giờ, bởi sự giúp đỡ của Đức Chúa Trời, và trói buộc họ trong một điểm như vậy có thể khiến họ điên đầu. Nhìn xem, tôi không quan tâm điều gì...

Không phải, tôi không muốn nói “tôi.” Điều đó dường như không đúng. Xin tha thứ cho tôi. Tôi không có ý nói điều đó, Chúa ôi. Tôi không biết, bây giờ. Tôi cảm thấy Ngài trách mắng tôi về điều đó, đấy, vì thế tôi không có ý nói cách ấy. Tôi—tôi xin lỗi. Tôi tin rằng Đức Thánh Linh có thể khảo thí cho người đó bí mật nào đó. Điều ấy nghe có vẻ tốt hơn.

¹⁷⁰ Nó cũng giống như lên dây một dụng cụ, khi anh em làm điều gì đó sai trật. Và anh em có thể nói điều đó, như một Cơ-đốc nhân, anh em đã nói điều gì đó sai trật. Ngài không thích điều đó. Xem đấy, điều đó đang đưa tôi vào nơi đó. Hiểu không? Tôi không hợp với sự việc, chút nào. Tôi thật sự...thậm chí tôi không muốn là chính mình hay không là gì cả. Chỉ có Ngài, hãy để Ngài làm công việc. Ngài tạo nên âm thanh. Kèn là vật không có tiếng; chính tiếng đằng sau nó, người mà ban cho nó âm thanh.

¹⁷¹ Bây giờ, nhìn đây. Con người diễn giải sai lạc Lời. Thấy đó, Nó là...Nên nhớ, “Nó được giấu kín khỏi những đôi mắt của người khôn ngoan và sáng dạ; nhưng lại được tỏ cho những con trẻ hay.”

Bây giờ, *đây* là một Người, Chúa Jêsus Christ, đang đứng trên đất. Bây giờ, các tầng trời; dĩ nhiên, có bầu khí quyển ở trên. Nào hãy xem, “Và Giăng đã làm chứng...”

¹⁷² Vậy thì người đó phải nói, “*Đây* là Đức Chúa Trời Cha; và *đây* là Đức Chúa Trời Thánh Linh, giống như chim bồ câu; và *đây* là Đức Chúa Trời Con; tạo nên ba người.” Điều đó sai.

¹⁷³ Giăng, đang đứng sau *đây*, biết *đây* là Chiên Con. Giăng nói, “Ta đã làm chứng, thấy Thần Linh của Đức Chúa Trời giống như Chiên Con...” Đó là Đức Chúa Trời là Thần Linh, giống như bồ câu, tôi muốn nói. Bây giờ có cùng một điều tôi đã nói đêm nọ, anh em thấy; thay vì bảy trăm, giống-...Hiểu không? Thánh Linh của Đức Chúa Trời! Đây là Chiên Con ở *đây*. Và Thánh Linh của Đức Chúa Trời, Bồ câu, là Đức Chúa Trời. “Thánh Linh của Đức Chúa Trời từ Trời giáng xuống. Và có một Tiếng từ Trời, phán, ‘Đây là Con yêu dấu của Ta, trong Con Ta vui lòng ngự vào.’”

“Tất cả quyền phép trên Trời và dưới đất đã giao cho Ta.” Hiểu không? Hiểu không? Hiểu không? Đó là Ngài. Vậy thì Danh Ngài là gì? [Hội chúng đáp, “JÊSUS.”—Bt.] Chắc chắn rồi. Hiểu không?

¹⁷⁴ Vậy, theo thuyết ba ngôi, về có ba Đức Chúa Trời khác nhau, đó là tà giáo! Điều đó đã không hề được dạy trong Kinh Thánh. Nó chưa bao giờ được dạy trong Sứ điệp sư tử, nhưng đã được thông qua trong sứ điệp kế tiếp, là kẻ nghịch Đấng Christ. Cứ hỏi bất kỳ người nào, nhà thần học nào anh em muốn. Điều đó không hề đến, chỉ qua giáo lý của đảng Ni-cô-lai. Đó là lý do nó xuất hiện với Martin Luther; đó là nguyên do nó tiếp tục với John Wesley; và tuôn đổ vào những người Ngũ Tuần.

¹⁷⁵ Vào ngày đó Ngũ Tuần xuất hiện, họ có nhóm “Jêsus Duy Nhất”. Vậy thì, điều đó sai, lần nữa. Làm thế nào Chúa Jêsus có thể là Cha của Chính Ngài? Hiểu không? Vì thế nó bị đánh gục ở đó.

¹⁷⁶ Nhưng chúng ta được cho là có một thời đại chim phượng hoàng đến. Hiểu không? Đó là thời đại Nó sẽ lôi ra tất cả những bí mật màu nhiệm kia. Hiểu không?

¹⁷⁷ “Cha, Con, và Thánh Linh” là những tước của Chúa Jêsus Christ. Hãy xem, cả ba! Ma-thi-ơ nói, “Cha, Con, Thánh Linh.” Phi-e-rơ nói, “Chúa Jêsus Christ.” Ai là Cha? “Chúa phán cùng Chúa tôi rằng, ‘Hãy ngồi bên tay phải Ta.’” Có đúng vậy không? Cha; Con, Chúa Jêsus; Thánh Linh, Lời vô ngộ ra từ Đức Chúa Trời. “Cha, Con, Thánh Linh” hoàn toàn là ba tước của Thân vị của Đức Chúa Trời được bày tỏ trong—trong—trong ba cách khác nhau, hay ba thuộc tính của chính Ngài.

¹⁷⁸ Và để làm cho nó rõ ràng, cho ai đó mà không hiểu được, giống như ba chức vụ của cùng một Đức Chúa Trời. Thực sự, đó là ba thuộc tính của cùng một Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời hành động trong ba, khác nhau; dưới cương vị làm Cha, dưới cương vị làm Con, dưới sự phân biệt Thánh Linh. Đức Chúa Trời hoàn hảo trong ba. Anh em còn nhớ số kẻ nghịch Đấng Christ, bốn phải không? Hiểu không? Đức Chúa Trời, “Cha, Con, và Thánh Linh,” hoàn toàn là “Chúa Jêsus Christ.”

¹⁷⁹ Khi anh em làm báp-têm, chỉ trong Danh của “Jêsus”, điều ấy là sai. Chỉ, “Làm phép báp-têm trong Danh Jêsus,” điều đó sai hoàn toàn. Tôi đã làm quen với nhiều người có tên Jêsus. Ồ, các nước La-tinh có đầy những tên như vậy, những Jêsus.

¹⁸⁰ Nhưng đây là “Đức Chúa Jêsus Christ,” nói một cách chính xác Ngài là Ai.

¹⁸¹ Có nhiều Branham, nếu anh em muốn nói chuyện với tôi cách cá nhân, nhưng tôi là—tôi là một William Marrion Branham. Đó—đó là tôi. Nhưng có nhiều William Branham khác, đại loại như vậy, ở khắp nơi.

¹⁸² Nhưng đây là để gọi phân biệt một Người, Đức Chúa Jêsus Christ, đấy, Đấng được xức dầu. Chỉ có một Người trong họ. Vậy thì, điều đó đúng.

Vậy nếu có đi xa hơn về đề tài đó, anh em hãy viết thư hay điều gì đó, hay—hay lúc nào đó khi tôi giải đáp những câu hỏi khác. Tôi muốn cố gắng để hiểu được chỗ này, để tôi có thể xem thử chúng ta có thể đến được với một vài trong những người đau ốm này mà đang chịu khổ, cần được cầu nguyện cho không.

184. Anh Branham, nếu câu hỏi này không—không phù hợp, không phù hợp trong...xin khỏi trả lời. (Được lắm. Tôi rất biết ơn điều đó.) **Những con trẻ nào—con trẻ nào sẽ được đi trong sự Cất lên, nếu có những em nhỏ? Cảm ơn anh.**

Người hỏi không hề ký tên. Vậy thì, nếu anh em không ký, thì nó không cần thiết.

¹⁸³ Nhưng, hãy xem. Khi Đức Chúa Trời ghi tên vào Sách Sự Sống của Chiên Con trước khi sáng thế, không có điều gì trên thế giới có thể bôi xóa nó đi được, bởi vì nó được viết với mực bằng Huyết của Đấng Christ. Dấu lớn *thế này*, lớn *thế nọ*, hay lớn *thế kia*, hay nó có thể là bất kỳ cái gì, nó cũng giống hệt nhau. Hiểu không? Tất cả con trẻ, tất cả Hội thánh, mọi thứ có, là...Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước của Ngài.

¹⁸⁴ Vậy thì, chúng ta không biết. Anh em nói, “Anh Branham, anh có thể chứng minh rằng anh có mặt ở đó không?” Không, thưa quý vị. Tôi không thể chứng minh. Đức Chúa Trời có thể sử dụng tôi cho công cụ của điều gì đó khác, và sử dụng anh em theo cùng một cách. Nhưng tôi tin, và bởi đức tin, tôi được cứu. Không phải bởi tri thức tôi được cứu; bởi đức tin! Đó là cách anh em được cứu. Đó là cách chúng ta hết thấy được cứu.

¹⁸⁵ Nhưng, nên nhớ, Đức Chúa Trời là vô hạn. Anh chị em tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Vô hạn! Ô, là vô hạn, điều đó làm cho Ngài...Và, thế thì, Ngài biết hết mọi sự. Anh chị em tin điều đó không? [“A-men.”] *Omniscient* có nghĩa là “Ngài biết hết mọi sự.” Ngài không thể—Ngài không thể là biết hết mọi sự mà không là vô hạn. Đây, không bao giờ có điều gì mà Ngài không biết. Ngài biết mỗi con ruồi nhúc có trên mặt đất, và nó chớp mắt bao nhiêu lần, và bao nhiêu mỡ nó sẽ tạo nên, tất cả chúng hội lại với nhau làm được bao nhiêu mỡ. Ngài biết mỗi hơi thở mà anh chị em thở, và hít nó vào sâu trong phổi của anh chị em như thế nào. Đó là vô hạn.

¹⁸⁶ Bây giờ, nếu Ngài vô hạn, điều ấy khiến cho Ngài biết được mọi sự. Đúng vậy không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Và nếu Ngài biết được mọi sự, điều đó khiến Ngài có mặt khắp mọi nơi, vì Ngài biết một cách chính xác phút, giờ, thời gian, đến khoảng

được chia nhỏ ra năm mươi lăm phần ngàn của một giây, đến khi nó sẽ xảy ra. Hiểu không? Bây giờ đã hiểu được chưa? [“A-men.”] Thế thì, Ngài biết mọi sự việc. Và đó là lý do Ngài có tất cả quyền phép, biết tất cả mọi sự, và có thể làm được mọi sự.

¹⁸⁷ Bây giờ chúng ta hãy xem. Nào, “Và tất cả con cái mà Đức Chúa Trời...mỗi người mà Đức Chúa Trời...Khi họ...” Bây giờ, nên nhớ, khi nào Chúa Jêsus...Kinh Thánh đã nói...

¹⁸⁸ Bây giờ chúng ta biết rằng Chúa Jêsus bị giết khoảng năm 30 sau Công nguyên. Đúng thế không? Khoảng, đó là vào khoảng giữa năm, tôi đoán, năm 30 sau Công nguyên.

¹⁸⁹ Vậy thì, nhưng Kinh Thánh nói rằng Ngài đã bị giết trước khi thế gian từng được tạo dựng. Và tên của anh chị em, khi Sách của Chiên Con...Khi Chiên Con bị giết, để cứu chuộc Sách này...Đây là điều trọng đại lúc này. Nó có thể gây sự phẫn khích. Nhìn xem. Khi mà—khi mà—khi mà Chiên Con...Bây giờ nên nhớ, Kinh Thánh nói Sách Sự Sống của Chiên Con đã được viết trước khi sáng thế. Và tên của anh chị em đã được ghi vào, được ghi vào trong Sách đó khi Chiên Con bị giết trước khi sáng thế, để cứu chuộc mọi tên được chép trong Sách đó. Hiểu không? Anh em đã hiểu điều đó bây giờ chứ?

¹⁹⁰ Xem đó, không có điều gì nằm ngoài trật tự. Nó đang làm việc một cách chính xác giống như thời khắc vĩ đại của Đức Chúa Trời, đây, giống như đồng hồ di chuyển chung quanh. Tên anh chị em đã được ghi vào đó trước khi sáng thế, khi Chiên Con bị giết để cứu chuộc những gì đã có ở trong Sách ấy. Và bây giờ Ngài bước đến và lấy Sách ấy, để tuyên bố sự cứu chuộc của Ngài.

Tôi không muốn bắt đầu tại đó; chúng ta sẽ không trả lời vấn đề khác hôm nay. Được rồi. Câu hỏi:

185. Có phải địa ngục, và hồ lửa và diêm sinh bốc cháy, là giống nhau không?

¹⁹¹ Không. Địa ngục, bản dịch trong Kinh Thánh, tôi tin...Bây giờ, có những học giả đang ngồi tại đây, và tôi muốn tôn trọng điều đó. Anh Iverson của chúng ta đang ngồi tại đây, và Anh Vayle, và nhiều người trong các anh em này là những nhà thần học thực sự. Từ được dịch, *âm phủ*, có nghĩa là “mồ mả.” Đúng thế

không? Đó là từ Hy Lạp dành cho mồ mả. Nhưng Hồ Lửa là điều gì khác. Bởi vì, trong Khải huyền, “Cả hai, mồ mả cùng hết thảy, bị quăng vào Hồ Lửa.” Hiểu không? Được rồi. Bây giờ chúng ta hãy xem.

186. Nếu không, có phải Hồ Lửa, và địa ngục, là Đời đời không?

¹⁹² Không, thưa quý vị. Không, thưa quý vị. Bất kỳ điều gì mà được tạo dựng đều không phải là Đời đời. Không. Bất cứ điều gì mà được tạo dựng...Đó là lý do không có một địa ngục Đời đời. Nếu người nào từng bảo rằng anh em sẽ cháy trong địa ngục Đời đời, tôi muốn có lời Kinh Thánh dành cho điều đó. Hiểu không? Không có việc như thế.

¹⁹³ Địa ngục được tạo nên cho ma quỷ và những sứ của nó, cho kẻ nghịch Đấng Christ và người của nó; đó là ma quỷ, ma quỷ nhập thể. Nó được tạo nên cho điều đó, để hủy diệt. Và bất cứ điều gì mà đã có...Bất cứ điều gì...

¹⁹⁴ Chỉ có một điều duy nhất, chỉ một, ra từ mọi sự, cả thế giới và mọi thứ khác, chỉ một điều Đời đời, và đó là Đức Chúa Trời. Trước khi có một nguyên tử, hay các hạt điện tử, hay ngay cả trước khi có ánh sáng vũ trụ, các hạt điện tử hay bất cứ điều gì, Ngài đã là Đức Chúa Trời. Ngài là Đấng Sáng Tạo.

¹⁹⁵ Và đó là con đường duy nhất anh em có thể sống Đời đời, là tiếp nhận Sự sống Đời đời. Từ Hy Lạp ấy ở đó, tôi nghĩ, là Zoe. Không đúng sao? Zoe. Zoe. Và rồi, Sự Sống đó—đó, Đức Chúa Trời truyền cho anh chị em. Như là cha, cha anh chị em, truyền sự sống mình cho anh chị em, qua lời—lời thề nguyên hôn nhân với mẹ; và ông, bởi điều đó, truyền, sự—sự vui mừng của sự truyền, (nắm bắt ý tôi) truyền sự sống của mình cho con trai. Và đó là cách Đức Chúa Trời làm, sự vui mừng trong việc truyền Sự Sống của Ngài cho con trai. Hiểu không? Và rồi anh em trở thành một phần của Ngài, mà là Zoe, Sự Sống của Chính Đức Chúa Trời. “Ta ban cho họ Sự sống Đời đời.”

¹⁹⁶ “Khiến họ sống lại, trong ngày sau rốt.” Đó là điều duy nhất mà—mà...Anh em có Sự sống Đời đời. Và Sự sống Đời đời đó biết thân thể của Nó, và Nó phải xuất ra. Để nó có thể...Không thể

được cho nó nằm tại đó. Như Linh của Đấng Christ ấp ủ trên thân thể, Linh của Đức Chúa Trời trên Đấng Christ, vào ngày vĩ đại đó, nó đã biết nó sẽ sống lại; những thánh đồ cũng sống lại trong thân thể họ vậy.

¹⁹⁷ Bây giờ nên nhớ. Chúa Jêsus, khi Ngài chết, Ngài đi xuống âm phủ. Bởi vì, Ngài phải đi đến đó; Ngài là thanh chắn tội lỗi. “Và Ngài đã rao giảng cho những linh hồn ở trong âm phủ, mà không ăn năn trong sự nhện nhục, thời Nô-ê.” Đúng không? Ngài đã xuống âm phủ và rao giảng cho những linh hồn, những linh hồn bị phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời. *Sự chết* có nghĩa “sự phân rẽ.” Và họ đã phân rẽ khỏi Đức Chúa Trời, không bao giờ quay lại được nữa. Và Chúa Jêsus đã đi làm chứng rằng Ngài là Đấng đã được nói về, Dòng dõi của người—người nữ.

¹⁹⁸ Hãy xem dòng giống của rắn, thấy những gì dòng giống của rắn đã làm không? Kẻ nghịch lại Đấng Christ; kết thúc trong sự chết, sự phân rẽ, con ngựa đỏ. Dòng dõi của người nữ, Sự sống, kết thúc trong con ngựa trắng, Chúa Jêsus Christ. Hiểu không? Đó là gì? Cái này chống cái kia; dòng giống con rắn chống lại Dòng dõi người nữ. Anh em hiểu điều đó bây giờ không? Ồ, chúng ta có thể ở lại một lát về điểm đó! Điều đó chẳng tốt sao? Nhưng chúng ta hãy ở lại với điều này.

187. Anh Branham, có phải người cưỡi ngựa đầu tiên, Ấn thứ Nhất, ứng nghiệm Tê-sa-lô-ni-ca Nhì, “sự khai thị về con người tội lỗi”?

¹⁹⁹ Vâng. Đúng thế. Chính là thế. Câu đó dễ. Chính là thế. Đó là con người tội lỗi. Cũng chính con người này cứ giữ, trong các giai đoạn, cưỡi ngựa trong các giai đoạn cho đến khi ngời lên một con ngựa màu vàng vọt xanh xao gọi là “Sự chết.” Đấng Christ đã xuống qua, sự xưng công bình, sự nên thánh, với ngựa trắng, và đó là Sự Sống ấy, anh em thấy.

188. Điều gì xảy ra cho những tín đồ được sanh lại mà ở trong những giáo phái khác nhau nhưng không ở trong Nàng Dâu của Đấng Christ? Điều gì xảy ra với họ?

²⁰⁰ Ồ, tôi nghĩ chúng ta đã giải thích điểm đó, cách đây một lát. Hiểu không? Họ đi vào cơn Hoạn nạn. Họ đã bị tử đạo trong cơn

Hoạn nạn. Xuất hiện trong sự cuối cùng, sau Ngàn năm bình an, cho sự phán xét của họ. Hiểu không? Bởi vì, Kinh Thánh nói rằng những người còn lại của người sống...“Những người còn lại của người chết đã không sống cho đến khi những ngàn năm kết thúc.” Rồi có sự sống lại, và rồi xuất hiện cả hai, người công bình và người gian ác, và đã bị Đấng Christ và Nàng Dâu phán xét. Ngài đã đến với trái đất với muôn ngàn các thánh của Ngài. Đúng thế không? Nàng Dâu của Ngài.

²⁰¹ Sự phán xét được lập. Những Sách được mở ra. Những Sách đã được mở ra. Và Sách khác được mở ra, là Sách Sự Sống. Ngài phân rẽ, từ nơi đó, những con dê ra khỏi chiên. Đúng thế không? Điều đó không có gì liên quan với Nàng Dâu. Nàng đang đứng ngay tại đó trong sự phán xét, với Hoàng hậu của nàng...Hoàng hậu và Vua, với nhau. “Ngài đã đến với các thánh của Ngài; muôn ngàn thánh để hầu việc Ngài,” vợ Ngài. Rồi sự phán xét được lập, và rồi chiên bị phân ra khỏi những con dê. Còn nhớ đêm nọ, tôi đã mang đến suy gẫm nhỏ đó, để anh em có thể hiểu được nó, sự suy gẫm chàng chăn bò không? Hiểu không? Anh em đấy.

²⁰² Không, họ, chính là họ, giáo—giáo—giáo hội, những người ở trong các giáo phái, mà là—là những Cơ-đốc nhân chân chính, nhận lãnh Sự điệp và họ sẽ không bao giờ thấy Điều đó. Nó sẽ không bao giờ được giảng cho họ. Và những người ở trong một đám đông nhiều thành phần, mà Nó được rao giảng cho, Nó sẽ đi qua ngay trên đỉnh đầu của họ, trừ phi tên của họ đã được ghi trong Sách Sự Sống của Chiên Con. Đúng vậy. Nhưng họ sẽ là những người tốt.

²⁰³ Và họ sẽ sống lại và hầu tòa, và bị phán xét bởi chính nhóm đã rao giảng cho họ. “Anh em há không biết các thánh đồ sẽ phán xét thế gian sao?” Họ sẽ được rao giảng cho, đấy. Họ sẽ được giảng cho, bởi chính nhóm người đã làm chứng cho họ về Sự điệp, để “Hãy ra khỏi nó!” Hiểu không? Tôi hy vọng điều đó giải thích nó. Tôi có rất nhiều câu hỏi tại đây, mà...

189. Thưa Anh Branham, có phải thiên sứ thứ bảy, với linh của Ê-li, cũng là người như Ê-li đã được sai đến cho một trăm bốn mươi bốn ngàn người Do-thái trong suốt ba

năm rưỡi sau Sự Cất lên không? Một số trong chúng tôi bị lẫn lộn, về điều này.

204 Không. Không phải cùng một người. Đấy, đó hai người khác biệt. Ê-li-sê mà đến trong hình dạng của Ê-li không phải là Ê-li. Và linh của Ê-li giáng trên một người gọi là Giảng Báp-tít không phải là Ê-li. Và người của sứ giả thiên sứ thứ bảy, vào cuối Thời đại Lao-đi-xê, sẽ không phải là Ê-li theo nghĩa đen. Người là một người dân Ngoại, đến với dân mình.

205 Ê-li sẽ, hay linh của Ê-li lúc ấy, đến trong...và với những người ở đó, ông sẽ là một người Do-thái, đấy, vì họ được sai đến với dân của chính họ. Đó là sự khải thị của tôi. Lý do tôi...Về Tommy Osborn, khi chúng ta bàn về điều đó, lúc ấy, Tommy và tôi, tôi không hề biết. Tôi chỉ đang cầu nguyện cho người đau ốm.

206 Và tôi đã lên đó, và có một thiếu phụ đến từ Đền tạm Phúc âm Fort Wayne, một giáo sĩ trên những cánh đồng truyền giáo hải ngoại. Ngực của chị với sưng phồng lên đó, bị bệnh ung thư ăn dần. Và chị ở ngay đó trong căn nhà nhỏ nơi chúng tôi thường sống trước đây, trên tuyến đường đó. Và tôi đã cầu nguyện cho người chị yêu dấu ấy. Và chị đã được chữa lành, và trở lại cánh đồng. Và khi...Chị đến từ châu Phi. Và chị đã để lại một quyển sách nhỏ ở đó, về những sự truyền giáo.

207 Tôi—tôi nghĩ, “Ồ, những giáo sĩ tốt đẹp.” Và tôi...Tôi đã không hề nghĩ nhiều về những giáo sĩ. Và vì vậy tôi nghĩ, “Ồ, họ là một chức vụ của Đức Chúa Trời ở ngoài đó. Vì thế đó là...Còn đây là nơi của tôi ngay tại đây, trên Đường số Tám và đường Penn.” Vì vậy tôi đang thực hiện hết sức mình.

208 Nhưng một ngày kia, đang ngồi trong phòng nghiên cứu, tôi lấy quyển sách đó lên. Và nó có một bức hình của—của giống dân da đen, một cha già trưởng lão, và ông có viên tóc nhỏ màu trắng. Và bên dưới được viết như thế này, “Hỡi người da trắng, người da trắng, cha của anh ở đâu? Thấy đó, tôi giờ đã già và trí óc mù mờ, và tôi cũng không hiểu rõ. Nếu đã biết Chúa Jêsus khi tôi còn là một thanh niên, thì tôi đã đem Ngài đến cho dân của tôi.”Ồ, tôi đã đọc điều đó.

209 Và Điều gì đó cứ tiếp tục nói, “Đọc lại điều đó. Đọc lại điều đó.” Tôi tiếp tục đọc.Ồ, anh em cứ đọc nhiều lần. “Đọc đi đọc lại. Có điều gì ở trong đó.”

210 Giống như ở đó ngày ấy tại Green’s Mill, khi tôi đi ra khỏi hang động. Tôi đã không thể hiểu được điều đó, làm sao người ta có thể nói tiếng lạ và la hét, và có Đức Thánh Linh chân thực, mà vẫn là kẻ nghịch Đấng Christ. Nói tiếng lạ, có Đức Thánh Linh chân thật, mà vẫn là ma quỷ. Đúng thế. Tôi có thể chứng minh điều đó cho anh em. Vâng, thực vậy. Và rồi hãy để ý...lúc họ đứng ở đó.

211 Vì thế, tiếng lạ không phải là chứng cứ của Đức Thánh Linh. Nó là một trong những sự ban cho của Đức Thánh Linh. Hiểu không? Và ma quỷ có thể giả mạo mọi điều Ngài đã có, sự chữa lành Thiêng liêng và mọi việc khác.

Ngài phán, “Nhiều người sẽ đến với Ta vào ngày đó, và nói rằng, ‘Lạy Chúa, tôi há chẳng đuổi quỷ sao? Tôi há chẳng...’” Đó là rao giảng Tin lành. “‘Tôi há chẳng làm những công việc quyền năng trong Danh Ngài, và tất cả những điều này tại đó sao?’ Ta sẽ nói, ‘Hãy lui ra khỏi Ta, hỡi các người là những kẻ làm điều gian ác. Ta không biết các người bao giờ.’”

212 Kinh Thánh nói, rằng, “Mưa rơi xuống trên người công bình và người gian ác, giống nhau.” Và cỏ gai cũng giống vậy, đang đứng trên cánh đồng cùng với lúa mì tại đó, có thể hạnh phúc và hét lớn, với cùng một dòng nước rơi trên nó, như cả hai được thấm nhuần mưa. “Nhưng bởi bông trái của chúng anh em biết chúng.” Cỏ gai già nhỏ bé đó có thể đứng lên ở đó, và thật sự hạnh phúc và la hét hết mình như nó có thể, cũng đây đây giống như lúa mì trong cùng một cơn mưa đó.

213 Anh em đó. Vì vậy họ có thể la hét, nói tiếng lạ, và giả mạo mọi thứ họ muốn; vào ngày đó, sẽ bị gọi là, “Những kẻ làm công của tội ác.”

214 Như tôi đã nói với anh em, cách đây một lát, hãy lắng nghe những gì tôi nói! Lắng nghe kỹ. Nhìn xuống lại, kiểm tra chính mình với Lời và xem mình đang ở đâu.

215 Phụ nữ các chị đã cắt tóc ngắn, hãy để tóc dài. Chị em mặc đồ ngắn; hãy bỏ chúng đi. Hãy hành động như một người nữ quý phái. Đàn ông anh em vẫn còn hút thuốc, và chạy đến những sòng bài, hãy thôi đi. Tôi không quan tâm anh em có tự nhận đến đâu. Nếu anh em vẫn cứ khư khư nắm giữ tổ chức đó, và nói, “*Đây là Nó, và đây là Nó,*” anh em tốt hơn nên dừng ngay. Hãy nhìn lại, kiểm tra nó với Lời. Chúng ta đang đi thẳng ra khỏi...

216 Chúng ta nên sống trên việc để tóc ngắn và tất cả. Thời đại này bây giờ, chúng ta quay lại vào Điều gì đó bây giờ, mà Đức Chúa Trời đang khải thị những sự màu nhiệm ẩn giấu, đã được ghi trong Sách trước khi sáng thế. Những người vâng theo trong những điều bé nhỏ này, sẽ nắm bắt được Nó trong những điều khác này. Nếu không, Nó sẽ đi qua đỉnh đầu của họ, xa như phương đông xa cách phương tây. Nó sẽ thật sự...

217 Giống như Ghê-đê-ôn, đã phân rẽ những người của mình. Có hàng ngàn và hàng ngàn người. Đức Chúa Trời phán, “*Có quá nhiều. Hãy phân rẽ họ lần nữa.*” Ông đã cho họ một cuộc thử khác. Và, “*Hãy phân rẽ họ một lần nữa. Hãy phân rẽ họ một lần nữa.*” Và mãi xuống, cho đến ông có một nhóm nhỏ. Ngài phán, “*Đó là nhóm ta muốn làm công việc.*” Đó là chính xác những gì đã xảy ra.

218 Những người nữ Ngũ Tuần (đi tới đi lui) ngồi đó, nghe và biết, bởi Lời, điều đó là sai. Anh em nghĩ họ sẽ vâng giữ Nó không? Không, thưa quý vị. Mỗi năm, khi tôi đi ngang qua, có thêm tóc uốn bồng bênh hơn là khi tôi đã bắt đầu.

219 Nói, “*Đó là cái gì mà phải làm...Anh nên...*” Người nào đó nói, “*Ồ, Anh Branham, người ta xem anh như một vị tiên tri.*”

Này, tôi không nói tôi là tiên tri. Không có ai nghe tôi nói điều đó. Nhưng tôi sẽ nói điều này, rằng nếu—nếu anh em làm thế, nếu anh em nhìn nhận điều đó...

Nói, “*Tại sao anh không dạy dân sự cách nhận lãnh Đức Thánh Linh, và cách có được điều này, và cách nhận những ân tứ thuộc linh vĩ đại và giúp đỡ hội thánh?*”

Làm sao tôi có thể dạy họ môn đại số khi họ thậm chí không muốn nghe những kiến thức cơ bản ABC? Đúng vậy. Anh em làm

những điều bé nhỏ này. Hãy xuống dưới phần đáy ở đây và quét cho sạch nó, và khởi đầu ngay. A-men. Được rồi.

220 Tôi đang nói về điều gì, dù sao đi nữa? Chúng ta hãy xem. Tôi không có ý đi lệch ra khỏi đề tài đó. Xin lỗi, đấy. Được rồi. “Một số người trong...một số trong chúng tôi bị lẫn lộn. Có phải Ê-li cũng là...” Đúng thế, ừ-m, điều đó đúng.

Không. Ê-li này sẽ đến với các dân Ngoại, sẽ là một dân Ngoại được xức dầu với linh đó, bởi vì Đức Chúa Trời đã sử dụng cùng linh đó để mang dân sự của Ngài ra khỏi cơn hỗn loạn mỗi lần. Và nó đã phục vụ mục đích của Ngài tốt đẹp, vì vậy Ngài đến với nó trở lại ngay lần nữa. Bởi vì, thấy...

Bởi vì, bây giờ, nếu Ngài sử dụng một người tao nhă, học thức, đó là loại điều đó sẽ nắm bắt được.

221 Ngài mang một người mà hầu như không có kiến thức cơ bản ABC của mình, và không thể phát âm những từ của mình đúng, và mọi sự giống như thế; con người đồng vắng già nua nào đó nơi xa kia ở đâu đó, và mang Nó vào và tổ thẩu ngay cho dân sự có trí hiểu đơn sơ đó. [Anh Branham bật ngón tay một lần—Bt.] Và họ hiểu được Nó, giống như thế. Họ hiểu được Nó, đấy. Nếu Nó đến, và cổ áo...

222 Giống như Phao-lô đã nói, “Tôi không đến với anh em với sự khôn ngoan học thức, nhưng tôi đến với anh em trong Quyền phép của sự sống lại.” Đức Chúa Trời phải mất ba năm rưỡi, dưới xứ Ả-rập đó, để đánh bật nó ra khỏi ông, học thức của ông. Mất—mất bốn mươi năm để Ngài lấy nó ra khỏi Môi-se. Hiểu không? Vậy anh em đấy. Đó là...

Tôi không nói Đức Chúa Trời không...Tôi không đang hậu thuẫn sự mù chữ hiện giờ, nhưng tôi—tôi đang cố gắng nói cho anh em đừng dùng...Học thức không...

223 Sự khôn ngoan của thế gian là nghịch lại. Học thức đã từng là chướng ngại lớn nhất mà Phúc âm đã từng có. Nếu chúng ta không có học thức, chúng ta sẽ không có tất cả những thần học viện lớn này và các thứ chúng ta có hiện giờ. Đó sẽ là những người, có trí hiểu đơn sơ, người mà lắng nghe Lời. Nhưng họ quá khôn ngoan và lộn xộn, và bị bó chặt ở đó, mặc dầu, những

tổ chức đó, cho đến nỗi họ sẽ ở lại với điều đó. Chỉ thế thôi. Họ nhận lấy linh đó. Có bao giờ anh em lấy một người nữ tốt, gả cho một người đàn ông đê tiện không? Người đàn ông đê tiện đó hoặc là trở thành một—một người tốt giống như người phụ nữ, hay người phụ nữ trở thành đê tiện như anh ta. Hiểu không? Đúng vậy.

²²⁴ Đó là lý do Ngài phán, “Hãy ra khỏi giữa vòng họ, khi Ta sẵn sàng để nhận Sự Cất lên đó.” Anh em phải có loại đức tin nào mà sẽ đem anh em ra khỏi đây.

190. Giao ước trong Đa-ni-ên 9:27, được khẳng định cho một tuần lễ, là khi nào?

²²⁵ Một nửa của nó, giao ước, đã được khẳng định khi Chúa Jêsus Christ còn tại thế rao giảng cho người Do-thái. Ngài chưa hề đi đến dân Ngoại, chút nào. Và Ngài bảo những môn đồ của Ngài, “Đừng đi đến các dân Ngoại.” Điều đó chỉ với người Do-thái, mà thôi. Hiểu không? Và Ngài đã rao giảng trong ba năm rưỡi. Đó là một nửa của tuần lễ thứ bảy mươi, bấy giờ, như Đa-ni-ên nói Ngài sẽ làm.

²²⁶ Bây giờ hãy nhớ, Ngài đã được chứng thực một cách chắc chắn với người Do-thái. Nhưng mắt họ đã bị mù, để mang vào khoảng trống này của dân Ngoại. Anh em không thể thấy toàn bộ chương trình sao? Hiểu không? Và Ngài đã chứng minh chính Ngài, một đấng tiên tri, đã làm hoàn toàn chính xác những gì đấng tiên tri sẽ làm, tỏ cho họ thấy một dấu hiệu của một đấng tiên tri. “Mà, chính Lời của người đã nói, ‘Nếu một người nói mình là thiêng liêng, hay là một đấng tiên tri, hãy quan sát những gì người nói; và xem thử nó có ứng nghiệm, cứ ứng nghiệm, liên tục, những gì người đã nói không.’”

²²⁷ Giống như, anh em nhìn vào Kinh Thánh, chép, “Hãy gõ cửa, sẽ được mở; hãy tìm, sẽ thấy; hãy xin, sẽ được ban cho.” Bây giờ, nếu anh em lưu ý, đó là “gõ cửa.” Cứ gõ liên tục. [Anh Branham gõ trên bục giảng hai mươi ba lần—Bt.] Cứ ở lại ngay đó. Giống như quan án không công bình, không muốn trả lời người đàn bà; ông cứ để bà gõ cửa. Nói, “Tôi ở trên tay Ngài.” [Anh Branham ngừng gõ.] Không tìm, nói, “Lạy Chúa, tôi muốn có *điều này*. A-men.” Không phải thế. Ở lại ngay tại đó cho đến lúc anh em nhận được

nó. Anh em biết nó sẽ đến. Vậy, Ngài đã hứa điều đó, vậy cứ ở lại ngay tại đó cho đến lúc anh em nắm giữ được nó. Hiểu không?

Bây giờ, bây giờ, trong phần cuối cùng, tuần lễ thứ bảy mươi, phần cuối cùng của nó sẽ xảy ra trong suốt thời kỳ Khổ nạn, sau Sự Cất lên của Hội thánh. Rồi đây là ba năm rưỡi ở đây, nó sẽ được khẳng định cho họ một lần nữa bởi những vị tiên tri, đây, Mô-i-se và Ê-li, Khải huyền 11. Bây giờ chúng ta hãy xem đây là gì:

191. Nếu anh là một trong những người được lựa chọn của Ngài, anh sẽ đi lên trong Nàng Dâu chứ? (Vâng. Ừ-m. Vâng, thưa ông. Câu đó dễ.)

192. Anh Branham, anh đã có ý nói bảy ngàn người không quỳ gối trước Ba-anh, hay bảy trăm?

²²⁸ Bảy ngàn, tôi có ý nói thế. Tha lỗi cho tôi về điều đó, đây. Chỉ là một...Nó chỉ là một—một cách nói. Tôi thật sự...

Giống như, đã nói cách đây ít lâu. Anh em có để ý tôi đứng tại đây, tôi đã nói, “Và—và họ đã làm chứng, thấy Chiên Con...”? Hiểu không? Hiểu không? Chiên Con ở trên đất. Hiểu không? “Làm chứng, thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giáng xuống trên Chiên Con.”

²²⁹ Bây giờ, ở trong đó, có nói, “Đây là Con yêu dấu của Ta, trong Người đẹp lòng Ta mọi đàn ông.” Anh em hiểu không? Vậy thì, câu đó đã được viết trong hình thức thực sự của tiếng Hy Lạp, đặt động từ trước trạng từ. Nhưng anh em để ý tại đây, nó thật sự là đây. Bây giờ cứ lấy Lời, đây. Kinh Thánh nói, trong bản dịch của Thánh Gia-cơ ở đây, “Đây là Con yêu dấu của Ta, trong Con Ta vui lòng ngự.” Nhưng, thực ra, nếu chúng ta nói điều đó giống như chúng ta nói ngày nay, “Đây là Con yêu dấu của Ta, trong Con Ta vui lòng ngự vào.” Anh em sẽ đổi lại nó lại, đây. Thấy không? “Đây là Con yêu dấu của Ta, trong Con Ta vui lòng ngự.” Hiểu không? Bây giờ, chúng ta nói nó ngày hôm nay, “Đây là Con yêu dấu của Ta, trong Con Ta vui lòng ngự vào.” Đây, cùng một lời, chỉ đổi nó lại. Hiểu không?

²³⁰ Bây giờ, vâng, tôi có ý nói...Xin vui lòng, tha lỗi cho tôi. Tôi... Và—và, thưa các anh em, anh em đang lắng nghe trên băng ghi âm ngoài đó, và các bạn ơi, hãy lắng nghe. Tôi đã không có ý nói

điều đó như thế. Tôi—tôi—tôi là nhà truyền đạo của Phúc âm. Tôi, nhiều lần như tôi đã rao giảng điều đó, tôi biết đó là bảy ngàn. Tôi chỉ tình cờ nói bảy trăm. Tôi không có ý nói bảy trăm. Tôi có ý nói, anh em...Tôi chỉ không đọc nó ra từ Kinh Thánh. Điều đó chỉ đến trong đầu tôi trong khi tôi đang nói, và tôi chỉ nói bảy trăm thay vì bảy ngàn. Tôi cứ phạm lỗi hoài. Tôi—tôi chắc hơi bị lẫn, vậy xin anh chị em tha thứ cho tôi. Hiểu không? Tôi đã không có ý làm thế.

193. Có phải Nàng Dâu của Đấng Christ, và Thân Thể của Đấng Christ, giống nhau không?

²³¹ Vâng, thưa quý vị! Hiểu không? Bây giờ, ở đây, nào hãy xem, tôi không muốn bắt đầu về điều đó, vì tôi có một bài...giảng một bài giảng về điều đó, đấy. Nhưng tôi sẽ không làm thế. Nhưng tôi muốn tỏ cho anh em thấy. Khi Đức Chúa Trời ban cho A-đam nàng dâu của ông, từ bên hông ông, ông nói, “Nàng là thịt của thịt tôi, xương của xương tôi.” Đúng thế không?

²³² Khi Đức Chúa Trời ban cho Đấng Christ Nàng Dâu của Ngài, Thần Linh ban cho xác thịt Nàng Dâu, Ngài đã bị đâm, bị đâm vào sườn dưới tim Ngài, và nước, Huyết, và Linh, tuôn ra; trở thành “thịt của thịt Ngài, và xương của xương Ngài.” Chúng ta là thịt và xương; Nàng Dâu sẽ là thịt và xương của Đấng Christ, chính xác. Chúng là...Đó là Nàng Dâu của Ngài.

194. Nàng Dâu Đấng Christ sẽ có...Nàng Dâu của Đấng Christ sẽ có một chức vụ trước Sự Cất lên không?

²³³ Chắc chắn. Đó là những gì đang diễn ra ngay bây giờ, đấy, Nàng Dâu của Đấng Christ. Chắc chắn. Đó là Sứ điệp thời đại, đấy, Nàng Dâu của Đấng Christ. Chắc chắn. Nàng bao gồm những sứ đồ, tiên tri, giáo sư, nhà truyền giảng Tin lành, và các mục sư. Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Đó là Nàng Dâu của Đấng Christ. Chắc chắn. Nàng có một chức vụ, chức vụ vĩ đại, chức vụ của thời đại. Nó sẽ rất là khiêm nhường.

²³⁴ Bây giờ nên nhớ. Bao nhiêu anh em có mặt tại đây, lúc đầu, khi tôi...Chúa nhật vừa rồi, đấy, nhớ những gì tôi đã giảng về không? Sự khiêm nhường.Ồ, đừng quên điều đó. Tôi sẽ dừng lại một phút, để cảnh báo điều đó lần nữa. Hãy nhớ, khi Đức

Chúa Trời báo trước bất kỳ điều gì vĩ đại sắp xảy ra, dân sự đang nhìn cách quá xa, bởi sự khôn ngoan của mình, đến nỗi họ bỏ lỡ những gì xảy ra. Khi Đức Chúa Trời phán điều gì vĩ đại, thế gian nhạo cười nó. “Đám người ngu dại!” Đúng vậy.

Nhưng khi thế gian vĩ đại, và hội thánh cao lớn, nói, “Anh bạn ơi, điều đó vinh quang đấy!” Đức Chúa Trời phán, “Một đám ngu dại!” Vì thế, đây, anh em phải quan sát. Có lẽ tôi không có ý nói theo cách đó, một cách chính xác là thế, nhưng nó là cách đó.

²³⁵ Nhìn xem! Đây là một giáo hội Chính thống thánh khiết, vĩ đại, “Chúng ta biết Lời. Chúng ta có những trường học. Chúng ta có những chủng viện. Chúng ta có người của chúng ta thật thanh lịch! Ô, trong hàng trăm năm chúng ta đã trung thành với Đức Giê-hô-va. Chúng ta là Hội thánh. Chúng ta có Tòa Công luận. Chúng ta có Hội đồng của các Giáo hội tại đây. Cả người Pha-ri-si và người Sa-đu-sê, và tất cả các giáo phái, hợp lại cùng nhau,” giống như chúng ta đang có. Hiểu không? “Tất cả chúng ta ở trong một, hội—Hội đồng của giáo hội. Chúng ta là những người tai to mặt lớn ở đây. Chúng ta biết đó là lời Kinh Thánh. Hãy xem kẻ ngu dại, tầm thường nào đó dưới đây ở trên sông, có bộ râu che cả mặt, và một mảnh da cừu quấn quanh người, đang chỉ bảo cho chúng ta những gì?” Chắc chắn, họ không chịu lắng nghe Nó.

²³⁶ Nhưng Kinh Thánh nói, trong Ma-la-chi chương 4...hay chương 3, “Ta sẽ sai sứ giả của Ta trước mặt Ta, để dọn đường cho Ta.” Bảy trăm mười hai năm trước ở đó, Giảng...Ồ, Ê-sai vị tiên tri lớn đã đứng đó, và nói, “Sẽ có một tiếng kêu trong đồng vắng, ‘Hãy dọn đường cho Chúa, và ban bằng các nẻo của Ngài.’” Đúng thế. Và nói...và Đa-...Ồ, nhiều người trong họ! Đã nói, “Mọi nơi cao sẽ bị hạ xuống.”

²³⁷Ồ, họ nói, “Sẽ có một...Khi con người này đến, người sẽ chỉ ngón tay người, và người sẽ dời những ngọn núi.Ồ, tất cả những nơi sừng thấp, những hố, sẽ được mang lên. Rồi tất cả, mọi nơi gập ghềnh, sẽ được làm cho bằng phẳng. Thưa anh em, chúng ta sẽ trông ngó trong mọi cánh đồng chung quanh đây. Và, ồ, chúng ta sẽ làm những điều vĩ đại khi người này đến.” Hiểu không?

²³⁸ Họ đang trông đợi Đức Chúa Trời cầm lấy cán tay quay và quay nó lên, hạ tấm màn xuống, nói, “Hãy xuống đi, người dọn đường vĩ đại của Đấng Mê-si của Ta.” Và rồi ngay khi người đi rồi, họ kéo nó lên lại, và chức vụ của người đã chấm dứt. Họ lại quay nó xuống, và đặt nó ngay xuống đây bên cạnh thần học viện, và nói, “Được rồi, Con yêu dấu của Ta, hãy đi xuống bảo cho họ.” Hiếu không?Ồ, chào ôi!

²³⁹ Nhìn kìa, khi người đến gần. Điều gì đã xảy ra? Ở đây một người đến mà không biết một trường nào của họ. Thậm chí không có một tấm thẻ thông công.Ồ! Chẳng có tín chỉ nào cả. Không. Không một ai từng biết người ấy đã từng đi học một ngày trong đời mình. Anh em thậm chí không thể nói được điều đó bởi sự chuyện trò của người. Thậm chí người đã nói chuyện không dùng đến một thuật ngữ của...của giáo hội. Người nói về con rắn, các chiếc rìu, và đồng vắng, và—và—và những điều giống như thế, đấy, cây cối. Người không dùng những thuật ngữ của giáo hội đã đặt ra cho thời đó, hay thời này hoặc thời nào khác.

²⁴⁰ Người đến “sassafras,” như chúng ta gọi nó tại đây ở Indiana. Người ra từ bụi cây nơi nào đó. Thậm chí đã không cạo râu, và để tóc mọc thẳng ra trên đầu. Tôi không hình dung người từng tắm; hai hay ba tháng một lần. Đúng. Người không bao giờ mặc đồ ngủ vào buổi tối. Người không bao giờ lái xe hơi. Người không hề đánh răng.Ồ, chào ôi! Người quả là một người lạ lùng! Tất nhiên không.

²⁴¹ Người đến đây này, đi lại qua đồng vắng, giống như thế, bảo, “Ta là tiếng của người kêu trong đồng vắng. Hãy dọn đường cho Chúa, và ban bằng các nẻo Ngài!”

²⁴² Một số giáo sư đứng và bảo, “Hừ! Đây, ông kia, ông đã có... Chúng tôi không thể hợp tác với ông trong chiến dịch này. Ở đây, chúng tôi không thể làm điều này.Ồ, thẻ của ông đâu—thẻ của ông đâu? Giấy chứng minh của ông ở đâu?” Người không cần biết đến chúng. Người có một sứ điệp, vậy người cứ tiếp tục với nó, anh em thấy, rao giảng giống như vậy.

²⁴³ Họ nói, “Này, đợi đã!Ồ, nếu chúng tôi đi xuống đó, chúng tôi sẽ đem giám mục xuống, hôm nay, và xem người nói gì về điều đó. Chúng tôi sẽ đi xuống đó nếu chúng tôi biết. Đó là những

người lãnh đạo của giáo hội. Và chúng tôi biết rằng người sẽ phải nhận ra điều đó. Nếu người thuộc về Đức Chúa Trời, người sẽ công nhận các giám mục của chúng tôi.”

244 Hết thấy họ được xếp vào một dãy ở đó, và đứng ngoài đó, những người có vai vế.

245 Người bảo, “Hỡi dòng dõi rắn lục! Các ngươi là dòng dõi rắn lục!” Cổ áo tròn, và “các cha thánh,” và đại loại như vậy. “Ai đã cảnh báo các ngươi tránh khỏi cơn giận ngày sau? Các ngươi biết giờ của mình đã gần rồi. Các ngươi đừng nghĩ rằng...Các ngươi nói, ‘Ồ, chúng tôi thuộc về tổ chức *này, kia.*’ Ta nói với các ngươi, Đức Chúa Trời mà ta hầu việc có thể khiến đá này sanh ra con cái cho Áp-ra-ham.”Ồ, chao ôi!

246 Bấy giờ người sẽ dùng cách nói ngược lại của mình, với cách nói giáo hội. “Ta nói cái búa đã để kê rẽ cây! Vậy hễ cây nào không sanh trái tốt thì bị đốn và quăng vào lửa!Ồ, ta thật sẽ làm phép báp têm bằng nước, cho sự ăn năn, song Ngài sẽ đến sau ta. Mặt trăng sẽ trở nên máu! Và, ồ, chao ôi, Ngài sẽ cầm nia mà dè thật sạch sân lúa mình! Và Ngài lấy rơm—rơm rạ đốt trong lửa không hề tắt, và Ngài sẽ chứa lúa vào kho. Ngài sẽ phân rẽ cỏ lùng và lúa mì.”Ồ, chao ôi! Thật là một sứ điệp kỳ lạ!

247 Họ bảo, “Cái gã này à? Hừ! Anh ta nói gì, đó là giờ—giờ—giờ gì vậy?Ồ, kẻ ngu dại! Chúng ta có người ở ngay trên đó, Anh Jones. Anh ấy chính là người sẽ làm điều đó, nếu có người nào trong thời đại này. Giám mục *A* hay *B* gì đó sẽ làm điều đó; Cha Thánh *A* hay *B* gì đó.”Ồ, chao ôi! Hiếu không?

Đức Chúa Trời ở trong sự đơn sơ, đấy, đang làm việc trong sự đơn sơ.

248 Rồi, việc trước tiên anh em biết, người đứng đó ngày nọ, và người nói, “Vâng, Ngài đang đứng ở giữa các ngươi!” Ngài biết thật chắc chắn người là người dọn đường đó. Ngài biết người là ai. Đó là lý do người có thể làm rung động sự xấu xa của họ. Người nói, “Bây giờ, đừng run rẩy, nhưng cứ tiến tới và tiếp tục. Các ngươi những người lính, các ngươi vâng theo người chủ của mình. Và nếu các ngươi làm điều ác nào, các ngươi phải nhận lấy điều đó...”

249 “Chúng tôi sẽ làm gì? Chúng ta sẽ bỏ làm *điều này* không? Chúng tôi nên ngừng làm *điều này* không?”

250 Người nói, “Cứ tiếp tục như các người hiện giờ. Cứ tiếp tục. Cứ tiếp tục. Cứ tiến hành. Nếu các người đang trồng khoai tây, cứ trồng chúng. Hiểu không? Các người là những người lính, đừng bạo loạn. Và—và các người làm *điều này*. Và bất kỳ *điều gì* các người làm, cứ tiếp tục làm như vậy. Hãy vâng lời chủ mình, và vân vân.”

“Thưa thầy, chúng tôi nên làm gì?”

251 “Cứ tiếp tục như các người làm hiện có, đấy. Nhưng có một Đấng giữa vòng các người, mà các người không biết.” Người biết *điều đó*, thì giờ của sứ điệp mình. Người biết người ở *đó* để giới thiệu Người *đó*. Người biết Ngài có mặt ở *đó*. “Đấng ở giữa các người! Các người không nhìn thấy Ngài. Những *điều* đang diễn ra, các người không biết *gì về*.” Và vì vậy, rồi, “*Có—có điều gì đó sắp xảy ra*,” người nói, “các người thấy, và Ngài sẽ có mặt tại đây. Và ta sẽ biết Ngài.”

252 Và cuối cùng, ngày nọ, người nói, “Kìa, Ngài kia kìa! Đấy là Chiên Con của Đức Chúa Trời đến cất tội lỗi của thế gian đi!” Nói, “Và giờ của ta đã xong lúc này. Ta đã giới thiệu anh em với Ngài. Ta phải hạ xuống bây giờ. Ta phải đi khỏi. Ngài sẽ lấy chỗ ở đây.”

“Một Ngàn năm bình an sẽ đến, ngay lập tức, đấy, và thì—thì giờ đã gần rồi.” Rồi khi Ngài đến, khi...

253 Thậm chí Giảng đã nói, “Ngài sẽ, ồ, Ngài sẽ bóc lớp vỏ che giấu ra. Ngài sẽ—Ngài sẽ tách lúa mì ra khỏi—khỏi trấu, và Ngài sẽ đốt nó. Và Ngài sẽ dẽ thật sạch sân lúa Ngài, và cầm nia của Ngài trong tay Ngài!” Nhưng Ngài là gì? Một chút, xiu...

254 Bây giờ, hết thấy họ đã kéo lên, “Ồ, chao ôi! Ngài sẽ có một ngọn giáo dài tới một dặm. Ngài sẽ đứng lúi tại đây ở xứ Palestine, đứng lên ở *đó* và chỉ...trên một trong những đám mây trắng này, và nhắc lên tất cả những người La-mã này, giống *thế này*, và quăng họ vào âm phủ. Cứ tiếp tục làm giống như *thế*, đấy, cho đến lúc Ngài lấy xong hết.” Ồ, họ được bố trí *điều đó*.

Và khi *điều đó* đã xảy ra, Chiên Con thân mến đến đi lại giữa họ, nhu mì và dịu dàng, *đấy cách này* và *cách kia*.

²⁵⁵ Ngay cả Giăng đã nói. Hãy nhìn Giăng, đáng tiên tri; ông bảo, “Hãy đi hỏi Ngài. Có phải Ngài thật sự là Đấng ấy chăng?” Thật khiêm nhường, cho đến nỗi vị tiên tri bỏ lỡ điều đó. Hỏi, “Có phải Ngài là Đấng ấy, hay chúng tôi tìm kiếm một đấng khác?”

²⁵⁶ Bây giờ, Ngài không hề trao cho người một quyển sách dành cho các môn đồ, trong—trong Ma-thi-ơ 11. Khi họ đến và hỏi Ngài, khi các môn đồ của Giăng...

Giăng bị tống vào ngục. Vì vậy ông đã rất lưỡng lự cho đến lúc ông...Tôi tin là Pember đã nói, “Mắt đại bàng của người đã bị che mờ, ở dưới đó,” anh em thấy. Người có thể...Người—người đã xuống thế gian; người đã lên trên không trung. Nhưng khi lời tiên tri của người đã qua rồi, người lại rơi trở xuống mặt đất lần nữa, đây, bởi vì, họ tống người vào ngục, anh em thấy. Người không còn sử dụng cho những cặp cánh lớn nữa, vì vậy người nằm tại đó. Nhưng người bay cao hơn bất cứ ai còn lại trong họ.

²⁵⁷ Xin để tôi tỏ cho anh em đôi điều. Đức Chúa Trời đã sử dụng người. Và Chúa Jêsus biết, anh em thấy, bởi vì đó là—đó là Đức Chúa Trời nhập thể ở đó. Hiểu không? Ngài đã...Vì vậy, Ngài—Ngài đã phán ở đó, Ngài phán...

Bây giờ, Ngài không hề ban cho ông quyển sách về cách tự mình hành xử trong ngục tù thế nào; Ngài phán, “Nào đợi một chút. Ta sẽ viết một bài tiểu luận ở đây, và các ngươi đem trở lại và bảo Giăng cách xử sự cho đúng khi người bị giam trong ngục, vì Ta.” Hiểu không? Không, Ngài không bao giờ nói điều đó.

²⁵⁸ Ngài đã không phán, “Hãy đi nói cho Giăng rằng người nên lấy bằng Tiến sĩ Triết học trước khi đi ra.” Hiểu không? Nếu làm vậy, ông đã ở với những người còn lại của họ; ông hẳn là một người chối bỏ.

Giăng đã thật thà và hỏi câu đó.

²⁵⁹ Và Ngài phán, “Cứ đợi cho đến lúc buổi nhóm xong đã, và rồi đi tỏ cho Giăng những gì đã xảy ra, rồi người sẽ biết. Nếu các ngươi bảo người những gì đang xảy ra, thì người sẽ biết.” Hiểu không? Hiểu không? “Cứ đi để cho người...Nói cho người biết. Nói cho người biết đó là...Người ở trong ngục và không thể có mặt tại đây. Nhưng—nhưng các ngươi đã ngồi trong buổi nhóm,

và các người đã nhìn thấy những gì xảy ra. Các người hãy đi nói với người.”

Vậy, nên, môn đồ nói, “Thưa Thầy, tốt lắm.”

²⁶⁰ Và họ đi bằng qua đồi. Chúa Jêsus đang ngồi trên tảng đá này, chỉ quan sát họ cho đến lúc họ băng ngang qua và đi lên qua đồi.

²⁶¹ Ngài quay lại với hội chúng, hỏi, “Các—các người đã đi ra để xem ai, trong thời của Giảng?” Hiêu không? Phán, “Các người đi ra để xem điều gì? Các người đi ra để xem một người mặc áo cổ tròn, và vải mềm mại, và cao sang bóng bẩy và học thức. Đó là loại người các người đi ra để xem chẳng?” Phán, “Không. Các người biết họ thuộc loại gì không? Họ hôn những con trẻ, và, các người biết, làm việc trong các cung điện nhà vua. Họ, đó—đó không phải là mẫu người của Giảng.”

²⁶² “Ồ,” nói, “thế thì, tại sao các người đi? Để xem một người được ban cho một chức vụ và sẽ gắn chặt nó vào trong một tổ chức, hay điều gì đó giống như thế chẳng? Bị lay động với mọi... Thế thì, nếu—nếu Một Ngôi không cần người đó, anh ta sẽ đi qua Ba Ngôi chẳng? Và nếu Ba Ngôi không muốn có người ấy, anh ta sẽ đi tới hội thánh của Đức Chúa Trời, bất cứ nơi đâu chẳng? Có phải đó là loại người các người đi xem, cây sậy bị lay động chẳng?Ồ, không. Không phải Giảng.”

²⁶³ Ngài phán, “Vậy thì các người đi xem điều gì? Một đấng tiên tri chẳng?” Ngài phán, “Và Ta nói thế là đúng. Nhưng Ta sẽ nói cho các người điều gì đó mà các người không biết; người còn trọng hơn là một đấng tiên tri. Người còn hơn nữa. Nếu các người có thể nhận lãnh điều đó, đây là người đã được chép về, trong Kinh Thánh, đây, hãy trở lại đó, lời Kinh Thánh, ‘Ta sẽ sai sứ giả của Ta đi trước mặt Ta,’ Ma-la-chi 3, đây, ‘và người sẽ dọn đường trước mặt Ta.’” Hiêu không?

²⁶⁴ Và họ đã không hiểu được điều đó. Thậm chí các môn đồ đã không hiểu được điều đó, đây. Đúng thế.Ồ, chao ôi! Sự đơn sơ! Hãy khiêm nhường, đây. Hãy hạ mình xuống ngay...Khi Đức Chúa Trời hứa điều gì đó lớn, đây, thì nó lớn trong mắt Ngài.

²⁶⁵ Bây giờ, nếu anh em muốn luôn luôn giữ điều này trong trí, tôi muốn anh em...Anh em ghi nhớ điều này trong trí. Và khi điều này xảy ra, thì anh em có thể thay đổi nó. Anh em với tay xuống và hái một trong những bông hoa mùa xuân bé nhỏ này mà đang đến năm nay, hay lấy một cọng cỏ bình thường và giữ nó trong tay mình, và nói, “Mình sẽ giữ cái này bây giờ, và thấy điều gì đó, rất đơn giản, đã tạo nên *cái này*. Và mình muốn nhìn thấy bộ óc, mà có thể đưa tên lửa lên mặt trăng, làm nên cọng cỏ này.” Anh em sẽ luôn luôn có điều đó. Anh em có thể yên nghỉ chắc chắn trên điều đó. Anh em sẽ luôn có điều đó. Hiểu không? Cọng cỏ có sự sống ở trong nó, đấy. Nó rất đơn giản và khiêm nhường.

²⁶⁶ Anh em thấy, nếu một người là một người quan trọng, được rồi, nhưng nếu như người ấy khá quan trọng đủ để anh ta có thể trở nên đơn giản, đấy. Người ấy sẽ tìm thấy Đức Chúa Trời. Nhưng nếu người đó không trở nên đơn sơ, thì sẽ không bao giờ thấy Ngài. Vì thế anh em phải trở nên đơn sơ. Bây giờ câu...

195. Trong Khải huyền, câu 5:9, ai là những người được thấy cất tiếng hát—hát khi Chiên Con lấy Sách ra khỏi—ra khỏi...lấy Sách? Có—có phải đây là các thánh đồ được cất lên không?

²⁶⁷ Không. Khải huyền 6...5:9, đúng hơn. Không. Nếu anh em để ý, đây không phải là những thánh đồ. Họ đã...Ngài chưa bao giờ tuyên bố tài sản của Ngài. Hiểu không? Đây không phải là các thánh đồ. Nếu anh em chú ý, họ là những trưởng lão và các Sinh vật, và họ ca hát.

²⁶⁸ Chúng ta hãy đọc điều đó, vậy người đó...Và rồi tôi sẽ cố gắng...Tôi có khoảng nửa tá câu hỏi nữa ở đây, và tôi nghĩ có thể giải đáp trong vài phút. Chúng ta hãy xem. Khải huyền 5:9. Bây giờ chúng ta hãy đọc một chút trước. Vì vậy, người ấy, nào, thành thực về điều này, và họ muốn biết. Hãy xem.

Và khi Ngài bước tới lấy—lấy quyển sách, bốn con sinh vật và hai mươi bốn trưởng lão bèn sắp mình xuống trước mặt Chiên Con, mỗi kẻ cầm một cây đàn,...những bát bằng vàng đầy hương, đó là những lời cầu nguyện của các thánh đồ.

Và họ hát một bài hát mới, (xem đây, xem đây,) rằng: Ngài xứng đáng nhận lấy quyển sách, và mở Nó, (xem đây,)...Ngài đã chuộc chúng ta...

Và...làm chúng ta nên những thầy tế lễ và các vua...

269 Đó là nhóm thuộc về Trời, chưa được chuộc. Được rồi, nào.

Anh Branham, nếu tất cả...

Bây giờ chờ một lát. [Anh Branham ngáp ngừng—Bt.] Tôi nghĩ, điều gì...Xin lỗi.

Anh Branham, nếu—nếu tất cả những người tin kính, (vâng), tin kính được cất lên trong Sự Cất lên, thì Ê-li và...và Môi-se sẽ đến từ đâu?

270 Có điều gì đó sai. Có điều gì sai. Đó chỉ là tất cả ở đó xảy ra với điều đó. Có—có chuyện gì đó đã xảy ra. Hiểu không? Có điều gì đó đã đi sai trật ở đâu đó. Mọi người cảm thấy tốt chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Không có...Không có sự đau ốm, hay điều gì chứ?

[Một anh em trong hội chúng nói, “Đọc lại câu thứ 9, trong Khải huyền 5.”] Chúng ta hãy xem, Khải huyền...Nó ở đâu, thưa anh? [“5.”] 5. [“5.”]

Ồ, câu hỏi!Ồ, câu hỏi tôi vừa trả lời. Nào chúng ta hãy xem. “Các người...” Đúng chỗ:

Và khi Ngài mở...sách, bốn con sinh vật và hai mươi bốn trưởng lão bèn sấp mình xuống trước mặt Chiên Con, mỗi kẻ cầm một cây đàn, và những bình bằng vàng đầy hương, đó là những lời cầu nguyện của các thánh đồ.

Và họ hát một bài ca mới, rằng: Ngài đáng lấy quyển sách, mà mở ấ ra: vì Ngài đã...chịu giết, và...

Đấy rồi! Đấy rồi! Tôi đã sai ở đó. Hiểu không?

...lấy huyết mình mà chuộc chúng ta cho Đức Chúa Trời...những người thuộc về mọi...

271 Đúng vậy. Bây giờ, anh em nghĩ gì về điều đó?Ồ, nếu Sự Hiện diện của Đức Thánh Linh không có ở đây, thì là gì? Ngài sẽ không để...Thấy đó, tôi chỉ đọc phần đầu của câu đó. Đấy, nó là—nó chỉ là một câu-...hay điều gì đó được chép tại đây, và tôi đang cố gắng

đi thông suốt, nhìn vào đồng hồ đó. Nhưng anh em thấy Ngài bắt tôi dừng lại chỗ đó không? Vinh hiển thay! Đấy, tôi chưa hề đọc phần khác của câu đó. Đấy, tôi đọc ở đây, “Và...” Nhìn đây, “Và họ—và họ hát một bài ca mới,” và tôi đã dừng lại, đấy. Nhưng, nhìn đây, “Bài hát họ hát, nói rằng, ‘Ngài đã cứu chuộc chúng tôi ra khỏi mọi thứ, mọi tiếng, và dân tộc.’” Chắc chắn, đó là họ. Chà!Ồ, chao ôi!Ồ, chao ôi! Thấy điều đó không? Và, nhân đây, cũng có câu hỏi khác, dưới đây.

196. Xin anh em (c-o-n-t-r-o-...) kiểm tra những người đã được ban cho...Ồ, kiểm tra “những người được ban cho những chiếc áo dài trắng,” của Khải huyền 6:11, với “những người giặt áo mình trong Huyết của Chiên Con?”

²⁷² Bây giờ chúng ta hãy xem, Khải huyền 6. Tôi thật không thể vội vàng về điều này, thưa các bạn, như điều này ở đây, đấy, bởi vì nó sẽ...Tôi sẽ giải đáp điều gì sai. Vậy thì, Ngài không muốn—Ngài không muốn tôi làm điều đó. Đó là sự thật, vậy xin giúp tôi. Đức Thánh Linh của Chúa biết đó là sự thật. Hiểu không? Tôi thật sự...Có điều gì đó cứ...Tôi—tôi vừa nhìn vào nó...Tôi đang nhìn vào đồng hồ đó, mười một giờ ba mươi, và tôi nghĩ, “Nếu bây giờ mình không nhanh lên, mình sẽ không cầu nguyện cho người đau được.” Và tôi đang cố gắng có được điều đó. Bởi vì tôi...Và tâm trí tôi là vậy...Tôi không thể...

²⁷³ Anh em nhớ, anh em thật sự phải hiểu bây giờ, tôi—tôi là con người, đấy. Và tôi—tôi đã có mặt ở đó trong bảy ngày, và tôi...Và tuy nhiên tôi đã có điều gì đó, chiều nay, tôi phải tìm thấy được từ Đức Chúa Trời.

²⁷⁴ Nhưng, Ngài đã rất nhất quyết rằng tôi sẽ không phạm sai lầm đó, họ đã nhắc tôi lại đọc phần còn lại của câu đó. Tôi thật sự...Thật sự cảm thấy cảm thấy giống như có Điều gì đó cứ lần trên người tôi ở đó, và bảo, “Hãy đi trở lại! Hãy đi trở lại!”

Tôi nghĩ, “‘Hãy đi trở lại’? Cái gì? Dừng lại ngay bây giờ và bắt đầu cầu nguyện cho người đau ốm à? Nhưng điều gì—điều gì vậy? Mình đã làm gì?”

Và ngay khi tôi bắt đầu đến với cho điều đó, người nào đó nói, “Hãy đọc lại câu ấy lần nữa.” Và tôi đọc qua nó. Và ở đó, ở cuối câu hỏi này, nó đã ở đó, đấy, “Khải huyền 6.”

²⁷⁵ Xem đó, tôi đọc câu đầu tiên. Điều đó dường như giống nó, lúc đầu, đấy, “Và họ hát một bài ca mới.”

Nhưng dưới đây, thấy nó là gì không? Kế tiếp, xuống dưới nữa, “Đã cứu chuộc chúng ta.” Chắc chắn, đó là Nàng Dâu, những thánh đồ được cất lên. “Anh có thể...” Và ở đây, chắc chắn, chiêm—Chiên Con cầm Quyển Sách trong tay Ngài. Ngài rời khỏi Ngài ân điển trung bảo. Hiểu không? Anh em thấy Đức Thánh Linh quan sát điều đó như thế nào không? Bởi vì, chính xác, đó là giống như tôi đã nói đêm nọ.

²⁷⁶ Khi Ngài trò chuyện với tôi ở trong phòng, và tôi đã đi xuống đây và giảng cho tất cả anh em, rằng, “Khi Chiên Con rời khỏi chỗ.”Ồ, chào ôi! Bây giờ tôi tin chúng ta sẽ chỉ lấy một phần đoạn. Hãy xem, “Chiên Con đã rời chỗ ngồi Ngài và tiến tới,” đấy, như tôi đã đứng trên đó khi Ngài hiện diện, Ánh Sáng đó, chính là Đấng Christ; khi Ngài hiện diện, bảo điều đó. Khi Chiên Con rời khỏi Ngài đó, là Đấng Trung Bảo, Ngài đã trở nên ở đây, và Ngày Cứu chuộc cho Hội thánh đã xong.

²⁷⁷ Sự cứu chuộc kế tiếp được mở ra, là dành cho người Do-thái, một trăm bốn mươi bốn ngàn người. Đúng thế không? Bởi vì Ngài đã hứa Ngài sẽ đón cây, anh em biết đấy.

²⁷⁸ Bây giờ, tại đây, bây giờ ở đây Ngài đi ra, Chiên Con, và lúc ấy Ngày Cứu chuộc đã xong. Và tất cả những người mà sẽ được cứu chuộc, đã được cứu chuộc rồi và được ghi vào trong Sách, và Ngài đi ra ở đây mở Sách. Đúng!

²⁷⁹Ồ, cảm ơn Ngài, lạy Chúa. Hiểu không? Xin tha thứ cho đây tớ đang run sợ của Ngài vì cố lướt qua điều gì đó.

Bây giờ, anh có thể giải thích “những người mà được ban cho những chiếc áo dài trắng,” trong Khải huyền 6:11...

²⁸⁰ Nào chúng ta hãy xem, 6:11. Được rồi. Chúng ta ở đâu về điểm này bây giờ? “Những chiếc áo dài trắng,” vâng, đó là những người—người đã bị đóng đinh khổ hình, dưới bàn thờ. Những—

những người Do-thái, giữa thời gian đó, “Họ đã được ban cho những chiếc áo dài trắng.”

...với “những người giặt và phieu trắng áo mình trong Huyết của Chiên Con,” trong Khải huyền 7:14?

²⁸¹ Không. Vậy thì, điều đó là khác nhau, khá chắc chắn. Bởi vì, xem, ở đây, chúng ta tìm thấy ở đây, rằng “những người này được ban cho những chiếc áo dài trắng,” ở trên đây vào lúc này. “Họ được ban cho những chiếc áo dài trắng,” chính họ, bởi ân điển. Và những người này ở đây, “Đã giặt áo dài của mình trong Huyết của Chiên Con,” và qua trong Khải huyền ở trên đây, đây là “đám đông vĩ đại đã đến hầu trước Đức Chúa Trời, của mọi chi phái, mọi tiếng, và mọi dân tộc.” Và *những người này* là hoàn toàn chính xác với những thánh tử vì đạo, những người Do-thái, anh em thấy. Thế thì, vậy thì điều đó chính xác, lúc này.

197. Anh Branham, nếu tất cả những người tin kính được cất lên trong Sự Cất lên, thì Môi-se và Ê-li sẽ đến từ đâu? Có phải họ sẽ là những người Do-thái không? Hay Ê-li của chúng ta, được ban cho chúng ta, sẽ ở—ở cùng họ?

²⁸² Không. Dân—dân Ngoại mà sẽ được xúc dầu với linh này, để gọi ra khỏi những dân Ngoại, sẽ được cất đi. Bởi vì, anh em thấy, toàn bộ Hội thánh, tất cả, đã được cất lên. Và hai vị tiên tri này, của—của chương 11, được mang xuống. Và thì giờ ân điển chấm dứt với dân Ngoại, và được sai đến với người Do-thái. Không, đó sẽ không phải là cùng một người. Bây giờ, tôi—tôi khá tin chắc điều đó. Bây giờ hãy nhớ, đây là chỉ theo sự hiểu biết của tôi.

Chúng ta hãy xem câu này là gì, nói gì ở đây. Câu hỏi, “Có phải lúa mì và rượu...” Ồ, “Có phải...” L-ú-a-m-i. Không, tôi đoán nó—nó có nghĩa là, “Điều gì...” Nó không có một chữ “what” ở đó. Chỉ nói:

198. Có phải cái gì và rượu, hay lúa mì và rượu, có phải cái gì...của Khải huyền 6:6?

Chúng ta hãy xem nó là gì, khi tôi đọc xuống ở đây bây giờ, đây này.

Và tôi lại thấy giữa bốn con sinh vật như có tiếng nói rằng: Một đấu lúa mì bán một xu, và một đấu lúa mạch bán một xu;...còn dầu và...rượu các người chớ động đến.

283 Tôi nghĩ đó là ý nghĩa “lúa mì và rượu.” Đó là một câu hỏi, đến câu hỏi khác.

Đúng hơn, là một biểu tượng, rượu được nhận lấy tại bàn tiệc thánh, trong Khải-...trong Cô-rinh-tô Nhất 11:24 phải không?

284 “Có phải rượu—rượu...” Không. Một trong chúng là biểu tượng thuộc linh, đấy. Còn cái kia thật sự là sự—sự khải thị về Lời.

199. Có phải đó có thể là lý do nhiều người bị đau ốm, bởi vì chúng ta không phân biệt Thân Chúa? (Chính xác!)

...nhưng bây giờ được khải thị bởi việc khai mở của Ấn thứ Sáu không?

285 Bây giờ, chúng ta hãy xem. Chúng ta hãy xem thử tôi có thể giải thích được điều đó bây giờ không. Đó không phải là anh em; chính là tôi. Anh em đã không...Anh em đã viết tốt lắm; thật sự là tôi.

Có phải đó là lý do nhiều người đau ốm, bởi vì chúng ta không phân biệt Thân Chúa? (Câu đó có dấu hỏi, ở cuối câu.)

286 Ô, Kinh Thánh nói, rằng, “Nhiều người đau ốm và yếu đuối giữa vòng anh em, bởi vì không phân biệt Thân Chúa.” Điều đó hoàn toàn đúng. Bởi vì, đấy, Thân thể của Chúa là Nàng Dâu. Và nhiều người trong họ đã đi lạc, và họ không sống đúng với Nó. Đúng vậy. Xem đó, họ không biết cách ăn ở cho phải phép. Sống bất kỳ kiểu sống nào; và nhận tiệc thánh và các thứ. Điều đó không đúng. Hiểu không? Khi người ta nhận tiệc thánh, mà ăn cắp và nói dối và say sưa, và, điều đó—điều đó—điều đó kinh khủng. Anh em không nên làm thế. Hiểu không?

...nhưng bây giờ tỏ ra bởi sự mở ra Ấn thứ Sáu?

287 “Sự mở ra Ấn Thứ Sáu.” Chúng ta hãy xem nào. Không. Bây giờ, anh em thấy, Ấn thứ Sáu mở ở đây, là cho người Do-thái. Đấy,

Hội—Hội thánh đã được cất lên. Đây là thời kỳ Hoạn nạn, vậy nó sẽ không giống nhau. Không. Không. Không phải.

²⁸⁸ Một trong đó là rượu thuộc linh, đó là sự khải thị của Lời, rồi tín—tín đồ trở nên phấn khích bởi sự khải thị của Lời. Và một phần kia là biểu tượng của Huyết Chúa Jêsus, đã được nhận ở bàn tiệc của Chúa. Vậy thì, đó là theo sự hiểu biết của tôi về điều đó.

**200. Sẽ có người nào không được định trước tin nhận Chúa?
Nếu thế, họ sẽ sa ngã không?**

Không sa ngã nếu họ được định trước. Không. Xem đó, họ không thể.

**201. Ở đâu Kinh Thánh cho thấy rằng...rằng đạo Công giáo sẽ
lừa dối những người Do-thái và lấy sự giàu có của họ?**

²⁸⁹ Bây giờ, “Thật sự chỗ nào mà nói rằng—rằng—rằng con thú sẽ lừa dối vì sự giàu có?” Nó không nói thế. Nhưng chúng ta tự cho rằng đó là...Bây giờ, anh em nhớ, đừng nọ. Anh em nghe cuộn băng thật kỹ. Tôi không hề nói đó là những gì họ sẽ làm. Tôi nói...Đấy, tín đồ Công giáo là nhóm người giàu nhất trên thế giới. Không ai giàu như họ. Và những gì họ không có, những người Do-thái có phần còn lại.

²⁹⁰ Đó là chỗ nền kinh tế của nước này hiện giờ...Chúng ta ngay bây giờ đang sống trên tiền thuế, theo báo *Vành Đại Sự Sống*, mà cắt ra từ các thứ thuế (điều đó đến trực tiếp từ Washington, DC) mà chúng ta đang sống nhờ bởi tiền thuế sẽ được trả trong bốn mươi năm tới. Đó là những gì chúng ta đang tiêu xài bây giờ. Đây là thực trạng chúng ta hiện có, đưa ra tiền giấy, đấy, tiêu số tiền thuế mà sẽ được trả trong bốn mươi năm tới. Nước này bị phá sản. Nó không còn gì nữa.

²⁹¹ Bây giờ, Castro, điều nhạy cảm duy nhất mà ông từng làm, là khi ông ta làm tiền giả và trả hết các thương phiếu, trái phiếu, và đốt chúng, và—và thay đổi tiền tệ. Đó là điều duy nhất ông có thể làm.

Và có một việc duy nhất còn lại cho nước Hoa Kỳ này làm. Bây giờ hãy nhớ, đây là William Branham, đấy, đang giảng. Đây là ý kiến của tôi. Nó chỉ là giả định, cứ nhìn nó trong quan điểm

tự nhiên, mà có thể là xa hàng triệu dặm. Tôi thật sự tin rằng ngay ở đó, trong tiền bạc ấy...“Lòng tham tiền bạc là cội rễ của mọi điều ác.” Và tôi tin ngay rằng ngay trong đó sẽ khởi đầu cho quả bóng lăn.

²⁹² Bây giờ, giáo hội Công giáo trở lại ở đó, nhận lấy tiền từ những buổi rước lễ, và đại loại như vậy, nắm giữ sự thịnh vượng thế giới. Anh em nhớ, Kinh Thánh nói, “Nó giàu có,” và thật nó giàu có. Và, nên nhớ, không chỉ trên một quốc gia. Nó giàu có trên mọi quốc gia có dưới Trời. Nó vươn ra. Nó có tiền. Bây giờ, điều mà họ không có, Wall Street có, do những người Do-thái kiểm soát.

²⁹³ Bây giờ, và anh em nhớ, người có tiền khi Gia-cốp trở lại (tối qua chúng ta đã tìm hiểu) và trở thành Y-sơ-ra-ên. Ông thực sự có tiền. Nhưng tiền của ông không mua gì cho ông, đấy, với Ê-sau. Ê-sau cũng có tiền. Xem đấy, cả hai bên, và—và một bên... Xem đó, nó thật hoàn hảo.

²⁹⁴ Hãy quan sát tại đây. Tôi nói họ có thể muốn cùng nhau củng cố về tiền bạc, và—và quyền lực La-mã lấy quyền lực Do-thái, và về tiền bạc, vi phạm giao ước. Điều đó có lẽ không phải vậy. Đấy, tôi biết họ sẽ vi phạm nó, nhưng tôi—tôi không biết lý do gì, vì những gì họ sẽ làm không được khai thị cho tôi.

²⁹⁵ Nhưng nhìn xem. Bây giờ, nếu ngày nay, bây giờ điều gì xảy ra nếu ngày nay, điều duy nhất mà chúng ta có thể làm, sẽ là làm gì? Nếu chúng ta đang rút tiền thuế để tiêu xài (nếu lời tuyên bố đó đúng) từ tiền tệ, rút tiền tệ trích ra từ tiền thuế cho bốn mươi năm tới, anh em thấy, vàng của chúng ta thì...Chúng ta đã xài hết rồi. Chúng ta bị phá sản. Chúng ta chẳng còn tiền. Và chúng ta chỉ đang sống từ một tiếng tăm quá khứ.

²⁹⁶ Đó là những gì giáo hội đang làm ngày hôm nay, giáo hội; không phải Nàng Dâu. Giáo hội đang sống từ một tiếng tăm quá khứ lùi lại bên kia dưới chức vụ của thời đại sự tử. “Chúng ta là Hội thánh! Chúng ta là Giáo hội mẹ! Chúng ta đã khởi đầu...” Đúng thế. Hiểu không? Đó là đang sống từ tiếng tăm!

²⁹⁷ Giám Lý đang sống nhờ tiếng tăm của họ. Báp-tít đang sống nhờ tiếng tăm của họ. Và Ngũ Tuần đang sống nhờ tiếng tăm của

họ. “Vinh quang thuộc về Đức Chúa Trời! Cách đây một thời gian lâu, khi các thánh đồ thường nhảy trong Thánh Linh, và cách mà họ...Chúa đã làm *điều này và điều kia*.” Đó, đó là điều gì đó đã qua. “Tất cả chúng ta bây giờ lớn rồi, anh ơi.”Ồ, chao ôi! Hiểu không? Tất cả tiếng tăm quá khứ!

²⁹⁸ Đất nước này đang sống—sống bằng một tiếng tăm quá khứ của những gì mà tổ phụ đã có, đây, và đó là lý do chúng ta nghĩ mình sẽ được cứu. Đức Chúa Trời đã không bao giờ tôn trọng Y-sơ-ra-ên trên những gì họ đã có, những gì họ đã từng có; những gì họ đã có lúc ấy! Để ý.

²⁹⁹ Nhưng, bây giờ, đây là những gì tôi nghĩ, những gì tôi—tôi nghĩ sẽ xảy ra. Bây giờ, nó có thể không phải vậy. Tôi tin thì giờ sẽ đến khi chúng ta bị ép buộc phải nêu lên vấn đề. Và khi nó sẽ xảy ra, mà, thay vì chúng ta thay đổi tiền tệ...Chuyện đó sẽ gây ra điều gì cho Philip Morris? Chuyện đó sẽ gây nên điều gì cho các—các công ty rượu whiskey? Điều đó sẽ gây nên điều gì cho nền công nghiệp thép? Điều đó sẽ gây nên điều gì cho hết thảy việc thương mại? Điều đó sẽ là gì? Nó sẽ bị phá sản. Họ sẽ bị phá sản. Nhưng, nếu, “Chúng ta có thể mượn được tiền đó.” Anh em thấy nó khôn ngoan thế nào không?

³⁰⁰ Thế thì đất nước này bán đứng cho giáo hội. Và rồi giáo hội và nhà nước liên kết nhau lại, và nó đến đây. Hiểu không? Chính là chỗ đó. Để ý. Được rồi. Bây giờ, trong điều này:

202. Nếu một người ở trong một tổ chức hiệp hội bởi chính quyền chúng ta, và có thể nói ra những điều chỉ thị trong lòng của chính mình, hay Lẽ thật trong ngày sau rốt, liệu người ấy sẽ bị gọi là một trong “những gái điếm” không?

³⁰¹ Chúng ta hãy xem. “Nếu một trong những tổ chức hiệp hội là...”Ồ, thấy đó, tổ chức hiệp hội; tổ—tổ chức, nó được nhà nước ban cho các quyền, để phát ngôn. Đây, điều đó không có liên quan gì với tấm lòng anh ta. Hiểu không? Vậy thì, nếu người ấy là tín hữu thật, và được sinh bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, lúc nào đó hay lúc khác anh ta sẽ được kiểm tra. Hiểu không? Nó không thể thật rõ ràng mà anh ta không thể thấy nó được.

302 Bây giờ, tôi muốn anh em...Thấy đó, anh em cần ghi nhớ điều này, thưa các bạn, rằng Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời không hề làm điều đó, hay có bất cứ lúc nào, như tôi có thể nhớ, đấy, nhưng điều gì...

303 Nhìn xem, Chúa Jêsus là nguyên—là nguyên tắc chủ đạo của hết thảy điều đó, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời, Em-ma-nu-ên, đã trở nên xác thịt. Bây giờ, hãy nhìn xem Người này—này, Chúa Jêsus. Khi...Anh em biết không, khi Ngài đến trên thế gian, tôi đoán, không có, đến một phần mười của thế giới biết Ngài đã có mặt tại đây?

Anh em biết, khi người dọn đường đó đến, thì tất cả “những ngọn núi,” và các biến cố sẽ xảy ra, đã không có một phần trăm dân Y-sơ-ra-ên, tôi nghĩ, từng biết điều đó? Há chẳng lạ sao?

304 Ồ, có những người Do-thái và các thứ, và dân sự tất cả trên khắp thế giới. Bây giờ, hãy nhớ, Chúa Jêsus đã đến làm chứng nhân, như Đấng Cứu Thế của thế gian. Đúng thế không? Ồ, thật sự có những người, dân sự này, đến dân khác, và các chủng tộc, và dân chúng, mà thậm chí không hề biết gì về điều đó. Cứ tiếp tục, giống như thế giới không biết gì về nó; nhưng, luôn mọi lúc, điều đó cứ tiếp diễn trên thế giới. Hiểu không?

305 Tại sao Ngài đã không cho họ biết? Ngài đã đến, và những người mà đã được định trước cho Sự sống Đời đời là những người đã tiếp nhận Ngài. Có một—chẳng tốt đẹp để nói gì với những người còn lại của họ, bởi vì Ngài không thể cứu chuộc họ, vì thậm chí họ không thể được cứu chuộc. Tại sao là điều đó, khi những thầy tế lễ kia đứng ở đó? Khi mà, Ngài đã phải đến với điểm đó vì sự định trước đã được phân bố sẵn ở đó, khắp xung quanh, để Ngài phải rao giảng cho họ như một nhóm.

306 Và những học giả vĩ đại mà nên biết Ngài, đã nói, “Người Này là Bê-ên-xê-bun. Chúng ta sẽ không để Người này cai trị chúng ta, và đại loại như vậy, đấy. Chúng ta sẽ không làm điều đó.”

Nhưng một gái điếm nhỏ bé đó, với Sự sống ở trong nàng, đã được định trước cho Sự sống Đời đời, và tên của nàng là bất tử trong Lời Đức Chúa Trời tại đây. Bước lên đó, và, lần đầu tiên

Ánh Sáng đó đã đập vào hạt giống nhỏ bé đó, nàng biết điều đó cách nhanh chóng. [Anh Branham bật ngón tay một lần—Bt.]

307 Hãy nhìn, ngư phủ già kia đến gần đó. Tại đây Ngài đứng đó, đang làm những dấu kỳ phép lạ, và—và nói cho những người khác những bí mật của lòng họ, và đang bày tỏ chính Ngài.

Và, chao ôi, có những người Pha-ri-si đang đứng tại đó, và bảo, “Người Đây là Bê-ên-xê-bun.” Họ phải trả lời cho hội chúng của họ.

308 Tất cả họ đang đứng xung quanh, “Tiến sĩ Jones, ông muốn đi xuống đó nghe Người này không? Ngài—Ngài dường như Ngài biết điều mà Ngài đang nói về. Ngài không nói giống như người thường.”

309 “Tôi sẽ nghe Người.” Đã đi xuống đó, đấy. Vâng, Đức Chúa Trời—Đức Chúa Trời có thể chưa bao giờ đến với ông ta.

Và tại đó Ngài đứng ở đấy, và Ngài phán...

Họ bảo, “Bây giờ hãy nhìn đây. Nhìn kia. Có một người đến đó. Có một người trong những môn đồ của Ngài. Có một người đến bây giờ. Đây, tên của người đó, đó là Anh-rê. Anh em nhớ.Ồ, anh em còn nhớ lão—những lão già đánh cá ở dưới đây không? Họ đấy. Đúng thế, đó—đó là Si-môn, anh trai người. Hiểu không? Và đó là—đó là các con trai của Giô-na. Bây giờ ở đó họ...Nhìn kia, anh ta—anh ta đem người nào đó đến với Ngài. Ai vậy? Vâng, hãy xem những gì Ngài sẽ làm bây giờ. Người ấy là—người ấy là người kế tiếp ở đó.” Và người ấy bước lên.

Và Ngài phán, “Tên người là Si-môn, và người là con của Giô-na.”

310 “Người Đây là Bê-ên-xê-bun! Xem đấy, Người có loại linh nào đó trên Ngài. Người quả là Người kỳ quặc. Hiểu không? Đi thẳng, tất cả các anh đừng có nghe điều gì như thế, đấy. Hãy tránh xa khỏi đó. Tôi sẽ không dự thêm bất kỳ buổi nhóm nào trong những buổi nhóm này, chút nào nữa, đấy. Ngay khi chuyện này qua rồi, chúng ta sẽ đi ra khỏi đây. Chúng ta sẽ không bao giờ bỏ đi, loanh quanh ở đây nữa.” Hiểu không? Tại sao? Vậy thì, đó là những gì người ấy nghĩ, và tuy nhiên được cho là như vậy. Nhìn

kia, chính những người mà Ngài đến với họ chính là những kẻ đã đóng đinh Ngài trên cây thập tự. Hiểu không?

311 Nhưng có một người gái điếm nhỏ bé mà mọi người đuổi ra! Tôi không tán thành về nạn mãi dâm. Không, thật thế! Nhưng tôi chỉ đang tỏ ra cho anh em Dòng dõi được định trước.

312 Hãy nhìn người này ở đây, người đánh cá này, anh ta không thể...Kinh Thánh nói người không có học hành. Đúng thế không? Không chỉ thế thôi, nhưng người còn là người dốt nát. Vậy thì, điều đó đúng hay sai? Ồ, giá như chúng ta có thể thật ngu dốt về nhiều điều mà chúng ta nghĩ chúng ta biết. Hiểu không? Được rồi. Đây, người ấy vừa ngu dốt vừa thất học. Và rồi người bước đến trong Sự Hiện diện của Chúa Jêsus, và Ngài đã phán bảo cho người biết người là ai. Ngay lúc ấy điều đó giải quyết điều đó.

313 Bây giờ, sự tranh cãi của người khác này chống lại điều đó là gì? “Ồ, nhìn kia, ông ta tin điều đó. Nhìn xem đó là ai. Anh biết đó là ai. Ồ, người đó chưa hề...Ồ—ồ, người là tay đánh cá. Thế đấy, người không biết kiến thức cơ bản ABC của mình. Tôi đã mua cá của người; người thậm chí không thể ký cho tôi cái biên lai. Đó, đấy, đó là loại người ấy! Đó là loại người mà lắng nghe thứ gì giống như Thế.” Cảm ơn Chúa. A-men. Hiểu không? “Ồ—ồ, ông ta không...Hãy nhìn cha ông ấy kia; ông ta là người ngu dốt. Ông ta thậm chí không được đến trường học hành.” Nhưng đó chính là người Ngài đã gọi đến trường; dạy cho đường lối Ngài muốn ông có.

314 Tôi không hậu thuẫn cho việc không đi học, lúc này. Tôi hi vọng anh em hiểu. Nhưng đó chỉ là một loại hình, đấy, những gì anh em có được trong đó. Đó là kiểu cách, và lý do nó đi qua trên đầu của họ.

315 Và anh em biết gì không? Không ai...Tôi có thể, nói chưa đến một phần ba tất cả những người Do-thái trong xứ từng biết bất kỳ điều gì về Ngài đến. Và—và, rồi, một—một phần năm của một phần ba đã lắng nghe Ngài. Và, rồi, một phần trăm của một phần năm tin nhận Nó. Anh em biết Ngài đã có bao nhiêu. Ngài có mười hai người đứng tại thập tự giá, từ trong cả nhóm ấy. Những người còn lại ở đâu? Hiểu không? Bảy mươi người đã bỏ đi.

³¹⁶ Bấy giờ, trong lúc Ngài đang chữa lành người đau, và cứ đi xuống, không nói gì về Giáo lý của Ngài; Ngài cứ tiếp tục, chữa lành người đau và làm mọi thứ. Ồ, chao ôi! Đó, đó là Thần của Chúa ở trên Ngài. Anh em có tin điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Khi Ngài đang chữa lành người đau, tuyệt vời! “Đó là một Thầy vĩ đại. Này, tất cả các anh em, tất cả anh em nên có Ngài trong giáo hội của mình. Anh bạn ơi, anh nói về quyền phép, Người đó có thể thực sự chữa lành cho người đau! Anh nên biết. Người có ân tứ chữa lành.”

³¹⁷ Thế đấy, dĩ nhiên, họ sẽ có một số sự giả mạo với điều đó. Họ đến đây, vì mỗi nhóm phải có người riêng của mình.

Ngài đến đây. Và rồi, điều đầu tiên anh em biết, một ngày kia Ngài ngồi xuống.

“Ồ, chắc chắn, thưa Thầy, chúng tôi sẽ đi với Thầy.”

³¹⁸ “Được rồi, ngồi xuống. Chúng ta hãy đi.” Được rồi, sai bảy mươi người đi ra, và đại loại như vậy.

Rồi một ngày nọ, sau khi một phép lạ lớn được thực hiện, Ngài ngồi xuống và bắt đầu nói cho họ về Lời, đấy. “Ban đầu nghe có vẻ...” Được rồi. Ngài bắt đầu nói với họ về Lời, Lẽ thật.

Họ nói, “À, này, đợi một chút! Hừm! Tôi không biết về điều Này.” Nó mâu thuẫn với tín lý của họ. Nói, “Ồ, tôi biết chúng ta sẽ rời khỏi nhà hội và mọi thứ như thế, nhưng có lẽ là chúng ta—chúng ta sai, các anh em ơi. Tốt hơn chúng ta nên trở lại, bởi vì Người đó nói bằng điều khó hiểu. Người ấy hầu như là một Gã kỳ quặc. Tôi không thể hiểu được *điều Đó*.” Hiểu không? Đó là gì? Hạt giống đã không được định trước từ ban đầu.

³¹⁹ Rồi, điều đầu tiên anh em biết, Ngài có một nhóm chăm sóc nhỏ, và trò chuyện với những mục sư truyền đạo. Họ nói, “À! Hừm! Tốt hơn chúng ta cũng nên trở lại, và đi về và vào lại tổ chức, nhận lấy các giấy tờ của chúng ta lại, đấy. Bởi vì, Gã này, ồ, ai có thể hiểu được một Người như thế? Người nói *điều này* ở đây, và Người nói *điều này* ở đằng kia. Ôi chao!”

³²⁰ Những người khác họ đã không hiểu được Nó như thế. Ngài đang tỏ những điều khó hiểu với vài người trong họ, nhưng không phải cho những người khác.

Vì thế họ bỏ đi. Lúc ấy Ngài quay lại và nhìn mười hai môn đồ đang đứng đó. Phán “Còn các người, cũng muốn đi sao?”
Hiểu không?

³²¹ Bây giờ hãy xem. Phi-e-rơ nói, “Ngài biết điều gì không? Tôi đã tham dự chỗ trước đây dưới đó mọi lúc ấy. Tôi sẽ đi đâu trong thế gian? Tôi sẽ đi đâu? Tôi có thể đi đâu—đi đâu? Sau khi tôi đã làm ở đây một công việc...Và tôi không thể trở về với cái hầm rác đó lần nữa, nơi mà mọi thứ ghê tởm của thế gian đang nằm trong đó. Hiểu không? Tôi—tôi...Tôi sẽ đi đâu? Tôi—tôi thật sự không thể làm điều đó.”

³²² Ngài phán, “Thế thì, được rồi, đi tiếp, đi nào.” Vậy thì, anh em đấy. Hiểu không? Thế thì, đó là thế nào? Mười hai người từ trong khoảng hai triệu rưỡi. Và Đấng Cứu Rỗi của thế gian, trong hàng tỷ người, tuy nhiên khiêm nhường, đấy. Cứ ở lại sống khiêm nhường. Hãy xem.

Bây giờ, với tất cả họ những người Pha-ri-si; và gái điếm tầm thường ấy lên đó. Nàng nói, “Này, Ngài phải là một đấng tiên tri! Bây giờ, chúng tôi biết rằng Đấng Mê-si đang đến, và khi Ngài đến Ngài sẽ làm điều ấy.”

Ngài phán, “Ta là Đấng đó.”

³²³ Nàng thưa, “Quả vậy,” và nàng quay bước đi. Anh em thử ngăn chặn nàng lại một lần xem? Anh em không thể làm điều đó.

203. Anh Branham, xin chào trong Danh của Chúa Jêsus. Xin vui lòng giải thích ai là người, trong Ma-thi-ơ 22:11, người mà không có mặc áo lễ cho tiệc cưới, mặc áo lễ. Tôi biết người này có thể—không thể vào Thiên đàng mà không có mặc áo lễ. Tôi biết, đây là một người khách, không phải là Nàng Dâu.

³²⁴ Vâng, điều đó đúng. Người ấy hẳn là một...Vâng, anh ta chỉ lên vào. Hiểu không? Nào nhìn xem. Bây giờ, tôi...Có thể mất một bài giảng về điều đó.

Bây giờ tôi còn mười phút, để cầu nguyện cho người đau và xong hết phần này. Và tôi đoán, tôi đã xong được một nửa rồi. Để ý. Nhưng tôi—tôi sẽ đi nhanh, đúng, chắc chắn, ngay sau câu này. Hiểu không?

³²⁵ Đây là những gì đã xảy ra, nếu anh em biết phong tục phương đông. Hiểu không? Khi chàng rể phát ra những giấy mời lễ cưới của mình, anh ta phát thật nhiều giấy mời. Và cho mỗi giấy mời anh ta đã gởi đi, có một người đứng nơi cửa, để khoác lên cho khách một chiếc áo choàng. Cho dầu người đó nghèo, hay bất kể là gì, người đó có...nếu người đó giàu hay nghèo, bất kể là gì, người đó, tất cả, phải mặc áo lễ cưới này.

³²⁶ Khi họ đứng tại cửa, họ mặc chiếc áo lễ này lên người đó, nó che phủ bên ngoài người khách. Người ấy được mời, dù anh ta là triệu phú hay cho dù anh ta là người bần cùng, cho dù nhà nông, đào ao, hay bất kỳ người đó là gì, hoặc là kẻ quyền thế, người đó—người đó được ở đây với áo lễ trên người lúc bấy giờ. Bởi vì, chiếc áo choàng đã được khoác lên người ấy tại cửa, khi người ấy đi vào ở cửa.

³²⁷ Bây giờ, lấy ví dụ Tin lành Giảng 10, tôi đã tin là thế, Ngài phán, “Ta là cái cửa.” Hiểu không? “Ta là cái cửa để đi vào...mà bởi đó các người đi vào.” Vậy thì ở đó người ấy đứng ở cửa, và đây là Người mặc áo lễ vào cho người, Thánh Linh, ban cho người chiếc áo choàng công nghĩa khi người đi vào.

³²⁸ Vậy thì, người này đã đến bởi tổ chức nào đó, sau cửa sổ ở tại đây, có lỗ nào đó để chui vào. Và anh ta đi vào bàn và ngồi xuống. Và rồi khi Chàng Rể đến và nhìn chung quanh, anh ta là một... anh ta...*Đây* là những người kỳ cục, trước đây, còn bây giờ *anh ta* là người kỳ cục. Hiểu không? “Người đang làm gì ở đây như thế, mà không có phép báp-tem bằng Thánh Linh và tất cả những điều này? Làm thế nào người đã vào được ở đây?” Ồ, anh ta đã lén vào chỗ nào đó bên cánh cửa. Và anh ta không có giấy mời thích hợp. Hiểu không? Anh ta đến bởi hệ thống giáo dục nào đó, đấy, hay điều gì giống như thế. Anh ta đi vào.

³²⁹ Và Ngài bảo họ, “Hãy trói, tay chân hẳn; quăng hẳn ra khỏi đây, vào trong sự tối tăm bên ngoài, nơi đó sẽ có khóc lóc, và than thở, và nghiến răng.” Hiểu không? Anh ta đi vào thời kỳ Hoạn nạn. Hiểu không? Anh ta đã không vào bởi cánh cửa. Vì thế, đứng lẩm. Câu hỏi:

204. Ê-li của Ma-la-chi 4 cũng sẽ giống Ê-li đã được đề cập trong Khải huyền 11:3 không? Và có phải là những

người làm chứng khác...Hai người làm chứng khác là những cá nhân để riêng ra, riêng biệt?

³³⁰ Vâng. Ê-li của Ma-la-chi 4 sẽ không phải là Ê-li của Ma-la-chi 3. Chúng ta đã đi qua điều đó, tối hôm qua. “Và có phải những người làm chứng khác, hai người riêng biệt không?” Vâng, thưa quý vị, Mô-i-se và Ê-li; với sự khải thị của chúng ta. Bây giờ, tôi không muốn giữ anh em ở đây quá lâu.

205. Các Vua Nhất 19, thưa Anh Branham, tôi tin rằng số người không quý gối là bảy-...

³³¹ Vâng, đúng vậy. Bảy trăm thay vì...Cảm ơn anh. Điều đó chính xác. Đó là bảy trăm thay vì bảy ngàn...“Anh Branham...” Bảy ngàn thay vì bảy trăm. Bây giờ, thấy chỗ đó không?

³³² Anh em biết, thật ra, khi một người đến như thế này, để—để giảng...Tôi muốn hỏi anh em điều gì đó, bây giờ, vậy để anh em sẽ hiểu.

Khi Ê-li đến từ đồng vắng, ông có một sứ điệp. Ông đã ra khỏi đồng vắng đó, và đi thẳng xuống và bảo vị vua đó, “Sương móc thậm chí sẽ không rơi xuống từ trời cho đến lúc ta kêu cầu điều đó.” Đó là những lời ông đã nói. Và quay đi ra ngay, mà không nói gì với ai. Hiểu không?

³³³ Khi ông có một sứ điệp khác, ông đi xuống ngay và nói sứ điệp này. Và quay ngay trở lại, đi vào lại trong đồng vắng. Hiểu không?

³³⁴ Bây giờ, nếu anh em xem, khi tôi đặt viên đá góc dưới đèn tạm đó, Ngài đã phán, “Hãy làm công việc của người truyền bá Tin lành.” Và giờ đây giờ đang đến khi công việc đó đang tách ra. Có điều gì khác đang xảy ra. Thế thì tôi rất...Đấy, tôi tới đây và cố gắng làm tròn công việc của một người truyền bá Tin lành và điều gì khác, và thấy anh em đang ở đâu không? Hiểu không? Anh em thì...Ồ, tôi—tôi đang mong hội thánh đủ thiêng liêng để hiểu được.

206. Anh Branham, tôi hiểu rằng Ê-li phải có mặt ba lần. Anh nói cho chúng tôi biết rằng người đã có mặt hai lần rồi, và sẽ đến lần nữa. Vậy thì, người đó sẽ, mà linh của Ê-

li sẽ ở trên, cũng sẽ là thuộc về hai người làm chứng về Môi-se và Ê-li ở trên đó không?

³³⁵ Không. Không. Người ấy sẽ là dân Ngoại, đấy, với Hội thánh dân Ngoại. Đức Chúa Trời sai phái, luôn luôn, đến dân sự của chính người, đấy. “Ngài đã đến với Dân Minh; song Dân Ngài đã không nhận Ngài.” Ngài luôn luôn gọi đến sứ điệp của Ngài, Sứ điệp thời đại.

³³⁶ Khi Đức Chúa Trời giải quyết với dân Do-thái, đã không có tiên tri dân Ngoại nào đến. Khi Đức Chúa Trời giải quyết với các dân Ngoại, không có tiên tri Do-thái nào. Khi Đức Chúa Trời quay lại với người Do-thái, sẽ không có vị tiên tri dân Ngoại nào. Hiểu không? Hiểu ý tôi nói gì không? Được rồi.

Sau khi Sự Cất lên đã xảy ra...

³³⁷ Bây giờ, sẽ có sự mang sang thời gian, dĩ nhiên, một Sứ điệp mang đến với một thời đại khác. Nó phải đến ngay trong như thời đại này, anh em thấy, như tôi đã giải thích điều đó, đấy; giống như Phao-lô đến với dân Ngoại, và đại loại như vậy. Được rồi.

207. Sau khi Sự Cất lên đã được xảy ra rồi, liệu sẽ có hội thánh nào được cứu cuối cùng, ai không được nhận trong Sự Cất lên không?

³³⁸ Không. Ừ-m. Vì, Huyết đã thực hiện xong. Anh em thấy, không còn có sự cầu thay nữa. Thời đại dân Ngoại đã xong. Sẽ không còn ai được cứu sau Sự Cất lên nữa, không còn hội thánh nữa, ừ-m, hội thánh. “Hãy để kẻ nào ô uế, cứ ô uế; kẻ nào thánh khiết, cứ thánh khiết.” Hiểu không? Điều đó sẽ không xảy ra, đấy, không sau khi Hội thánh đã đi rồi.

208. Anh Branham, tôi đề ý anh, anh có nhắc đến bảy mươi tuần lễ của Đa-ni-ên trong Sứ điệp Ấn thứ Nhất. Tôi hiểu, về Đa-ni-ên, trên bảng ghi âm về Đa-ni-ên, khi Phúc âm trở lại với người Do-thái, bảy mươi tuần lễ sẽ bắt đầu. Có một bảy mươi...một tuần, bảy năm, còn để lại cho những người Do-thái không? Hay là, cho đến lúc đó, chỉ còn một nửa tuần lễ, ba năm rưỡi còn để lại cho họ?

³³⁹ Chỉ một nửa tuần lễ. Chúa Jêsus đã nói tiên tri, nửa tuần lễ đầu tiên, như đã được báo trước. Chỉ còn nửa tuần lễ còn lại cho họ.

Anh Branham, vì anh đã không cầu nguyện cho người đau suốt tuần lễ, xin anh...? (Đó chỉ là lời thỉnh cầu cho điều đó.)

Anh Branham, xin cho tôi gặp anh sau buổi nhóm...? (Đó là một lời thỉnh cầu, đấy, ở đó.)

209. Xin anh vui lòng giải thích về Sa-tan bị trói một ngàn năm, và được thả ra trong trận chiến—trận chiến trong Khải huyền 20:8? Điều này có liên quan gì với Trận chiến A-ma-ghê-đôn như được nhắc đến trong Ấn thứ Tư? Gót và Ma-gót sẽ được tập hợp từ dân sự trên đất mới không?

³⁴⁰Ồ, đây là câu hỏi dài, và tôi—tôi sẽ chỉ phải đưa ra điểm chính của nó, thấy đó. Vậy thì, điều trước tiên, “Xin...” Bây giờ, có lẽ tôi không thể giải thích nó được. Tôi sẽ cố gắng hết sức.

Xin Anh vui lòng giải thích về Sa-tan bị trói một ngàn năm, được thả ra lại cho trận chiến trong Khải huyền 20:8?

³⁴¹Đó không phải là Trận chiến A-ma-ghê-đôn. Trận chiến A-ma-ghê-đôn xảy ra trên phía này, đấy, được rồi, vào lúc thời kỳ Hoạn nạn đã chấm dứt.

Bây giờ, điều này có liên quan gì với Trận chiến Gót và Ma-gót?

³⁴²Không quan hệ gì cả. Một là ngàn năm này, và phần kia là sự chấm dứt của—sự chấm dứt của một ngàn năm.

...như đã được đề cập trong Ấn thứ Tư? Liệu Gót và—liệu Gót và Ma-gót sẽ được tập hợp từ các dân trên trái đất mới không?

³⁴³Sa-tan được thả khỏi tù của nó, và đi tập hợp tất cả dân chúng, kẻ gian ác, mang họ đến nơi này. Và Đức Chúa Trời cho mưa lửa và diêm sinh từ trời xuống, và họ bị thiêu nuốt, đấy. Hai trận chiến, với nhau. Câu hỏi:

210. Liên quan đến sáu mươi tám triệu người bị sát hại bởi giáo hội Công giáo La-mã, trong lịch sử chuyện này đã xảy ra vào lúc nào? Và điều này đã xảy ra trong thời gian bao lâu?

³⁴⁴ Lấy ví dụ quyển *Cuộc Cải Chánh Vinh Quang* của Schmucker. Tôi đoán một số trong những học giả này có quyển đó. Và đó là lịch sử của hội thánh. Và hiện giờ tôi quên ở trang nào, nhưng nó đã xảy ra từ thời gian của sự—sự...sự việc phát sanh, hay được đưa ra cho hội thánh, bởi Thánh Augustine giám mục thành Hippo, châu Phi. Đó là năm 354 sau Công Nguyên. Và nó kéo dài cho đến 1850, cuộc thảm sát Ái-nhĩ-lan, đấy. Vậy thời kỳ đó là từ năm 33 Sau Chúa hay năm 30 Sau Chúa...354. Theo như tôi hiểu điều đó đúng, bấy giờ, đấy. Từ năm 3-5-4 Sau Chúa cho tới—tới năm 1-8-5-0 Sau Chúa, 1850, theo lịch sử, có sáu mươi tám triệu người Tin Lành bị giết chết, được ghi lại trong sách tử đạo La-mã, vì bất đồng với giáo hoàng La-mã. Đó là lịch sử. Nếu anh em muốn nói điều đó là sai, ồ, thế thì, có lẽ George Washington, hay Lincoln đã không có mặt tại đây. Anh em biết, không ai trong chúng ta sống lui lại để nhìn thấy điều đó. Nhưng tôi tin họ đã có mặt ở đây, dấu sao đi nữa. Tôi thấy những dấu hiệu mà họ đã có mặt ở đây.

211. Thưa Anh Branham, chương 19 của...và câu thứ 18, “Nhưng Ta đã để dành lại cho Ta trong Y-sơ-ra-ên bảy ngàn người, bảy ngàn người trong Y-sơ-ra-ên, tất cả đã không có quỳ gối...quỳ gối trước mặt Ba-anh, và mọi miệng...hay—hay cúi đầu trước Ba-anh, và mọi...mà chưa hôn nó, miệng họ chưa hôn nó.” Xin giải thích điều này cho tôi, về—về bảy trăm.

³⁴⁵ Đó là bảy ngàn. Hiểu không? Và điều đó, “hôn Ba-anh,” anh em không biết...Bao nhiêu người ở đây trước đây là Công giáo? Chắc chắn. Hiểu không? Các bạn hôn các hình tượng. Hiểu không?

³⁴⁶ Và, nên nhớ, trong thời của Ba-by-lôn và Nê-bu-cát-nết-sa, khi vương quốc dân Ngoại đi vào, đấy; khi vương quốc dân Ngoại đi vào, nó đến bởi việc tôn thờ của một người. Nê-bu-cát-nết-sa đã làm một tượng của một người. Và nếu anh em có tâm trí

thiên liêng, bây giờ hãy lắng nghe sự khải thị này. Linh đó, con người đó mà ông đã đúc là tượng bởi sự khải thị, hay ông đã làm một tượng của người đó, bởi sự khải thị của ông, là Đa-ni-ên, một người tin kính được tôn thờ. Hiểu điều đó không? Bởi vì, tên ông là Bê-n-xát-sa, phải không? Hay, Bê-n-tơ-xát-sa, là tên của thần của ông. Và ông đã làm một tượng của thần đó, mà chính là ảnh tượng của Đa-ni-ên. Và Đa-ni-ên không chịu cúi mình trước hình tượng của chính mình. Hiểu không? Hiểu không?

³⁴⁷ Và ở đây nó xảy ra một lần nữa, đấy. Nào hãy xem. Vương quốc dân Ngoại được đưa vào, trong thời của Ba-by-lôn, bởi Vua Nê-bu-cát-nết-sa; một vua dân Ngoại, đưa giáo hội và nhà nước lại với nhau, bằng cách lấy hình tượng thánh khiết...hay ảnh tượng của một người thánh khiết, và cưỡng ép thờ phượng nó. Vương quốc dân Ngoại chấm dứt ở bàn chân, với bản chữ viết tay trên tường, bởi một quyền lực chính trị liên hiệp giáo hội và nhà nước lại với nhau; để ép buộc hôn những pho tượng một lần nữa, anh em thấy, điều giống y như vậy, hình tượng của một người thánh. Chắc chắn.

212. Thưa Anh Branham, khi Sự Cất lên này xảy ra—khi Sự Cất lên này xảy ra, liệu những con trẻ không phân biệt được đúng sai sẽ đi vào Sự Cất lên không?

Nếu tên của chúng được ghi trong Sách. Vâng. Đúng thế. Hiểu không? Được rồi.

213. Anh Branham, đêm qua anh đã nói rằng...có bảy trăm người được cứu, sẽ được cứu theo sự rao giảng của Ê-li. Anh có ý nói bảy ngàn-...?

³⁴⁸ Vâng. Đúng thế. Xin tha lỗi cho tôi về điều đó, đấy. Đúng rồi, đấy, tôi có ý nói thế.

Anh Branham, xin anh thông giải...Sau khi anh mở... Anh Branham, liệu sự—sự (d-e-s-p-e...) sự phân chia thời đại hội thánh...

Xin lỗi. “Liệu sự phân chia-...” Này, không phải là anh em. Lỗi tại tôi, đấy.

214. Liệu sự phân chia thời đại hội thánh về ân điển sẽ hết, sau khi anh mở Ấn thứ Bảy?

349 Tôi hy vọng không. Không. Không. Thưa các bạn, đừng hiểu điều đó trong trí anh em lúc này, đây. Anh em cứ tiếp tục. Hãy đào khoai tây, và đi nhà thờ, và cứ như thế. Nếu điều đó xảy ra vào buổi sáng, anh em sẽ được tìm thấy đang làm chính xác những gì anh em được cho là đang làm. Đừng—đừng bắt đầu...

350 Đây, khi anh em làm thế, anh em bóp méo chính sự việc xa khỏi mục—mục đích mà nó đã được định cho. Anh em có những ý tưởng đặc biệt nhỏ, và anh em có những ý tưởng riêng của mình về các thứ. Đừng lấy ý tưởng riêng của mình. Chỉ khi anh em ngồi và lắng nghe những điều giống như thế, hãy nói, “Cảm ơn Ngài, lạy Chúa. Con chỉ đang bước đi gần Ngài thêm một chút nữa.” Hiểu không? “Con sẽ bước đi...” Đừng bỏ công việc và nói, “Tôi sẽ bán hết mọi thứ.”

351 Một người chạy vào, ngày nọ, lên đây từ Bắc Carolina, ngay trước khi chúng tôi ra đi. Và anh ta nói, “Vinh quang thuộc về Chúa! Ông có thể cho tôi biết *người nào đó* vĩ đại ở đâu không?”

Và tôi đáp, “Không.”

352 “Ồ, vâng, thưa ông,” nói, “người này có...” Nói, “Người này là chủ tịch của Hội Truyền giáo Ghi âm.”

Tôi nói, “Cái gì?”

“Hội Truyền giáo Ghi-âm.”

Tôi nói, “Tôi không hiểu.”

Và anh ta nói, “Ồ,” nói, “người này là chủ tịch.”

Tôi nói, “Ông nói tên ông ta là gì?”

353 Anh ta đáp, “Branham, tôi tin vậy. Điều gì đó như thế, Brown hay Branham.”

Tôi nói, “Ồ, tên tôi là Branham.”

Anh ta hỏi, “Ông có phải là chủ tịch của Hội Truyền giáo Ghi âm không?”

Tôi đáp, “Không, thưa ông.”

Anh ta nói, “Ồ, một Ngàn năm bình an ở đâu?”

Tôi nói, “Tôi không biết.”

354 Anh ta nói, “Ồ, ông là một...Ông—ông có ý nói rằng điều—điều—điều—điều đó sẽ xảy ra ngay tại đây, và ông không biết nó?”

Tôi đáp, “Không, tôi không biết, thưa ông.”

355 Anh ta nói, “Ồ, vinh quang thuộc về Chúa!” Nói, “Tôi có một số—một số người bạn đến bảo tôi,” và nói, “tôi đã bỏ việc rồi.” Anh ta vẫn còn mặc quần áo lao động. Nói, “Anh ơi, tôi muốn có Ngàn năm ấy.”

356 Và tôi nói, “Ồ, tôi—tôi nghĩ anh chỉ hơi bị lẫn lộn một chút, phải không, người anh em?”

357 Khoảng lúc đó một xe hơi trờ tới, một chiếc tắc-xi. Bà ấy nói, “Dừng lại! Dừng lại! Dừng lại!” Một phụ nữ trẻ đến đó, nói, “Bây giờ xin anh cầu nguyện cho chồng tôi.”

Tôi nói, “Vâng, thưa bà. Còn—còn việc đó thì sao?”

358 Bà nói, “Ồ, tôi hiểu ông phải đợi một tháng cho một cuộc phỏng vấn, đấy, để được cầu nguyện cho.”

Và tôi nói, “Gì vậy?”

359 Và bà ấy nói, “Vâng, thưa ông.” Nói, “Nhưng tôi liều lĩnh. Ông phải cầu nguyện cho chồng tôi.”

Tôi nói, “Dĩ nhiên. Ông ta ở đâu? Mang ông ấy vào.”

360 Người này đang đứng ở đó, nhìn ra, nói, “Anh cũng cầu nguyện cho người đau à?”

Tôi đáp, “Vâng, thưa ông.”

361 Nói, “Anh đã nói tên anh là gì, Branham à?” Tôi nói... “Và anh không biết gì về một Ngàn năm bình an sao?”

362 Tôi đáp, “Ồ, tôi...Không, tôi không biết.” Tôi nói, “Tôi—tôi không hiểu điều đó. Chỉ ngay trong Kinh Thánh.”

363 Anh ta nói, “Không, nó có ngay bây giờ. Người ta đến từ mọi nơi.”

Tôi hỏi, “Ở đâu?”

Anh ta đáp, “Jeffersonville, Indiana, ngay dưới cầu.”

364 Tôi đáp, “Thưa ông, ông hiểu cho, tôi đã không giúp ích gì.” Và tôi nói, “Tôi không biết gì về điều đó.” Tôi nói, “Chúng ta hãy

đi vào và ngồi xuống. Có lẽ chúng ta có thể bàn về điều này.” Chúng tôi đã làm thế, đấy.

³⁶⁵ Đứng, đứng, anh em thấy đấy, thưa các bạn, đừng bao giờ anh em ham muốn một chức vụ. Anh em biết tôi có ý nói gì. Hiểu chứ? Anh em sẽ hạnh phúc hơn với vị trí của mình. Hiểu chứ? Anh em cứ tiếp tục.

215. Sau sự Cất lên của Nàng Dâu, khi nào hội thánh, đi qua thời kỳ Hoạn nạn, chịu sự phán xét? (Nó không chịu phán xét...) Điều đó xảy ra trước hay sau Ngàn năm bình an?

Vì “hội thánh.”Ồ, tôi xin lỗi các bạn. Xin tha lỗi cho tôi, người mà đã viết câu này. “Khi nào hội thánh...”

Sau sự Cất lên của Nàng Dâu, khi nào hội thánh, phải trải qua thời kỳ Hoạn nạn, chịu sự phán xét? Nó xảy ra trước hay sau đó...?

³⁶⁶ Sau đó! “Những người chết còn lại đã không sống trong một ngàn năm,” mà đã không đi với Nàng Dâu. Chúng ta hãy xem:

216. Anh đã nói nhiều lần rằng chủ nghĩa cộng sản được Chúa dấy lên, để phục vụ mục đích của Ngài, như Vua Nê-bu-cát-nét-sa. Vậy thì chủ nghĩa cộng sản sẽ khớp vào bức tranh ở đâu để sẽ...cuối cùng nó...cuối cùng nó sẽ làm? Nó kết thúc bằng cách nào? Nhiều học giả tin rằng trong vương quốc phía bắc, Gót và Ma-gót đã được đề cập trong Kinh Thánh, đi xuống chống lại Y-sơ-ra-ên trong—trong...(Tôi không thể hình dung thật sự nó là gì. Đúng thế. Đúng thế.) Tôi tin, trong cuộn...một vài cuộn bằng đã được thực hiện, đã nói, anh có nói cuối cùng chủ nghĩa cộng sản sẽ rơi xuống một...rằng chủ nghĩa cộng sản cuối cùng sẽ hủy diệt đạo Công giáo, hay Va-ti-can, bằng một sự bùng nổ. Điều này đúng không?

³⁶⁷ Vâng. Khải huyền 16, anh em tìm thấy điều đó, và Khải huyền 18:8 và 12. Nếu có người ấy ở đây, muốn lấy mẫu giấy này, ghi lại về chỗ đó, anh em có thể tra xem nó ngay. Đúng thế. Đấy, “Than ôi, than ôi thành phố lớn đó! Vì trong một giờ nó sẽ đi đến sự chấm dứt của nó.” Anh em thấy, những nhà buôn, và mọi

thứ khác, mà đã buôn bán với nó. Nó sẽ xảy ra. Đúng vậy. Và không...

³⁶⁸ Hãy bỏ đi, cứ quên về chủ nghĩa cộng sản. Hiểu không? Nó không là gì cả ngoài một nhóm—nhóm người mà chẳng là gì ngoài những người dã man mà—mà không tin kính. Nó là một hệ thống. Xin để tôi tỏ cho anh em điều gì đó, chỉ cho anh em thấy nó thật đơn giản như thế nào. Ồ, chỉ có duy nhất một phần trăm của toàn nước Nga là theo chủ nghĩa cộng sản. Họ cần một sứ giả. Hiểu không? Một phần trăm; thế thì, chín mươi chín phần trăm của họ vẫn là phía Cơ-đốc nhân. Một phần trăm, và làm sao một phần trăm có thể kiểm soát chín mươi chín phần trăm? Điều đó nên giải thích nó cho anh em, ngay tại đó. Nếu Chúa đã không cho phép điều đó, ồ, thế đấy, hẳn họ sẽ bị tổng ra ngoài cách đây lâu rồi. Hiểu không? Chắc chắn.

217. Anh Branham, anh nói rằng La-mã sẽ lấy chính quyền của những người Do-thái vào cuối ba năm rưỡi. Điều đó sẽ là—là ba năm rưỡi đầu tiên của cơn Hoạn nạn, hay nó sẽ là ba năm rưỡi sau? Điều này đúng không?

³⁶⁹ Nó sẽ là ba năm rưỡi sau. Đúng vậy. Không phải đầu, vì nó đã qua rồi.

Có thêm một câu nữa sau câu này:

218. Người anh yêu dấu của tôi, có phải Ma-la-chi 4:5 Ê-li sẽ đi vào đồng vắng, như Các Vua Nhất 17 bảo cho chúng ta Ê-li khác đã làm?

³⁷⁰ Ồ, tôi không muốn nói một cách chính xác rằng ông sẽ, rằng ông sẽ đi đến đồng vắng. Nhưng ông sẽ là người này, anh em thấy, ông là...Ê-li-sê và Ê-li, anh em để ý không? Hầu hết những người giống như thế là những người đi xa; họ, họ lánh xa khỏi dân sự. Họ rất kỳ cục. Họ không hiệp hội quá nhiều với dân chúng.

³⁷¹ Anh em để ý cách mà Ê-li-sê, và Ê-li, và Giăng Báp-tít thế nào, và bản chất đó của linh đó, anh em thấy. Và họ không...Ông—ông, tôi tin người sẽ là một người yêu mến của đồng vắng, và có lẽ ở lại trong đồng vắng. Nhưng, bây giờ, chỉ nói người sẽ là một kẻ ẩn dật và sống trong đồng vắng, tôi không biết về điều đó.

Thỉnh thoảng họ sống trong đồng vắng. Ê-li-sê không, nhưng Ê-li đã vào. Và rồi, Giăng, người—người đã sống trong đồng vắng.

³⁷² Và, thật khó nói, những tiên tri khác này, khi họ đi ra khỏi xứ Giu-đa đó, tôi không biết họ sẽ ở lại đâu. Họ có lẽ cắm trại trên ngọn đồi nơi nào đó. Hay—hay là, những gì họ sẽ làm trong những ngày của lời tiên tri của họ, tôi—tôi không biết họ sẽ làm gì.

Nhưng anh em...Những gì tôi đang cố gắng nói là điều này. “Họ, họ sẽ, họ sẽ là một—một—một...” Họ đang cố gắng hỏi, “Họ sẽ thật là những người ở trong đồng vắng không?”

³⁷³ Ồ, họ sẽ phải đi tới phía bắc British Columbia để có đủ đồng vắng cư ngụ lúc này, nơi nào đó, anh em thấy. Vì vậy sẽ là một người nào đó...Đồng vắng bị giảm xuống hết thấy. Thấy không? Không còn lại nhiều đồng vắng lắm. Thấy không? Vì vậy, điều duy nhất, họ—họ có lẽ là người yêu đồng vắng, đấy, và có lẽ ở lại nhiều trong đồng vắng, và họ sẽ...Anh em có thể để ý bản chất của họ, là không thỏa hiệp, đấy, và anh em sẽ—anh em sẽ biết điều đó khi nó đến. Hiểu không? Anh em sẽ thấy điều đó; nếu anh em—anh em tỉnh thức.

³⁷⁴ Bây giờ, đây là một cuộn băng, tôi không biết cách chạm đến nó như thế nào. Và tôi có một cuộn băng khác ngay trước cuộn băng này, và rồi tôi sẽ bảo họ tắt cuộn băng một phút.

219. Nếu Đức Chúa Trời là một thân vị, tại sao hay làm thế nào Ngài có thể nói chuyện với chính Ngài trên Núi Hóa Hình?

³⁷⁵ Ồ, tôi vừa mới giải thích điều đó, anh em thấy. Hiểu không? Tôi muốn hỏi anh em điều này. Tôi sẽ...Khi Chúa Jê-sus cầu nguyện với Đức Cha, anh em thấy.

[Anh Branham bắt đầu nói với một anh em trong hội chúng—Bt.] Tôi tin anh có phép báp-tem bằng Thánh Linh. Phải không, thưa anh? Mời anh đứng lên một phút. Anh tuyên bố mình có phép báp-tem bằng Thánh Linh chứ? [Người anh em ấy nói, “Dạ có, thưa anh.”] Tôi cũng thế. Thế thì, đó là gì? Thế thì tôi không tuyên bố rằng tôi có—tôi có những quyền phép trong chính mình để mở ra những sự mầu nhiệm này. Tôi

không có quyền năng chữa lành những người đau. Chính là Đức Chúa Trời.

³⁷⁶ [Anh Branham tiếp tục nói với anh em ấy trong hội chúng—Bt.] Tôi tin anh là một nhà truyền đạo. Nếu tôi không lầm, anh đến từ Arkansas. Được rồi, nào. Và trong anh, anh có, là—là được thôi thúc giảng Tin lành. Bình thường, anh được lớn trên một nông trại và xung quanh như thế. Anh thật không biết gì về điều đó; nhưng Điều gì đó đến trong anh, để giảng Tin lành. Anh không tuyên bố điều đó với chính mình, chút nào. Đó là Người khác, gọi là Đức Thánh Linh. Đúng thế không? [“Vâng, thưa anh.”] Được.

³⁷⁷ [Anh Branham tiếp tục nói với người anh em ấy trong hội chúng—Bt.] Bây giờ tôi muốn hỏi anh. Có phải...Đức Thánh Linh đó ngự trong anh. Đúng thế không? [Người anh em ấy nói, “Đúng thế.”] Anh trò chuyện với Ngài không? [“Có, thưa anh.”] Nói với Ngài không? Cầu nguyện với Ngài không? Được rồi. Đó là mọi điều tôi muốn. Cám ơn anh, rất nhiều.

Hiểu không? Bây giờ anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

³⁷⁸ Tôi sẽ hỏi anh em một câu. Làm thế nào điều đó đến khi... Chúa Jêsus, trong Tin lành Giảng 3, Ngài phán, “Khi Con Người sẽ đến, mà bây giờ hiện ở trên Trời.” Hiểu không? “Hiện giờ ở trên Trời; sẽ lại...đến thế gian.” Hiểu không? “Con Người mà hiện giờ ở trên Trời,” và ở đây Ngài đã đứng ngay đây trò chuyện với người ấy. Bây giờ anh em trả lời tôi câu đó. Chúa Jêsus và Cha là cùng Một Người.

³⁷⁹ Giống như khi Đức Thánh Linh ở trong tôi; anh em đang nhìn tôi đang giảng, nhưng đó không phải là tôi.

Đó không phải tôi có thể nói một lời mà có thể mang đến, như anh em biết, một con vật; ngồi đó và nhìn vào nó, và giết nó và ăn nó. Đó là quyền phép sáng tạo. Điều đó không nằm trong một con người.

³⁸⁰ Không phải tôi có thể ẵm một chú bé tại đây, năm...Các bác sĩ đặt nó nằm ngửa, bị cơn đau tim, đêm nay. Và bảo, “William Branham đã nói như vậy”? Không. “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, nó

xong rồi.” Và mang nó xuống cho bác sĩ, ngày kế tiếp, và nó chết hoàn toàn.

³⁸¹ Một đứa bé bị viêm phổi, cho đến lúc mắt của nó lồi ra, và vàng bệch hết cả, bao tử; cho đến lúc họ đưa nó đến bệnh viện, cho máu và các thứ, thậm chí để đem nó đến đây. Và trong thời gian năm phút, nó khóc đòi xúc xích! Và đem nó lại cho bác sĩ, ngày hôm sau, và thậm chí không thể tìm được một dấu vết nào nữa. Đó phải chăng là “William Branham đã nói vậy”? Đó là “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY!” Tuy nhiên, Ngài là một cá thể khác biệt với tôi, nhưng cách duy nhất là Ngài biểu lộ qua tôi. Hiểu không?

³⁸² Đó là Chúa Jêsus và Cha như thế nào. Chúa Jêsus phán, “Không phải là Ta làm công việc; ấy là Cha Ta ngự trong Ta.”

Vậy thì, “Con Người sẽ lên Trời, bây giờ đang ở trên Trời.” Hiểu không? Đó là gì? Ngài hiện hữu mọi nơi bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời.

³⁸³ Bây giờ, đây là một câu khác, tôi...[Anh Branham bật ngón tay một lần—Bt.] Tôi muốn nói những lời này.

Giải thích những gì anh đang nói về...

[Băng trống. Một anh em nói trong hội chúng.—Bt.]

Cảm ơn Ngài, Đức Chúa Trời là Cha. Chúng con cảm ơn Ngài vì Thánh Linh, của sự hiện hữu Ngài ở đây. Và chúng con được bảo, lạy Cha, rằng lần nọ, khi kẻ—kẻ thù đang tiến vào, và Thánh Linh giáng trên một người và nói tiên tri với người, và bảo cho người biết. Nó lập sự việc trong trật tự, ở đó họ đã biết hành động như thế nào để đánh bại kẻ thù, và tìm thấy kẻ thù ở đâu.

³⁸⁴ Và con cảm ơn Ngài, Cha ôi, rằng Ngài vẫn là Đức Chúa Trời không hề thay đổi như Ngài đã từng có. Ngài vẫn y nguyên. Chúng con thay đổi, và các thời đại thay đổi, và thời gian thay đổi, và người ta thay đổi. Nhưng Ngài không bao giờ thay đổi. Các hệ thống của Ngài vẫn y nguyên. Ân điển của Ngài vẫn y nguyên. Các công việc của Ngài không thay đổi, bởi vì chúng huyền diệu, và vượt qua bất kỳ tri thức nào của con người từng hiểu được.

³⁸⁵ Vậy chúng con thật biết ơn, Chúa ôi, rằng những bí mật của Ngài được giấu kín trong những tấm lòng của các đầy tớ Ngài. Và chúng con thật sung sướng vì điều này, Chúa ôi. Và xin cho

chúng con đi tới như những Ánh sáng rực rỡ, tới...từ nơi này tới nơi kia, và cố gắng, với tình yêu thương, để—để mang những người khác vào; hầu cho chúng con có thể kéo lưới mọi góc nhỏ, và quảng lưới, để tin chắc rằng chúng con bắt được mọi con cá thuộc về Ngài. Và rồi Chiên Con sẽ mang Nàng Dâu của Ngài đi, ở bên cạnh Ngài mãi. Chúng con đang chờ đợi thì giờ đó, nhưn Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³⁸⁶ Bao nhiêu người đau ở đây, hãy cho chúng tôi thấy bàn tay của anh chị em. Ồ, trông có khoảng...Giơ tay lên lại. Khoảng một, hai, ba, bốn, năm, sáu, bảy, tám, chín, mười, mười một, mười hai, mười ba, mười bốn, mười lăm, mười sáu, mười bảy, mười tám, mười chín, hai mươi...[Anh Branham và người nào khác tiếp tục đếm cách im lặng những bàn tay giơ lên—Bt.] Bốn mươi bảy, khoảng bốn mươi bảy. Được rồi.

³⁸⁷ Đã mười một giờ ba mươi. Chúng ta có thể cầu nguyện cho người đau ngay bây giờ; đưa tối nay vào với sự—với sự...Anh chị em, anh chị em muốn làm điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

³⁸⁸ Tôi tin ngay bây giờ sẽ là thì giờ tốt đẹp để làm điều đó. Tôi nói cho anh em tại sao: Đức Thánh Linh, đang đứng ngay đây, đang xúc dầu. Bây giờ, khi chúng ta di chuyển lên trong Thánh Linh đó giờ này, đây, và anh chị em thấy Điều gì đó, anh chị em biết Điều gì đó—Điều gì đó hiện diện, đây. Và nếu anh chị em có thể tin, anh chị em nên tin ngay bây giờ. Hiểu không? Nếu anh chị em định tin, chính là bây giờ.

³⁸⁹ Bây giờ, chúng tôi muốn anh em hãy đến thật yên lặng. Và hãy để cho những người đó ở trong lối đi lại *tại đó*, mà đã đưa tay lên, bước vào trong lối đi *này*, và đi xuống theo lối *này*. Và rồi chúng ta sẽ nhận họ, dây này qua dây khác. Và chỉ bốn mươi lăm—bốn mươi lăm, bốn mươi bảy người; sẽ không mất nhiều thì giờ lắm.

³⁹⁰ Tôi sẽ mời Anh Neville nếu anh ấy đến, bước ngay xuống đây với tôi, và chúng ta sẽ cầu nguyện cho họ.

³⁹¹ Đầu tiên, họ những người mà bây giờ đi vào trong lối đi, cứ đứng lên chỉ một phút bây giờ, để chúng ta có thể cầu nguyện

cho các anh chị em tại đây và đặt tay trên mọi người. Bây giờ, đứng vậy, chỉ mọi người sắp đến trong hàng cầu nguyện, đây, họ những người mà sẽ đến trong hàng người xin cầu nguyện. Hiểu không? Bây giờ—bây giờ, đây, hãy bấm giờ, để chúng ta chắc chắn tiến hành được, chúng tôi sẽ cầu nguyện cho anh chị em bây giờ.

³⁹² Nhìn xem, thưa các bạn. Bây giờ tôi xin giải thích điều đó với các bạn. Chúa Jêsus Christ đã phán điều này, “Những dấu hiệu này sẽ theo những người tin.” Bây giờ hãy xem. Ngài không hề phán, “Nếu họ cầu nguyện cho họ.” “Nếu họ đặt tay trên kẻ đau, thì kẻ đau sẽ bình phục!” Và nếu Đức Chúa Trời có thể chữa được một trường hợp viêm phổi không thất bại, và một bé gái mà không thể có đức tin cho chính mình, và làm cho con người đó hoàn toàn khỏe mạnh; nếu Ngài có thể lấy trường hợp kế tiếp, một cậu bé, và chữa lành cho cậu cho đến nỗi các bác sĩ thậm chí không thể tìm được cơn sốt thấp khớp nào trong máu của nó hay điều gì khác; thì Ngài có thể làm gì cho anh em? Vậy thì, những đứa bé nhỏ, chúng không hiểu được lời cầu nguyện là gì. Nhưng chỉ đặt tay trên chúng, và điều đó làm việc ấy. Chúng ta có thể hiểu được điều đó.

Bây giờ, trong lúc anh em đứng, để cầu nguyện bây giờ.

³⁹³ Lạy Cha Thiên thượng, với sự Hiện diện vĩ đại của Ngài đang đặt tại đây, Đức Thánh Linh lớn, Đấng chúng con có hình ảnh về, Đấng mà chúng con đã đọc trong Kinh Thánh, Ngài hiện diện ngay ở đây bây giờ. Ngài đang bày tỏ chính Ngài qua xác thịt con người.

³⁹⁴ Thật chúng ta đã thấy Ngài mà không có một lần nào sai, qua các năm, có thể bày tỏ chính những ý tưởng của lòng người, tỏ ra tội lỗi họ đã phạm, bảo cho họ một cách chính xác những gì đã xảy ra và sẽ xảy ra, mà không có một lần nào sai! Thế thì, chúng con biết rằng Đức Chúa Trời của Áp-ra-ham, Y-sác, và của Y-sơ-ra-ên, vẫn còn là Đức Chúa Trời, trong Thân vị của Chúa Jêsus Christ.

³⁹⁵ Và bây giờ bởi Thánh Linh của Ngài đã giáng xuống từ Trời, dưới Huyết đổ ra tại đồi Calvary, xuống giữa vòng dân sự, để cho chính Ngài được bày tỏ trong xác thịt con người ngay trước sự

thieu đốt của thế gian; Đức Thánh Linh lớn tiêu biểu trong xác thịt con người. Những người quý báu đó đã tin nhận sự đền tội bằng Huyết, và Thánh Linh vào trong hình hài của họ; Đức Chúa Trời, tượng trưng trong xác thịt con người.

³⁹⁶ Cho nên, nó sẽ không phải là xác thịt con người, chỉ để thực hiện hành động, giống như trong phép báp-tem hay đại loại như vậy, với mạng lệnh, rằng, “Những dấu hiệu này sẽ theo họ những người nào tin.” Bằng sự đặt tay trên người đau, Thánh Linh sẽ thấy với điều đó để họ được khoẻ mạnh, nếu họ tin. Bây giờ, lạy Cha, chúng con biết rằng những điều này là đúng.

³⁹⁷ Những người này đang đứng, họ sẽ đi qua dưới những bàn tay của các vị mục sư truyền đạo đã nhận lãnh Thánh Linh này, và họ đã sẵn sàng, Chúa ôi, để đặt tay trên người đau. Và Cha ôi, chúng con biết, rằng nếu như những người này chỉ tin! Đúng như mọi Lời mà Ngài đã hứa, nó phải xảy ra, vậy để...Và nó không thể xảy ra mà không có đức tin, vì không có đức tin thì không thể nào làm đẹp lòng Đức Chúa Trời. Chúng con thật sự không thể làm điều đó.

³⁹⁸ Và giờ đây với đức tin, tin, với lời hứa này đang đặt trước chúng con, với các Ấn trong Kinh Thánh đã được mở ra cho chúng con, rằng Đức Chúa Trời giữ Lời Ngài! Xin cho những người quý báu này, mà bị đau, Chúa ôi,...và tình cảm của con dành cho họ, như một con người trong thân thể ắt phải chết giống như của họ. Và bây giờ của họ...cùng một Thánh Linh mà ngự trong chúng con, lạy Chúa, cũng ngự trong họ. Và chúng con cảm thấy buồn với nhau. Và biết rằng đó là Giao ước mới trong Huyết mới...Nếu như giao ước cũ ban cho sự chữa lành, hưởng hồ gì giao ước này làm “mới và tốt hơn” thế nào? Lạy Cha, nguyện điều đó được như vậy, để dân sự này sẽ không thất vọng, nhưng sẽ nhận sự chữa lành của mình trong khi họ đi qua dưới những bàn tay của các đầy tớ của Ngài, như Danh Chúa Jêsus Christ. A-men.

³⁹⁹ Bây giờ—bây giờ, chúng ta sẽ, phía *này* sẽ được ngồi, trong khi phía bên *này* đi qua. Và rồi phía *này* sẽ đi trở lại, và phía kia... Bây giờ, một số trong các anh em ở đây, sẽ đứng lên. Tôi tin anh

em là những mục sư truyền đạo đứng dọc theo đây, tất cả anh em ở đó.

Tiến sĩ đâu rồi, Anh Ned? Anh sẽ ở trong hàng cầu nguyện không, Anh Ned? [Anh Ned Iverson nói, “Có. Tôi đang đứng cho người nào khác.”—Bt.] Được rồi, Anh Ned. Được rồi. Ngay khi anh đã được cầu nguyện cho rồi, hãy bước ngay vào hàng.

⁴⁰⁰ Bây giờ hãy để những anh em bên này ở trên *đây*, cứ an tọa trong một lát, và tôi sẽ lấy những anh em từ bên *này*. Rồi, rồi chúng ta sẽ đi xuống và lấy dây giữa, và đưa họ quay trở lại lối *này*. Rồi lấy dây *này*, và đưa họ qua lối *này*, và chúng ta sẽ cầu nguyện cho mọi người.

⁴⁰¹ Tôi sẽ hỏi Anh Teddy...Anh ấy ở đâu? [Anh Teddy Arnold nói, “Ở ngay đây.”—Bt.] Được rồi. Tôi muốn anh đàn bài, “Giờ này Danh Y đại tài ở gần.” Và người chơi dương cầm, bất cứ họ ở đâu, hãy đệm đàn, nếu chị muốn.

⁴⁰² Hãy lắng nghe, anh em còn nhớ thời chúng ta chơi bài đó, và một cậu bé được mang lên bục không? Cô bé Amish đang đàn bài, “Giờ này Danh Y đại tài ở gần.” Cô bé có tóc sẫm, dài, hay—hay đúng hơn là, màu hung, một người Mennonite hay một cô gái Amish, người đó, nằm ngửa đầu lên.

⁴⁰³ Và Thánh Linh giảng vào cậu bé, chỉ bằng cách đặt tay; bị què chân. Và cậu ấy nhảy ra khỏi cánh tay tôi, và chạy xuống qua bục. Mẹ cậu đứng lên, và ngã xuống lại; một người Mennonite, tôi tin vậy, thoạt đầu.

⁴⁰⁴ Và Thánh Linh của Chúa giảng vào cô bé Mennonite này, hay Amish, bất kể cô ấy là gì. Bố cô bé và họ đang ngồi tại đó, với... quần áo của họ mặc, như những người Mennonite, hay bất kỳ là gì. Và cô bé nhảy lên từ cây đàn dương cầm, với đôi tay giơ lên trên không. Và mái tóc khá đẹp xõa xuống; cô trông giống như một Thiên thần. Bắt đầu cất tiếng hát trong Thánh Linh; và khi cô bé làm điều đó, đàn dương cầm tiếp tục chơi, “Danh Y giờ này ở gần, là Chúa Jêsus đây cảm thông.”

⁴⁰⁵ Mọi người đang đứng tại đó, hàng ngàn, nhìn lên những chiếc phím di chuyển lên xuống, “Danh Y đại tài giờ này ở gần, là

Chúa Jêsus đầy thông cảm.” Dân sự đứng lên từ những xe lăn, ra khỏi những giường nhỏ, những chiếc cáng, bước đi tiếp tục.

⁴⁰⁶ Cũng chính Chúa Jêsus đó đang hiện diện ngay tại đây, sáng hôm nay, giống như khi Nó đã xảy ra lúc đó. Chỉ tin bây giờ.

Hãy chơi bài hát đó, xin vui lòng, *Danh Y Đại Tài*.

Bây giờ mọi người hãy cầu nguyện.

Hãy để họ bước đi qua căn phòng, đi ngay xuống lối *này*, và thẳng tới chỗ ngồi của mình hay bất kỳ nơi nào anh em muốn đi, khi anh em dọn đường mình. Anh em ở phía sau đó đã nắm rõ chưa? Được rồi. Vậy, đi thẳng trở lại chỗ ngồi, rồi chúng ta sẽ đứng lên.

⁴⁰⁷ Bây giờ lắng nghe. Trong khi những người này đang được cầu nguyện cho, anh em cầu nguyện cho họ. Rồi khi anh em được cầu nguyện cho, họ sẽ cầu nguyện cho anh em.

Bây giờ, anh em những mục sư truyền đạo tại đây, hãy đứng lên. Và tôi muốn anh em đặt tay trên những người này khi họ đi qua.

⁴⁰⁸ Bây giờ, mọi người, đầu cúi xuống, và cứ giữ đầu cúi xuống. Cứ cầu nguyện. Và khi những người đau đi qua, thì đặt...đặt tay trên các bạn. Hãy nhớ, đó là lời hứa của Đức Chúa Trời bày tỏ những bí mật của Sách Ngài, những bí mật của lòng người. Ngài là Đức Chúa Trời sẽ khẳng định điều đó, nếu anh em tin điều đó. Hiếu không? Bây giờ mọi người ở trong sự cầu nguyện.

Bây giờ các anh em là những mục sư truyền đạo đứng lên đây, nếu muốn.

Được rồi, chúng ta hãy cúi đầu.

⁴⁰⁹ Bây giờ, lạy Chúa Jêsus, khi những người này đến, nguyện Quyền năng của Đức Chúa Trời Toàn Năng làm sống động đức tin của họ ngay lập tức khi họ đi qua, tất cả trong Danh của Chúa Jêsus.

⁴¹⁰ Bây giờ, được rồi, hãy để hàng này bắt đầu lối *này*. Mời anh em mục sư truyền đạo, mỗi người đặt tay trên họ, khi họ đi ngang qua.

411 [Anh Branham và các mục sư truyền đạo bắt đầu cầu nguyện cho mỗi người đến qua hàng người cầu nguyện, khi người chơi đàn organ tiếp tục chơi bài *Danh Y Đại Tài*—Bt.]

Nhơn Danh của Chúa Jêsus!

Con đặt tay, nhơn Danh của Chúa Jêsus, trên anh em con.

Nhơn Danh của Chúa Jêsus!

Lạy Chúa, xin ban điều đó cho chị của con, Rosella, trong Danh Chúa Jêsus.

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ!

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ!

412 Anh ở lại; quan sát điều đó cho đến hàng kết thúc.

Trong Danh của Chúa Jêsus!...?...

Hãy nhớ, Ngài khiêm nhường. Đến cách khiêm nhường.

413 [Những lời của Anh Branham ở đây được nghe chỉ trong một phần, và không được nghe đầy đủ để in ý nghĩ hoàn toàn được bày tỏ. Hàng người cầu nguyện tiếp tục ở đây trong sáu phút hai mươi lăm giây—Bt.]

414 [Băng trống. Anh Billy Paul Branham bước đến micrô và nói, “Mời các anh di chuyển lên phía sau, xin vui lòng? Mời các anh đang đứng trong lối đi đó, di chuyển ra khỏi lối đi và đi tới phía sau? Cứ đi tới phía sau, xin mời. Cảm ơn các anh. Các anh những người ở trong lối đi giữa, mời các anh cũng đi quay lại?”—Bt.]

415 [Những lời của Anh Branham ở đây được nghe chỉ trong một phần, và không được nghe đầy đủ để in hoàn toàn ý nghĩ được bày tỏ. Hàng người cầu nguyện tiếp tục ở đây trong hai phút hai mươi giây—Bt.]

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, Anh Mitchell.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của mình từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh em của tôi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của chị, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành, anh em của tôi.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của mình từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của mình.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành, chị ơi.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của mình, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành của mình, chị tôi.

Hãy nhận lãnh sự chữa lành, anh ơi.

Hãy nhận sự chữa lành của chị, chị...?...

Hãy nhận sự chữa lành của chị, chị...?...

Hãy nhận sự chữa lành của anh, anh ơi.

Hãy nhận sự chữa lành của chị.

Hãy nhận sự chữa lành của anh, anh ơi...?...

Hãy nhận sự chữa lành của chị, chị...?...

Hãy nhận sự chữa lành của mình từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành của mình.

Hãy nhận sự chữa lành, chị...?..., từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành.

Hãy nhận sự chữa lành...?...

Hãy nhận sự chữa lành, anh tôi ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành.

Hãy nhận sự chữa lành, chị...?...

Hãy nhận sự chữa lành, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

Hãy nhận sự chữa lành.

Hãy nhận sự chữa lành.

Hãy nhận sự chữa lành của mình.

Hãy nhận sự chữa lành của mình.

Hãy nhận sự chữa lành từ Chúa Jêsus Christ.

⁴¹⁶ [Anh Billy Paul Branham bước đến micrô và nói, “Bất kỳ người nào khác có muốn vào hàng cầu nguyện không? Mời quý vị vào, xin mời. Nếu có người nào khác muốn ở trong hàng người xin cầu nguyện, mời quý vị vào, xin mời.”—Bt.]

Hãy nhận sự chữa lành của anh, anh tôi ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành của chị, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành của anh, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

⁴¹⁷ Hãy nhận sự chữa lành của chị, Chị Wood, từ bàn tay của Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành của anh...?...

Hãy nhận sự chữa lành...?...

⁴¹⁸ Hãy nhận sự chữa lành, Chị Roberson, bởi bàn tay của Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành, anh tôi ơi, bởi bàn tay của Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành, chị ơi...?..., từ bàn tay của Chúa Jêsus Christ.

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, hãy nhận sự chữa lành của anh.

Xin chữa lành anh ấy, hơn Danh Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành, chị ơi...?...

Hãy nhận sự chữa lành của mình, hỡi con trai, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành của mình, chị ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành của mình, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Anh Weerts, hãy nhận sự chữa lành của mình, anh ơi, từ Chúa Jêsus Christ.

Chị ơi, hãy nhận sự chữa lành của chị từ Chúa Jêsus Christ.

Hãy nhận sự chữa lành của mình, anh ơi...?...

Anh ơi, bởi Danh Chúa Jêsus Christ, hãy nhận...?...

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ...?...

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ...?...

Nhơn Danh của Jêsus Christ Chúa chúng ta, hãy nhận sự chữa lành của anh.

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, hãy nhận sự chữa lành của mình, anh tôi ơi.

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ...?...

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ, hãy nhận sự chữa lành của chị, chị ơi.

Nhơn Danh Chúa Jêsus Christ...?...

⁴¹⁹ [Anh Billy Paul Branham bước đến micrô và nói, “Đó có phải là tất cả anh chị em mà muốn được cầu nguyện cho bây giờ không?”—Bt.]

⁴²⁰ [Anh Lee Vayle nói với Anh Branham—Bt.] Nguyện xin bàn tay của Chúa Jêsus ban ơn cho anh, Anh Vayle, lời thỉnh cầu này dành cho người thân yêu của anh, trong Danh Chúa Jêsus.

⁴²¹ [Anh Billy Paul Branham nói với Anh Branham—Bt.] Billy Paul, như nhiều tấm thẻ như con đã phát ra, bây giờ hãy nhận sự chữa lành của con, trong Danh Chúa Jêsus Christ.

Danh Y đại tài giờ này ở gần,
Là Chúa Jêsus đầy cảm thông,
Chúa phán khiến lòng buồn bực tươi vui,
Ô, mau nghe tiếng phán của Jêsus.

Tất cả cùng hát:

Danh êm dịu nhất trong bài hát thiên thần,
Danh êm dịu nhất trên lưỡi hay chết,
Ca khúc êm dịu nhất từng được hát,

⁴²² Lạy Chúa, trên đôi vợ chồng trẻ đáng yêu này được sanh ra, trong thế gian, một trong...?...Câu xin họ nhận được điều thỉnh cầu của mình, lạy Chúa, nhơn Danh Chúa Jêsus Christ.

⁴²³ ...?...của Chúa Jêsus Christ, xin cho người của chị chúng con nghĩ đến trong trí ngay bây giờ, xin quyền phép của Đức Chúa Trời hành động với lời thỉnh cầu đó. Xin cho chị ấy được giải cứu. Xin nhậm lời, Chúa ôi. A-men.

⁴²⁴ Lạy Chúa là Đức Chúa Trời, trong Danh Chúa Jêsus, xin nhậm lời của người đàn ông này. Con cầu nguyện cho anh, Chúa ôi, với lời cầu nguyện của con. A-men.

⁴²⁵ Ô, điều này chẳng tuyệt vời sao! [Hội chúng vui mừng và nói, “A-men.”—Bt.] Tôi tin rằng nếu mỗi người mà đến gần ở đây, sáng nay, dưới sự xúc dầu tuyệt diệu này, tôi—tôi tin nếu anh chị em chỉ...Bây giờ đừng nhìn lên tìm kiếm điều gì đó vĩ đại to lớn. Chỉ nhớ điều đơn giản tin những gì Ngài đã hứa.

⁴²⁶ Bây giờ tất cả chúng ta hãy nói điều đó với nhau. Chúng ta [Hội chúng nói, “Chúng ta.”—Bt.] không tìm kiếm [“không tìm kiếm”] điều gì đó to lớn. [“điều gì đó to lớn.”] Nhưng, trong Danh Chúa Jêsus, [“Nhưng, trong Danh Chúa Jêsus,”] chúng ta tin nhận lời hứa của Ngài. [“chúng ta tin nhận lời hứa của Ngài.”]

⁴²⁷ Điều đó không có gì bàn cãi. Điều đó làm cho nó chấm dứt. [Hội chúng nói, “A-men,” và vui mừng la lớn—Bt.] A-men! Xin Chúa ban phước cho anh chị em!

HỎI VÀ ĐÁP VỀ CÁC ẤN VIE63-0324M

(Questions And Answers On The Seals)

LOẠT BÀI SỰ KHẢI THỊ VỀ BẢY ẤN

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrior Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào sáng Chúa nhật, ngày 24 tháng Ba, năm 1963, tại Đền tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Tiếng Đức Chúa Trời Được Ghi Âm.

VIETNAMESE

©2018 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org